

loratum. sed bene est colorata. Uel si pcedat q sit es
 loratu pt dici q no sequit. ergo est album et nigrū vel
 medio colore coloratu. Et ad phm dicit. q in acci
 dentibus est duplex mod⁹ denoiandi. scz fm esse et fm
 inesse. Et ideo si scutu sit coloratu. tūc scuto inest als
 bedō vel nigredo vel medi⁹ color. non tū oportz q sit
 albū aut nigrū aut medio colore coloratu. qz in acci
 dentibus ab inesse ad esse nō semp valet p̄na. sicut als
 bi p̄z. Ad terciā dicit negādo aīs. Et ad p̄bariōez
 p̄z solō ex dēis. Ad secūda p̄bariōem pcedit q simul
 dicit tot modis quor modis et p̄us. sed tū p̄bus non
 enūerat hōes modos. vel qz sufficient p̄nt haberi per
 modos prioris. vel qz illi quos ponit sufficiūt ad p̄po
 sitū. Ponit em̄ duos modos q̄rum vterqz opponit scz
 cūdo modo prioris. Et ad iūgit simul tpe. vt ceteri in
 notescant. Ad terciā probatiōez dicit. q q̄uis fm
 p̄hm tempus nō habuerit p̄ncipiū sue duratiōis. cum
 non inceperit esse. tū in tēpe est p̄ncipiū p̄nuāis pres
 eius. et illud est tempus p̄ns. Et sic p̄us et postertus
 tpe sumūtur p̄ respectum ad p̄sens. ita q̄ illud dicit
 p̄us in p̄teritis qd est remotius a p̄senti. et illud dicit
 ram p̄us in futuris qd est p̄niquius p̄senti. Ad q̄r
 tam p̄bariōem dicit q̄ aliqui inter p̄positiōnes est cō
 sequentiā rōne aliquoz incōpletoz. et sic illud icom
 p̄tum potest dici p̄us fm p̄sentia. rōne aut⁹ aliud.
 infert p̄sequens. Et ad confirmatiōes p̄z solūto ex
 dicitis. Unde licet pars integralis sit p̄or toto fm als
 quē modū p̄oris. totum est p̄us fm aliū modū p̄oris.

Ad q̄rtam dicitur negando aīs. Et ad primam
 probatiōem dicitur. q p̄bus in q̄nto p̄hicozum acci
 pit motū p̄p̄rie pro mutatiōe successiua. hic autēz
 capitur generaliter sicut in tercio p̄hicoz. vt est p̄mu
 nis ad mutatiōem successiuam et instantaneā. Ad
 secūdam probatiōem dicit q̄ nō sunt species p̄p̄rie
 capiēdo sp̄m. sed sunt quidam modi sp̄ales. Ad
 terciā dicit. q sicut in genere qualitatis est tū vna spe
 cies motus. et tū in genere vbi. sic etiā in genere q̄nti
 tatis. sed illa sp̄s non est nominata generalī noie. sed
 soluz in sp̄ibus que sunt augmentatiō. diminiūtiō. zc.
 Sicut dicendū est de generatiōe et corruptiōe. Ad
 q̄rtam p̄bariōem dicit q̄ tot sunt sp̄s motus quor sūt
 sp̄s entis acquisiti per motum. sed non oportet q̄ tot
 sint sp̄s motus quor sunt p̄dicamēta. sed quot sūt
 p̄dicamēta acquisita per motum. tot etiā sunt spe
 cies motus zc.

Finitur liber p̄dic
 tamentoz Aristotelis

Handwritten notes in a cursive script, likely a student's commentary or a later scribe's addition. The text is partially obscured and difficult to decipher fully, but appears to discuss philosophical concepts related to the main text.

Iste liber p̄dic

mentas. i. de enūciatiōe siue interpretatiōe. prima sui
 diuisione diuidit in duos libros pariales. In p̄mo
 determinat de enūciatiōe de inesse cuius scz p̄dicatū
 et subiectū sunt simplicia. Et diuidit in p̄bentiū. et i
 tractatū. In p̄bentiū tangit ordinē dicendoz. Et di
 uidit in tres partes. In p̄ma ostendit de q̄b determi
 nanduz est in hoc libro. et ea enumerat. dicens q̄ ōz
 p̄mo p̄stituerē quid sit nomen z qd verbum. et postea
 qd affirmatiō. i. oratiō affirmatiua. et qd negatiō. id ē
 oratiō negatiua. et qd enūciatiō. et qd oratiō (Sunt
 q̄ea) In hac secūda parte intendit docere subordina
 tiōne eoz q̄ significant et significant. dicens (q̄ ea que
 sunt in voce sunt note) id est signa eaz p̄ssioni. i. cōs
 ceptūū (que sunt in aīa. et ea q̄ scribuntur). i. scriptu
 re (sunt note eoz que sunt in voce). i. significata p̄ vo
 ces. Est autē cōuenientia inter voces et scripturas. qz
 sicut littere non sunt eodem apud omēs. sic nec voces
 sunt eodē apud omēs. Est autē p̄uenientia inter passi
 ones aīe et res ad extra. qz sicut res ad extra est eadem
 apud oēs. ita p̄ssiones aīe q̄ sunt naturales sicut dī
 nes rerū sunt eodem apud oēs. Sed cuz dicit (Et de
 his) excusat se de ampliori determinatiōe de ipsis p̄cep
 tūz et rebus. Et dicit (q̄ hoc est alteri⁹ negotiū) et dī
 etū est de eis in tercio de aīa (Et autē) In hac ter
 tia parte intendit hanc p̄clusionē. Vocū q̄dam sunt
 p̄p̄te verū vel falsum significātes. vt enūciatiōes. q̄
 dam vero incōplexe nō significantes verū vel falsum.
 vt noīa et verba. Et q̄ quēdam modū. i. sicut in anima
 aliquis est intellect⁹. id ē p̄cept⁹ q̄ est sine verō vel fal
 so. aliū vero q̄ significat verū vel falsum (Sic etiā ē
 in voce) Primā p̄em declarat. qz circa p̄positiōne et
 diuisione intellect⁹ est veritas et falsitas. Secūdam par
 tem declarat. qz nomina et verba sine p̄positiōe et di
 uisione sunt silia intellectui qui est sine verō z falso. qz
 hō vel albū si nō addat aliqd p̄bū. nō significat verū
 aut falsum. Et hoc p̄bat a signo siue p̄ locū a maiori
 qz licet hoc nōmē b̄reoseru aliquid significet. tū non
 significat verū aut falsum si nō addat ei aliqd esse vt
 non esse simpliciter. i. in materia naturali. vel fm temp⁹
 id est in materia p̄tinenti. vel aliter simplr. i. fm tps
 p̄ns. vel fm tps. i. fm tps p̄teritū vel futurū Circa
 hūc textū Attende p̄mo de ordine istī libri ad alios
 libros logice. Unde sicut dicit p̄bus in tercio de aīa
 duplex est oratiō intellectus. Prima est simpliciu in

telligentia fm quam intelliguntur res simplices et in
 cōplexu. Secda vero est ppositio et diuisio fm quā in-
 tellect⁹ format pceptus pplexos pponendo vel diui-
 dendo ab inuicē res simplices. Et addit tertia opo-
 ratio fm quā intellect⁹ discurret ab vno in aliud. scz a
 notis ad ignota. Unde de simplicibz que pntinent ad
 primā opatōem intellectus est liber predicamentoꝝ.
 De pplexis aut que pntinent ad secūdā opatōem
 est liber perihermeniaz. intellectus em pponendo et
 diuidendo format enūciatōem de qua est presens in
 tentio. Sed in tota noua logica determinat de his
 que pntinent ad tertiā opatōem intellect⁹. in qbus p-
 ceditur a notis ad ignota. Eū ergo ista q cadunt sub
 prima opatōe intellectus sunt partes eoz. q cadunt
 sub secūda opatōe. ideo ad hunc libz ordinat liber p-
 dicamentoꝝ. sed illa q cadūt sub secūda opatōe intellec-
 tus sunt partes illoꝝ que cadūt sub tertia. ideo liber
 iste puenienter ordinat ante libros noue logice: Un-
 alphabet⁹ intentio logice est diffinire et pbare 2 dif-
 cernere vitiōsa a nō vitiōsis siue vera a falsis. Ex his
 aut magis necessāria est probatio. que quidem ppositio
 est. Probatio em non pot ordinari nisi ex duobz ppo-
 sitionibz. in omni aut ppositōe est predicatū et subiectū
 rum. in omni aut pdicato et subiecto dictio est. igitur

Attende secūdo q titulus hui⁹ libri est. Incipit li-
 ber perihermeniaz. Un perihermeniaz. i. qd ē de in-
 terpretatione. perī namq grece significat tāū sicut de
 latine. et hermeniaz hz hermeniaz in genitiuo tantū
 valens sicut interpretatio. Un greci in differēt qd 2 ab
 latino vrentes dicūt perihermeniaz. id est de interpre-
 tatiōe. Un boetius in pmento. quare qm nō de opatōe
 sola. sed etiā de verbo et nomine. nec vero de sola locu-
 tione. sed etiā de significatiua locutione q est interpre-
 tatio ab arethotele tractat. qm in verbis atq noibus
 et in significatiuis locutiōibz nomē interpretatiōis ap-
 taf a pmoni noie eoz de qbz in libro h tractabit. ergo
 de interpretatione iste liber ē inscript⁹ Attende ter-
 cio. q vt dicit auicēna in prima parte logice siue q ad
 pnsideratiōē dictionū ducit nos necessitas. Nā logi-
 cus in eo q logicus non hz occupari circa verba nisi
 ad loquendum et dicendū. si em possemus dicere so-
 lo intellectu non indigeremus verbis. Qz ergo logi-
 cus pnsiderat de vocibus hoc est per accidens et secun-
 daria intentione. Unde si mutus posset habere artem
 sillogisandi et demonstrandū nullo mō indigeret vo-
 cibus. et tñ hoc non est iposibile q sūrd⁹ a natiuitate
 habeat logicam Attende quarto. q aliter determi-
 nat in libro predicamentoꝝ de simplicibz. et aliter hic
 de nomine et verbo. Unde boetius dicit. q intentio
 huius libri differt a numerositate predicamentoꝝ. in
 denariā multitudinem. qz in hoc libro determinat de
 vocibus significatiuis inq̄tum per eas intellect⁹ ani-
 mi designatur. et inq̄tum ex ipsis fiūt orōnes pposi-
 te Sed in libro predicamentoꝝ determinat de significati-
 uis rerū vocibz absolute. et inq̄tum p eas animi intel-
 lectus significatur. Hec tñ propter hec verba creden-
 dū est pdicamenta solū esse voces. vel in libro perihers-
 meniaz solū determinari de vocibus. vt aliqui fingūt
 qz in eodem pmento dicit statim boetius. Nā qm de
 eoz res in natura oim reperiuntur. decē quoqz intel-
 lectus quos noia 2 verba significāt. ideo decem erunt
 pdicamenta q nominibz verbisqz designātur. Ex hoc

manifeste patz q decem pdicamenta nō sunt solum
 decem voces. sed etiā decem res significare p voces q
 in omnū rerū natura reperiuntur. Et circa hūc textū

Querit tñ ad habendū ppletā noti-
 tiā de enūciatiōe puenienter are-
 stoteles in principio huius libri
 subordinatōem istoz signoz scripture vocis et pcep-
 tus et eoz dnam poluerit Arguit primo ptra sup-
 positū. quia principalis intentio in hoc libro est deter-
 minare de interpretatione tanqz de subiecto ad equas-
 to. sicut patet ex dictis boetiū. igitur istud pambulū
 non est positum ad habendum notitiā de enūciati-
 tione. Qz autem enūciatio non sit subiectū patz. qz
 de subiecto debet psumptū quid est. sed de enūciati-
 tione non psumptū quid est. imo inquiritur. igitur

Secundo arguitur sic. si voces significarent passio-
 nes. et passiones significarent res naturaliter. sequer-
 retur primo q voces non possent repñtare contraria
 conceptibus. sed psequens est falsū. sicut patet ex his
 qui mentiuntur. Sequeretur secundo. q omne signū
 vocale aut scriptum significaret accidens. cuz omnis
 conceptus sit accidens. Sequeretur tercio q omnes p-
 positiones essent falsę in quibus enūciatur aliquis ac-
 tus realis de subiecto. vt hic fortis currit Sequeretur
 quarto q omnis illa ppositio esset vera in qua afir-
 matue predicatur est secūdam adiacens. sicut sunt
 iste. antichristus est. adam est. qd patet. quia de quoz
 cunq enūciatur esse species ipsius existit. Tercio
 arguitur sic. species intelligibilis non intelligitur. q
 non significatur Tenet consequentia. quia significare
 est intellectum constituere Antecedēs patet primo. qz
 species sensibilis non videtur. ergo species intelligibi-
 lis non intelligitur. vt patz per locū a simili. Secūdo
 pz. quia tunc esset idem qd intelligitur et quo intelli-
 gitur. sed hoc est impossibile quia in omibz differt qd
 est et quo est. solo deo excepto. Tercio pz. quia si intel-
 ligeret hoc esset p aliam spēm. et sic esset pcessus in
 infinitum. Quarto pz. qz tūc dec ppositio pbi tercio
 de anima (lapis nō ē in anima. sed species lapidis) i-
 cluderet ptradictoria. patet quia per eaz remoueretur
 esse in anima a specie lapidis. que significatur per hoc
 nomen lapis. et postea eidez attribueretur. cū dicitur
 (sed spēs lapidis) Quarto arguit. scripture et vos-
 ces sunt eedem apud omnes. nō aut conceptus. ergo
 scripture significant naturaliter. et nō conceptus. Pri-
 ma pars antls pz. qz scripture sunt res quarū esse va-
 riatur ppter diuersitatem vdeomatū. Secūda pars
 antls pz. qz impossibile est idem accūs numero ēē in
 diuersis subiectis. Et confirmatur. qz si scripture et
 voces significarent ad placitū. sequeretur q esset p-
 cessus in infinitum. Eosequentia patz. qz omne qd si-
 gnificat ad placitū significat mediante aliquo pcep-
 tu. et tunc quereretur verū pceptus significet natura-
 liter vel ad placitū. si naturaliter. ergo eadem ratione
 omnes pceptus. si ad placitū. ergo significatur medi-
 ante aliquo pceptu. et sic in infinitum

In oppositū Arguit auctoritate
 philosophi in terminis
 dicentis. Sunt et
 go ea q sunt in voce eaz q sūt in aiapassionū note. 2 ea
 que scribūtur eoz que sunt in voce Pro solutione
 istius questionis soluen de sunt quatuor qstiones

Questio prima vtz

De enūciatōe sit scientia tanq̄ de subiecto hui⁹ libri. vel de interpretatione. Respondet aliq̄. q̄ sicut in metha phisica est duplex subiectū. scz subiectū p̄mune qd̄ est ens. et subiectū sp̄ale qd̄ est de⁹ vel substantia. sic etiā in hoc libro est interpretatio subiectū p̄mune. et enūcia tio subiectū sp̄ale. Q̄ aut̄ interpretatio sit subiectum possit p̄bari ex autoritate boetii. et aristotelis qui in scribit hūc libz de interpretatione. Q̄ aut̄ enūciatio sit subiectū p̄z p̄ditōes subiecti attributionis. Sed hec r̄tio nō tenet veritatem. ex eo q̄ scia vna debz esse vni⁹ generis subiecti. pres 7 proprietates p̄siderās. non p̄nt ē esse duo subiecta. Patz etiā. q̄ oia p̄siderata in scia debent reduci ad vni⁹ subiectū p̄mū. ergo interpretatio reducet ad enūciatōem vel eōuerso. et p̄ se q̄ns nō erūt duo subiecta prima. Pro solutione questionis

Attende primo. q̄ interpretatio capit duplici. Vno mō vt est vni⁹ lingue p̄ aliā expositio. vel etiā vt ē expositio noīs minus notū p̄ nomē magis notū. et sic nō accipit hic. Alio mō accipit pro voce significatiua q̄ p̄ seipam aliqd̄ significat. Et hoc fit duplici. Vno generalit̄. et tūc diffinit a p̄mentatore sic. Interpretatio est explicatio rei p̄ sermonē fm̄ vniūqueq̄ modū. Sz ab alberto sic diffinit. Interpretatio est qua de re vt i verbis est vtinur ad rerū explicatōem vt sunt vel nō sunt vtr. A boetio vero diffinitur sic Interpretatio est vox q̄ p̄ seipam aliqd̄ significat ad placitū. siue sit cōplexa siue incōplexa. Et ex hoc sequit̄ p̄mo q̄ sine cathē greumata nō sunt hoc mō interpretatōes. q̄ seipis nihil significant Sed sequit̄ q̄ voces naturalit̄ significantes nō sunt interpretatōes. Tercio sequit̄ q̄ interpretatio sic accepta est cōis ad noīa et p̄ba 7 ad oēs orōnes. et sic est in plus q̄ enūciatio. et p̄ p̄ns si liber iste denomi net ab interpretatōe sic accepta nō denoīabit̄ ab ea tan q̄ a subiecto attributionis. sed tanq̄ a qdā magis cōi qd̄ scz est cōe subiecto et p̄tib⁹ ei⁹. Alio cap̄ interpretatio sp̄alit̄ pro orōne significatē p̄ceptū vtz vel falsum. 7 sic interpretatio enūciatio. et p̄positio quertūtur et ideo nomē et verbū nō sunt interpretatōes hoc mō. sz magis pres interpretatōis. Sicut oratio de p̄catua et alie orōnes nō indicatiue nō sunt interpretatōes. q̄ magis ordinant ad fcandū mētis affectū q̄ ad fcanduz p̄ceptū vtz vel falsum Attende scdo. q̄ interpretatio siue enūciatio p̄ capi duplici. Vno p̄me intēōalit̄. et p̄ denoīato. vt puta p̄ aggregato siue p̄plexo et subiecto. p̄dicato. et copula. Alio scdo intēōalit̄ et pro significato. scz p̄ relatōe fundata sup̄ rali p̄plexo et terminata ad suū fcātū. et sic nō est aliqd̄ p̄plexū nisi p̄ dicatōe materiali. eo mō q̄ albū est corpus siue suba

Attende tercio. q̄ licet aristote. defminādo de enūciatōe nō determinet de enūciatōe p̄poretica. nō min⁹ tū ipsa p̄tinet sub subiecto hui⁹ scie tanq̄ ps subiecti ua. Et cā q̄re nō defminat de ipsa fm̄ aliq̄s est. q̄ p̄positio p̄poretica nō differt a cathēgorica nisi fm̄ vniū et multa. et ergo cognita cathēgorica facili⁹ cognosci tur p̄poretica. Sz fm̄ alios p̄p̄o p̄poretica nō fcāt veritate absolutā. sed solū p̄ditionatā. scz et sup̄pone. mō in demonstratiōe ad quā iste liber ordinat̄ est veritas absoluta. Et p̄ter eandē cām in p̄sent̄ libro nō determinat de p̄positiōib⁹ p̄poreticis. Helior tū cā ē

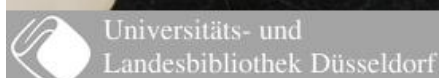
ista. q̄ iste liber ordinat̄ in libros p̄oz analeticōz fm̄ mediate. in quo nō determinat de sillogisimis p̄poreticis. sed tū cathēgoricis Attende q̄rto. q̄ nomē ver bū et oratio reducūtur ad enūciatōem tanq̄ pars ad suū totū. et ideo p̄uenient in hoc tractatu determinatur de ipsis. de alijs autē p̄bz orōnis nō determinat q̄ nō requirunt de necessitate ad p̄positōem ipsius enūciationis. sed sunt solū colligatōes partium orōnis. scz cur clauī partū nauis Dic ḡ ad questionem. q̄ de enūciatōe scdo intēōalit̄ capta est p̄ns scia tanq̄ de subiecto attributionis. Primū p̄z q̄ enūciatio hz p̄ncipia scz gen⁹ et d̄nam. hz etiā partes integrales. vt no men et verbū. et pres subiectiuas. vt affirmatiōem et negatōem. et passiones. scz significare vtz vel falsum. oppositōem. eq̄pollentā. et p̄uersionē. et sic de alijs. ḡ de ea p̄ esse scia. Scdm̄ p̄z p̄ditōes subiecti attribu tionis. q̄ oēs sibi p̄ueniūt. sicut p̄z diligent̄. inspicit̄.

Questio secūda vtz

Differentie inf̄ passiones et voces sint a p̄ho p̄uenien ter assignate. Pro cui⁹ solutione. Attende p̄mo. q̄ vox articulata de qua solū hic fit mentio. sic diffinit a boetio in suo p̄mento. est q̄ copulata eū aliq̄ sensu. id est cū aliq̄ p̄ceptū mētis ei⁹ q̄ loquit̄ profert̄. Vn vox articulata p̄prie loquēdo est vox iam actualit̄. imposita ad significandū. Scriptura autē est qdā p̄tractio lineaz ad aliqd̄ significandū ad placitū imponētis isitura. Sed passio aīe est qdā p̄cept⁹ abstract⁹ per actū aīe a re ad extra q̄ ē naturalis silitudo talis rei 7 naturalit̄ eiusdē significatiū. Sed placitū est volun tas a gens a p̄posito mora a re cognita. Sed significatō re naturaliter. est significare aliqd̄ nulla institutionē voluntaria p̄cedente. Significare ad placitū est sig nificare aliqd̄ rōne volūtarie impositōis p̄cedentis.

Attende secūdo. q̄ cū dicit aristote. res et p̄cept⁹ esse eadē apud omnes. nō est intelligenduz q̄ sunt eedem in essendo. ita q̄ ea dem res sit apud om̄es. sed intelli gendū est q̄ res et p̄cept⁹ sunt idē in significando. ita scz q̄ ea dē spēs siue sit in mente greci siue latini semp idē representat. sicut spēs lapidis apud om̄es hoīes re p̄sentat lapidē. et sicut lapis apud quoscūq̄ reperiat̄ sp̄ rep̄ntat p̄ suā spēm. Scripture autē et voces nō sūt eedē apud oēs. hoc est nō idē apud oēs significant. ex eo q̄ sunt signa ad placitū instituta. q̄ fm̄ volūtatē hominū variant̄ Attende tercio. q̄ cū dicit aristote. passiones significare res. videt̄ aliq̄bus q̄ passioēs aīe nō intelligant̄ silitudines rerū. sed solū affectiōes appetitus sensitīui. vt ira. o dium. gaudium. tristitia timor et hmoi. q̄ significantur p̄ voces naturaliter sig nificatiuas. vt sunt fletus. gemit⁹. risus. et hmoi Vn dicit doctor sanct⁹. si hō esset aīal naturalit̄ solitariuz sibi sufficerent aīe passiones p̄ quas ipsi om̄ib⁹ p̄for mare⁹ vt de eis haberet notitiā. sed q̄ hō est naturalit̄ ter aīal politiciū necesse est q̄ hō suas p̄ceptiōes alteri manifestet. et hoc fit p̄ vocē significatiuā. ergo necesse est habere voces significatiuas. Si autē hō solū vteret̄ significatiua cognitiōe sufficeret̄ sibi signa naturalia. sed q̄ hō alteri hoī suas p̄ceptiōes et passiones manife stare nitit̄. siue sit p̄ns siue absens. ideo necessariuz est habere signa q̄ manifestat̄ passiones sensus. sicut sunt voces et intellect⁹ et scripture. Tū egid⁹ videt̄ sentit̄

Vox articulata
Scriptura
Passio aīe
Placitū
Significatiua
Signa naturalia

re. q. Aretoteles per passiones nec intelligit primas reru similitudines q. primo in intellectu possibili cantur a fantasmatibus. Et vocant spes intelligibiles. naz. talis spes possunt ee in intellectu sine hoc q. intellectus actualiter intelligat res quas sunt similitudines. q. ille spes non sunt expresse nec implicite reru similitudines sed q. sunt forme q. bus intellectus erit in actu intelligendi. et format in tra se similitudines siue conceptus rez. q. sicut expresse similitudines ipsaz. et no differunt a formis ad extra nisi penes esse intelligibile et penes esse naturale. 2 ideo ille conceptus dicitur forme intellecte. Et sicut passiones q. vocant p. ea q. sunt in voce. q. quicq. vocantur rationes intelligendi. quicq. vero verba mentis. et ista videntur habere veritate. Sicut tamen quidam moderni fingunt res passiones aie nec ee conceptus nec spem intelligibiles nec actu intelligendi. nec ipm intellectum nec passionem appetitus sensitui. ex eo q. p. ipsas spes supponere non potest. sed nescio quale idolum fieri ab actu aie. q. nec hinc ee subiectiuu in aia nec extra. sed solum hinc ee obiectiuu ita scilicet q. eius ee est ei cognoscere. sicut si domificator viderat domum ad extra. fingat yna similitudo eius in mente ipsius. et illa vocat passio aie. Sed istud no est verum nullum em fieri est naturalis similitudo alicuius vere entitatis. sic em possem fingere chimera q. est naturalis similitudo siue idolum alicuius vere entitatis realis. Ideo videtur ee de mente aretoteles q. passiones aie sicut quidam interpretos causare a rebus mediante intellectu agente q. naturaliter representant re siue intellectus intelligat siue no. Et hoc videtur esse de mente aretoteles. qui hinc passum remittit ad terram de aia. vbi dicit q. lapis no est in aia. sed species lapidis. Magis facies expolitio dicit alberti qui hinc passum exponit. intelligendo p. passiones spes intelligibiles imphas aie ab obiecto. no q. obiectu sit totalis ca ipsius speciei. sed bñ est ca partialis.

Attende q. rto. q. spes intelligibiles dupliciter de causa vocantur passiones. Prima ca est. q. no contingit intelligere sine fantasmate qd no est sine corporali passione. ideo p. hinc tercio de aia imaginatorem seu fantasiam vocat intellectum possibilem. Alia ca est. q. conceptus ont in intellectu p. modum impressionis et receptionis. receptio autem passio qda est. ex eo q. recipere est quoddam pati. Nam passio dicitur a patim grece qd ee receptio latine. Dic ergo ad questionem. q. dicitur iter voces et conceptus est pueniens enter assignata. vt p. ex dictis

Questio tertia vtz

Scripture significant voces. et voces significant passiones. et passiones significant res. Pro cuius solutione. Attende primo. q. aliquid potest aliud significare dupliciter. Uno modo tanquam significatum vltimatum. hoc est tanquam illud qd vltimate significat per voces. siue illa vox sit nomen siue verbum. Alio modo tanquam significatum non vltimum. hoc est tanquam illud qd mediante aliud significat. Attende secundo. q. hic no loquimur de nomine q. ex sua impositione significant conceptus. sicut est hoc nomen conceptus vel voces sicut est hoc nomen vox vel hoc scriptum vox. Nam aliquid vox principaliter 2 vltimate significat vocem. sicut hoc nomen vox. et aliquid scriptura. sicut hoc nomen scriptura. 2 aliquid conceptus. sicut hoc nomen conceptus. Dic autem aliquid ad questionem q. spes intelligibilis per vocem immediate significat. Et p. isto dicto supponit q. spes potest

dupliciter considerari. Uno modo in quantum quid in se vt ee actus. scilicet siue qualitas informans animam. Alio modo in quantum representant rem. p. uno modo no significat per vocem. sed bene secundo modo. omne em signu signu est. et si signu signati. Alij vero dicunt q. res primo significat. no tamen secundum q. existit. q. nec sic potest intelligi. sed secundum q. p. se recipitur ab intellectu. hoc est ipsa ratio rei significare per diffinitioem. que est primu obiecta intellectus. vt vult illa autoritas quarti metaphorice. Res qua significat nomen est diffinitio. et tamen obiectu conceptu. vt puta res per vocem significat. nec illud qd est ens per actus significat per noia. q. oia noia q. significant res alicuius generis significant re per se. eo q. solum ens p. se ee in genere.

Dic primo. Illud qd significat per vocem vltimate ee res no secundum esse intelligibile. nec secundum esse existentie aut non existentie. sed res absolute vt abstractit ab illis. quia esse intelligibile et esse existentie est rei extraneu. Ad hoc tamen intelligendu aduerte diligenter q. ista signa. scilicet littera. vox. conceptus. siue passio anime sunt subordinata. sicut sunt multi effectus subordinati eiusdem cause q. nullus est causa alterius. sicut pars de sole illuminante multas partes aeris q. riu queliber no immediate illuminat a sole. sed ordine quodam. quia remotus or. mediate. et propinquior immediate. 2 vbi est talis ordo causarum absq. hoc q. vniu sit causa alterius. ibi est immediatio cuiuslibet respectu eiusdem cause. excludendo aliud in ratione cause vel effectus immediationis. ita q. effectus propinquior potest dici causa effectus remotioris. ppter prioritatem illam que est inter tales effectus et causas. Ita in proposito potest concedi de multis signis ordinatis. vt puta q. littera sit signu vocis. et vox sit signu passionis. quia signu remotius non significat nisi prius signum immediatus significaret. sed tamen hoc non est proprie significare aliud. sicut iam patuit. Dic secundo q. spes intelligibilis no significat immediate per vocem. Probatur qua dupliciter. Primo sic. q. res intelligitur primo. spes vero per reflectioem. ergo in illo priori potest intellectus ei nomen imponere. qd nomen tamen significabit rem. ergo non est necesse nomen significare spem. Secundo q. noia imposta ad significandu signata no significant aliqua spem. eo q. signata no faciunt spem in anima. sed solum in virtute imaginaria. quia anima solum nata est recipere speciem sui obiecti. qd est quidditas rei materialis. Tercio probatur. quia nomina significantia singularia nullam significant speciem. eo q. singulare sub ratione singularitatis nulla specie causat in anima nostra pro statu isto. ex q. intellectus no potest intelligere singulare sub propria ratione singularitatis. sicut patebit in sequentibus. Quarto probatur. quia illud significat qd per voces intelligitur. scilicet spes non intelligitur per voces. ex eo q. si intelligeret per aliam speciem intelligeretur et esset profectus in infinitum. Dic tercio. q. res non significat precise secundum q. concipitur. Patet sic. quia si sic runc omnis propositio erit falsa in qua denotatur inesse subiecto aliquis actus realis. si enim nomen significaret rem vt intelligitur. tunc tale propositum attribueretur ei vt intelligitur. sed hoc modo no inest ei aliquis actus realis. ergo propositio erit falsa. Dinoo probatur. q. rei vt intelligitur inest

63m } vltima
 }

63m }
 }

predicata intencionalia. quo mo significatur sub extra
 neis rōnib. quia si sic sumeret mediū in syllogismo.
 et cludatur aliqua conclusio. tunc erit fallacia acci/
 dentis Dic quarto q scripturae voces 2 pceptus ta
 lem habent ordinē. q scripturae significat mediantib/
 vocibus. 2 voces mediantib/ pceptib/. 2 pceptus sig
 nificant ipsas res seipsis imediate. 2 non per aliquod
 aliud. est ergo talis ordo. q si pceptus mutaret suas
 significacionē. vox 2 scriptura mutar. e etiā suā signi/
 ficacionē Et per hoc patz ex dictis qd sit dōm

Questio quarta.

Utrū in sola ppositione 2 diuisione intellectus sit ve
 ritas 2 falsitas. Pro cui' solutione Attende pmo.
 q veritate esse in copositione 2 diuisione intellect' po
 test intelligi quadruplici. Uno mo tanq' in cā. alio
 modo tanq' in signo. tercio mo tanq' in subiecto. q
 to mo tanq' in obiecto. Attende secūdo q coposi/
 tio duplex est. 2 sūt diuisione. quedā est compositio rea
 lis 2 p'lica. qua scz vni corpus naturale alteri ppo
 nitur. sicut dicerem' de ppositione domus vel forme
 cum materia. Alia est ppositio intellectual'. que ē ac
 tributio p'dicari ad subiectū. 2 diuisione est remotio p'
 dicari a subiecto. sicut cum dicim' homo est aial. hō
 mo nō est animal. 2 hoc significat' pō affirmatiua et
 negatiua Attende tercio. q duplex est veritas. for
 malis scz 2 fundamētalis. Fundamētalis est duplex
 quedā est incōplexa. 2 talis cōter vocat' veritas en/
 tis. 2 reperit in omī re vera. siue illa habeat pformi
 rate ad p'ducentē aut ad intelligentē. S3 veritas cō/
 plexa est bitudo vnius termi ad alium. sicut hīc do
 aialis ad hominē. siue habitudo maioritatis totū ad
 suam ptem. grā cui' verificat' illa ppositio. omē to
 tum ē maius sua pte. vel hō est animal. Un' ydemp/
 tiratē sequit' habitudo veritatis p'plexa. diuersitate
 autē sequit' falsitas cōplexa. licet quālibet entitate
 psequat' veritas incōplexa. Veritas autē formalis ē
 duplex sūm q duplex est opatio intellect' per quā in/
 tellectus p' pformari obiecto. sicut mensuratū men/
 sure. quedā est p'plexa 2 quedā incōplexa. inter q's re
 cte doctor' subtilis ponit vram sexto metaphi. P'ia
 q' pme veritati nō opponit' falsitas. sed ignorātia tm
 Et hoc mo intelligit' illud terci' de aia. intellect' cir/
 ca p'rium qd quid est semp ē verus. sicut sensus cir/
 ca p'rium sensibile. Et hoc intelligendū est p'ise cir
 ca conceptū simplr simplicē. licet nō possit esse forma
 liter falsus. p' tamē esse virtualr falsus apprehendēs
 do aliqd. scz sub determinatiōe sibi non pueniēte Et
 hoc mo dicit' quarto metaphi. caplo de falso. q est ali
 qua rō in se falsa. 2 tū illa rō in se falsa simplici appie
 hensione intelligibil' est. Secūdo autē veritati opponit'
 ignorātia p'uaritue. 2 falsitas p'dictorie. qn scz vniun
 tur q in re non sunt vnita. vt cum enunciat' esse quod
 nō est. vel eōuerlo. Secūda d'ia est in mō intelligē/
 di veritat' complexa 2 incōplexa. Un' licet qlibet ves
 ritas sit in aliqua opatione intellect' vrpura in p'ma
 vel in secūda. neutra tū veritas est in intellectu obiecti
 tiue. nisi reflectēte se sup suum actum pparando istū
 actum ad obiectū. que reflexio ē in cognoscēdo. scz q
 talis actus est similis vel dissimilis obiecto. cum est
 sine p'pōne 2 diuisione Patet aut' ex distinctione ho

modorū esse veritatem in intellectu. scz obiectiue et
 formaliter quantū ad pparacionē. Quo ad secundā
 operationē declaratur. quia intellectus multas for/
 mat p'pōes. 2 apprehēdit actu species. que tamē sunt
 sibi neutre. ex primo thopicor'. licet ergo in illo intell/
 lectu sit formaliter veritas et falsitas. aut quia est cō
 formis rei adextra. aut non conformis. tū non est tōt
 obiectiue. quia non apprehēditur illa cōformitas.
 Est ergo veritas incōplexa formaliter habitudo cō/
 formitatis vel similitudinis actus simplicis ad obiectū
 simplex intelligibile. Veritas autē complexa ē
 habitudo cōformitatis actus complexi ad obiectū
 cōplexum. Prima veritas est obiectiue in actu sim/
 plici. secūda in actu complexo. qui est compositio 2
 diuisione. neutra tamē est in intellectu obiectiue. nisi res
 reflectēte se supra suū actum. 2 cōparante ipsum ad ob
 iectum. vtrum sit similis aut cōformis aut non. Nec
 autē reflexio 2 comparatio nō est sine cōpōsitione 2 di
 uisione. quare in sola cōpōsitione 2 diuisione intellē/
 tus cōsistit veritas 2 falsitas

Dic primo

Veritas fundamēta
 lis siue complexa siue
 complexa est in re circū
 scripto opere intellectus patet ex dictis. nam veritas
 entis non est aliud q ipsa rei essentia. Similit' habi/
 tudo terminor' non est nisi relatio ydemp'ritatis vel di
 uersitatis a seautētem Dic secūdo. q veritas for/
 malis est in re tanq' in sua causa. patz per Aristotelē
 in postp'dicamentis Dic tercio. q veritas forma/
 lis est in voce tanq' in signo. Patet quia vox 2 scrip/
 tura nullam important veritatē. nisi quādo signifi/
 cant ad placitum Dic quarto. q veritas 2 falsitas
 sunt in intellectu reflectente se supra suum actum ob/
 iectiue. Patet. quia si intellectus non reflecteret se sup
 pra suum actum cōparando eum ad obiectum 2 cog
 noscendo an est conformis vel disformis. nulla esset
 veritas formalis. ex eo q ipsa causatur per talem ope
 rationē. qua intellectus comparat suū actum ad ob/
 iectum. Sed q veritas non sit subiectiue in intellē/
 tu patet ex aliquib' rōnibus. que in p'dicamentis fue
 runt adducte.

Ad argumēta

principalia in
 oppositum ad
 ducta Ad p
 mum patet solutio ex dictis. Ad secundū negatur
 cōsequentiā. Et ad primā probationē dicitur. q vos
 ces non possunt representare contraria conceptib' illi
 bus quib' subordinant'. q'nis em' vox mentientis rep'
 sentat contrariū menti ipsius mentientis. non tamen
 representat contrariū illi conceptui cui subor'dinatur
 in significando. Ad secundā probationē dicitur. q
 non est incōueniens omnē vocem aliquo modo signi/
 ficare accidens. dūmodo non significet principaliter
 et vltimate. Vel dicit'. q terminus non significat cō
 ceptū aliquo mō. nisi quia sibi subor'dinat in signifi
 cando rem. Alie autē cōsequentiē nihil valent. quia
 termini in p'positionibus non supponunt pro concepti
 bus. sed pro rebus quas significat Ad terciū dī
 citur negando antecedēs. Et ad primā probationē 2
 sequētes patet solutio ex dictis Et similiter ad quartū
 argumētū cum probationib'.

Omne e vox signi.

Finito phemio Aresto. pfectur tractatu. qui diuiditur in tres tractat' p'iales. In pmo determinat de p'ibus enu'ciationis r de eius genere. Et diuidit in tria capla. in pmo determinat de noie. Et diuidit i duas ptes. in pma ponit diffinitione nois. p'ores q no' est vox significatiua ad placitu sine tpe. cui' nulla pars featiua e' separata. Ultima p'icula pbat cum de i noie em) q' ptes nomis p'positi q mag' videt' fcare nihil f'm. nam in hoc noie edferus (fer) p se nihil f' quead modu in o'ide q est equus fer'. Est t'n dia inter ptes nois p'positi r simplicis. q' ps nois simplicis nullo e' featiua. s3 ps nois p'positi videt'. i. apparet aliqd fca re. eo q h3 vtute vel po'nam ad feand'u. no' t'n actu f' aliqd. q' no' h3 featoz actuali separa' a toto v' ab alia pre p'ponere. S3 q no' f' ad placitu pbat cu' dr (fm placitu po) q' nome no' f' naturalr. q' f' ad placitu. Z'ns p'z p'o. q' no' f' nll' qn' sit nota. i. qn' voluntaria in stitudo' impo' ad feand'u. Secdo q' ill'ra' soni feraz no' sunt noia. eo q' f'm naturalr. (Nonho' po) i hac sed a pre excludit aliq' a diffinitione nois. r p' excludit no' infinitu. r dr q' nonho' no' est no'. r h' fm logicos. nec est ei no' impo'itu q' possit appellari. q' nec e' affir/ matio nec negatio sed e' no' infinitu. S3 cum dr (La r homis a) excludit nomia obliq' dices. q' cathonis ca thoni r cetera noia obliq' no' sunt noia sed casus nois L'ouenit' ar no' obliquu' r no' rectu' in rone siue in f'm. na' no'. i. featu' est eade' in illis S3 dicit. q' cum noi recto addit' e' fuit vel erit. tuc f' v'z v' falsuz. S3 qn' noi obliq' addit' est fuit vel erit. v' cathonis e' vel no' est. no' f' v'z vel falsum Circa hunc textu' attende pmo q' dato q' no' sit aliqd' artificiale eo q' e' nra' in stitudo'. r vor sit aliqd' naturale. t'n non inco'uenient' diffinit' p' voce. ex eo q' in diffinitione accidit'iu o3 po/ ni materia vel subiectu'. sicut p'z in. vij. metaph. vor aut e' materia nois. igit'. Dicit t'n br'us Thomas q' in diffinitione accidit'uz dicit' po' materia. q' qn' ac cidet' diffinit' in abstracto tuc po' subiectu' in obliq' r loco dicit'. S3 qn' diffinit' in p'creto tuc subiectu' po' in recto r loco g'. Ex' sicut limitas e' nasi curuitas. r si mus e' nasus curu'. Sic q' puenit' diffinit' no' per voce q' po' loco g' Attede' scdo q' ptes nois p'positi pnt' duplr' p'siderari. Uno' fm se r absolute. alio' cu' reduplicatoe. inquatu' se3 sunt ptes. p'o' b'n pnt' aliqd' feare. r'o' no'. q' ps inquatu' ps sicut no' h3 esse in actu sed t'n in po'na ex. vij. metaph. sic no' f' aliqd' actua lit' r feozuz. Alit' t'n r'nder br'us Thomas cu' querit' cu' q're ptes nomis p'positi nihil f'm. q' vnu' no' impo' ad feand'u vnu' simplic' ce'ceptu'. licet illud vel illa a q' vel a quib' impo' no' f'm vnu' simplic' ce'ceptu'. Ex' de nomie simplic' v' lapis qd' ex plurib' ad signifi ca dum impo'. r t'n ipm no'. i. lapis f' vnu' simplic' co' ce'ceptu' simplr. sic eti' est de noie p'posito. Et hinc e' q' ps nois p'positi no' fr' prem simplic' ce'cept'. cui' sit im p'positio nois p'positi. Sed o'io fr' ce'ceptu' p'positu'. r h' sile dat Auicenna de volatu auis. qui sit. p' media pte ab vna ala. r p' media pre ab alia. sed tor' volat' p'fi citur ab vtraq' ala s'cl. Sed h' hoc posset argui. q' si ce'cept' nomis p'positi e' simplex. vel f' est simplr sim plex. vel no' simplr simplex No' p'imu' q' ipse p'po' ex

alijs ce'ceptib'. Non scdm. q' ex hoc sequit' q' ille ce'cep tus esset p'posit' ex alijs ce'ceptib' in q's resolut'. tunc sicut totu' no' fr' totu' ce'ceptu'. ita eti' ptes nois fcarer' ptes ce'cept'. r p' p'ns vere aliqd' fcarer'. Sed q' ista ar gumetario no' sit bona p3 ex sili argumetatioe Aresto. in vij. metaph. ca' de p'rib' diffinitiois. Attede' q' Aresto. exp' se no' ponit istas p'iclas (finita r ca.) sufficient' t'n habent' ex illis q' sequunt' in textu. quib' Aresto. renouet' no' infinitu' r no' obliquu' a diffini/ tione nomis. Attede' q'ro. q' ex h' textu' q' Aresto. dr (cathonis r cathoni e' no' fcare v'z vel falsum) coiter elicit' istud dcm. q' v'z r falsum p'p'ponit' p'gruum v'ru' aut obliquu' posset e' subiectu' p'ponis vel no' ali' bi h3 videt'. si em' possz reddere p'bo no' e' dubiu' qn' sit subiectu' p'ponis. Si ar no' possit reddere suppositu' verbo. qd' veri' existimo. tuc nec erit subiectu' alicu' p'ponis si seorsum sumat.

Querit' Utru' diffinitio nois sit a p'ho puenit'er affigra' Ar' p'o' q' n' q' ps no' p'dicat' de toto. nec est materia p'dicat' de eo cui' e' materia. sed vor e' ps no mis r eti' materia ei' q' no' no' est vox. L'ostimatur p'mo. q' multa sunt nomia metalka r multa scripta. r t'n nullu' illoz e' vox. g. Secdo. q' ois vox featiua aliqd' fr. s3 multa noia nihil f'm. g. Dato' p3. q' vor feati ua e' illa q' aliqd' audirui rep'ntat. Tercio q' noia ex'nta i libris clausis nihil rep'ntant. Tercio q' hec nomia vacuu' anti' p's chimera. r sic de alijs mult' ni hil f'm. Q' aut' h' no' chimera nihil f' de se noru' est. Sed q' h' no' vacuu' nihil f' p'z. q' si fcarer' aliqd' il/ lud e' vacuitas. sed illa nihil e' igit'. Quarto q' nihil est no'. r t'n nihil fr. featu' em' e' nihil. qd' nullo' p' fieri aliqd'. Secdo sic. no' omne no' fr' ad placitu. g' diffinitio no' est bona. Z'ns p3 p'o. q' gemit' infirmoz est nome. r t'n no' fr' ad placitu. sed naturalr. Secdo. q' ois vox p't' e' subiectu' enu'ciationis. sicut p'z de hac voce bu. r de oibus alijs inducdo. g' ois vox est no' et t'n non ois vox fr' ad placitu. g' Tercio q' si de no' fcarer' ad placitu' se'getur q' null' posset redargui. q' posset sp' alit' accipe' f'minos. Quarto q' tunc hec p'po deus p't' e' dyabol' posset e' vera. r v'z ois p'po ipol/ sibilis posset e' necaria. ex eo q' qlibet talis posset alit' ter istitui ad feand'u Tercio sic. alicu' nois aliq' ps e' featiua. g' diffinitio no' e' sufficient'. Z'ns p'z p'mo. q' cui' qlibet oronis aliq' ps e' featiua. sed qlibet o'io est no'. cu' qlibet posset e' subiectu' enu'ciationis. Secdo p3 de isto noie d'ns. r de noib' p'positis. Tercio p3. q' cui' qlibet nois ps seip'az fr. g' qlibet e' featiua Quar. to q' qlibet ps p't' imponi ad feand'u. g' qlibet e' feati/ ua. P'z p'na. q' featu' id e' qd' potes' fcare Quar to sic. ista diffinitio no' puenit' oibus p'teris sub diffi/ nito. nec eti' puenit' soli diffinito. g' no' est bona. P'na ps anti' p'z. q' no' puenit' istis noib' ann' dies melis et sic de mult' alijs cu' no' f'm sine tpe. Secda ps p'z q' puenit' noib' infini' r obliq's. r eti' noibus sinca/ t'hegreumarib'. cu' sint voces featiue ad placitu sine tpe. r nulla ps separata aliqd' fr' Inoppositu' arguit' autoritate Aresto. in textu. Pro solutioe istius q'stio nis solu'ede sunt q'rtuor' p'iales q'stiones

Questio prima

Verum diffinitio nois puenat tam nomini in voce
 q̄ in mente et scripto. Pro cuius solutio attende p̄
 q̄ no^o p̄r accipi dupl̄. vno^o sc̄de intentionāl̄. et p̄ se
 feato. et tūc s̄t quāndā intentionē sc̄dam. q̄ et actu in
 tellect^o p̄pans signū signato derelinquit in ipso sig
 no. Alio^o capitur p̄ denoiato. sc̄z. p̄ eo de q̄ predicat
 illa intentio denoiatiue. tale at̄ denoiatū p̄t reperiri i
 triplici signo. s̄. in voce in mēte et in scriptura. qd̄ ali
 qui vocāt no^o vocale mentale et scriptū. Un̄ vocale
 nomen nō est nisi dicitur ad placitum representia sui
 significati. q̄ per se featiue sumpra p̄t esse subiectū
 enūciationis vocalis. V̄tiale aut̄ ab eis vocat̄ con
 ceptus mētis naturāl̄ representatiū rei. q̄ per se sum
 rus nat^o est eē subiectū enūciationis mētalis. Et pa
 riter in se dicitur de noie scripto. Attēde sc̄do. q̄
 vox p̄r dupl̄ accipi. vno^o p̄me intentionāl̄. vt sc̄z ē
 qualitas de genere ql̄itatis. et tūc ista est material̄ p̄di
 catio no^o est vox. ex eo q̄ p̄dicatur subiectū de acēte
 Alio^o capitur sc̄de intentionāl̄. et tūc p̄t vna relatōz
 rōnis. quā intellect^o causat in voce p̄pans ipsam ad
 suū significatū imponēdo eā ad significandū. et illaz
 cōiter appello vocē p̄ceptā. et tūc ibi erit p̄dicatio for
 malis dō. no^o est vox. est em̄ p̄dicatio gener^{is} de spē
 dicēdo nomē est vox. Attēde tercio. q̄ in p̄dicta dif
 finitōe nois vox ponit̄ loco gener^{is}. q̄ vox nō diffinit
 h̄ ab Aristō. sed ei^o diffinitio referuat̄ vsqz ad sc̄dm
 de aia. vbi d̄: q̄ vox ē sonus ab ore aiālis. platus cū
 h̄maginatioē quadā. sp̄ feādū. Et p̄ hoc distinguit̄
 vox a sonis feraz. q̄ nō sunt noia sed noibus nolant̄.
 sicut sibil^o serpentis rugie leonū. latrat^o canū. mugit
 tus boū. et garrir^o auū. Et cū dicit̄ (featiua) excludū
 tur voces nō featiue. vt boff bass. Lū vero dicit̄ (ad
 placitū) excludunt̄ voces featiue naturāl̄. Sed cū
 d̄: (sine tpe) excludunt̄ verba q̄ s̄m̄ cum tpe. Un̄ licz
 ann^o dies mētis tēpus s̄m̄. nō tūc s̄m̄ cum tpe. et eo q̄
 s̄m̄ per modū habit^o et q̄eris. Lū vero d̄: ps nois ni
 hil feare. hoc d̄z intelligi de p̄tibus vt p̄tes sunt. nam
 si p̄tes separent̄ a toto sicut equi et fer^o iam sunt q̄ d̄az
 tota. et p̄tē aliq̄d s̄m̄. Attēde q̄rto. q̄ ex his q̄ d̄ca
 sunt orta ē diuersitas. an sc̄z p̄dicta nois diffinitio cō
 ueniret cuiuslibet nois vel nō. Un̄ dicit̄ q̄ d̄am p̄mo sup
 ponēdo q̄ nomē d̄: analogice de noie vocali mētali et
 scripto. ita q̄ nomē vocale sit p̄ncipalitus analogatū.
 Sc̄do supponūt q̄ q̄n̄ diffinitio est analogū. tūc total
 diffinitio d̄z puenire p̄ncipali analogato. et non o3 q̄
 pueniat alijs analogat^{is} nisi fm̄ alijs p̄tes. Et h̄ infe
 runt p̄mo. q̄ ibi diffinitio nomē in tota sua cōitate. vt
 sc̄z verificat̄ de noie vocali mētali et scripto. Sc̄do in
 ferunt. q̄ hec diffinitio puenit istis tribz analogat^{is}. s̄z
 d̄nter. q̄ tota diffinitio fm̄ oēs suas p̄tes puenit noī
 vocali. s̄z alijs em̄ pueniūt aliq̄ p̄tes diffinitōis. sicut
 patz d̄lligēt̄ intuētū. Aliter tūc r̄ndent alijs. q̄ p̄dicta
 diffinitio solū datur de noie vocali. cui^o rōnem assig
 nant. q̄ liber iste ordinaf̄ ad sc̄iam de syllogismo. in
 q̄ p̄ncipalr̄ agit̄ de syllogismis vocalibz. p̄ quos
 p̄ompri^o et expedit^o p̄nt̄ disputare. Sed tu dic. q̄
 in ista diffinitōe non diffinit̄ nomē p̄me intentionāl̄
 acceptū. sed diffinit̄ nomē sc̄cūde intentionāl̄ accep
 tum. cui^o p̄m̄ gen^{is} est vox p̄cepta siue sc̄cūda intē
 tio. q̄ potest verificari de voce p̄cepta et scriptura. q̄ ma
 nifestius nobis declarat̄ per vocē. que ē fundamētū
 ill^o sc̄cūde intentionis p̄z sic. q̄ vox diuidit̄ per vocē

significatiūā naturāl̄. et per vocem significatiūā ad
 placitū. tanq̄ per differētiās essentialē. Et vox signi
 ficatiua ad placitū diuidit̄ per vocē p̄plexam et incōs
 plexam. Vox aut̄ incōplexa diuidit̄ per eam q̄ signi
 ficat cum tpe et sine tpe. per q̄s differētiās essentialr̄
 distinguit̄ nomē a verbo. Et h̄ est qd̄ dicit̄ Albertus
 in cōmento. Si quis tū dicit q̄ in diffinitōe nomis
 ponitur vox vt genus nihil errat. per differētiās em̄
 diuulū genus distribuit̄ in spēs. diuidimus em̄ sic
 Vocum alia significatiua alia nō. et significatiua
 lia ad placitum alia non r̄. Sic ergo nomē est vox
 vel materialr̄ vel formaliter. fm̄ q̄ vox est genus

Dic secundo. q̄ si vox accipitur p̄me intentionāl̄
 tunc dicēdo nomen est vox esset p̄dicatio material̄.
 siue fundamētalis. ac si diceret. nomen est sc̄cūda in
 tentio fundata in voce p̄ncipaliter. et in cōceptu et in
 scriptura minus p̄ncipalr̄. Patz q̄ in artificialibz
 nunq̄ predicat̄ forma de subiecto nisi p̄dicatioē ma
 terialr̄. non em̄ dicit̄ q̄ lignū est cyphus. vel q̄ anu
 lus est aurum. sicut patz per Aristō. in septimo phis
 coz. Dicit tū Albertus q̄ in artificialibz subiectum
 bene predicat̄ de forma. non aut̄ in naturalibz. S̄z h̄
 est p̄ra autoritatē Aristō. iam allegatā

Questio tercia

Utrū nomen infinitū sit vox incōplexa aliquid pos
 nens. Pro cui^o solutio attende p̄mo. q̄ ad hoc q̄
 aliqd̄ nomē possit̄ infinitari requirunt̄ tria. p̄mo q̄ ha
 beat qualitatē finitam et determinatā. rōne cui^o res
 ens et aliquid nō possunt̄ infinitari. ablata em̄ ql̄itate
 illoz nominū cum ipsa sint infinita non relinquit̄ ali
 qua ql̄itas finita. Sc̄do requirit̄ q̄ habeat qualitatē
 ordinatā ad substantiā finiendā et determinandā. tō
 omis quilibet nemo et alia sicut hegreumata et p̄tes
 indeclinabiles infinitari nō possunt. cum h̄mōi ql̄ita
 tem non habeat. Un̄ negatio infinitas semp̄ cadit in
 p̄positionē tollēdo aliquid et aliqd̄ relinquēdo. Ter
 cio requirit̄ q̄ non fuerit ante infinitatū. si em̄ nomen
 infinitū infinitaret̄ incassum infinitaret̄ ex eo q̄ ē pri
 infinitatū. Et ex hoc p̄z diffinitio nois infiniti. Est
 em̄ nomē infinitū. cui^o p̄uata est determinata quas
 litas substantiā remanētē indeterminata. Pro quo at
 tende sc̄cūdo. q̄ in quolibet nomine est compositio in
 trinsecā. que est qualitatē cum substantiā. Et etiā ē
 in quolibet extrinsecā. que est substantiā cum aliquo
 alio. vt substantiā est pars orōnis. Unde negatio infi
 nitans negat compositiōē intrinsecā qualitatē cum
 substantiā. negatio vero negans negat compositiōē
 extrinsecā p̄tium orōnis ad seinuicē. Et ex hoc patet.
 q̄ cum dico homo. substantiā cum qualitate significo
 co. dum vero dico nō homo. qualitatē quidem tollo.
 substantiā tamē infinitā relinquo. Attēde tercio.
 q̄ vocem esse p̄plexam vel incōplexam duplici intel
 ligi potest. Dicit̄ em̄ vno mō vox incōplexa que non
 est cōposita. et complexa que est cōposita ex aliquibz.
 siue per appositionē siue per p̄pōnem. Et illo mō noī
 men infinitū bene diceret̄ vox complexa. Alio mō vox
 dicit̄ complexa que est cōposita ex aliquibz soluz per
 appositionē. et significatū eius dependet a significato
 suaz p̄tium. sic q̄ featiū cuiuslibet p̄tium sit ps featiū
 totius. Et illo mō nomē infinitū nō est vox complexa

Attende q̄to. q̄ dñm Albertū duplex est nomē quoddā est nomē in aliud est nomē adiectiuū. in substantiis q̄ nomē infinitū nihil ponit. q̄ qñ q̄ litas noīs substantiū tollit. tollitur 2 suba. Nomē autē infinitū priuat q̄litatē. priuat q̄ subam. Et si dices ref. q̄ relinq̄ subam infinitā. Rñdet q̄ nō relinquit eā nisi sub apprehensione. 2 nihil ponit in rerū natura. In adiectiuis autē que hñt qualitatē finitā 2 subam i finitā. negata q̄litatē nō necario negatur suba fin id qd̄ est. Et iō in talibz cum dī: nō equale vel nō simile sensus ē. ens qd̄ est equale 2 ens qd̄ nō est sile. Sic etz go no^o adiectiuū infinitū aliqd̄ ponit. nomē vero substantiū nihil ponit. Et hoc dī intelligere Aresto. in fine priorū. cum dī q̄ differt dicere est nō equale 2 nō est eq̄le. q̄ negatio nō est equale nihil ponit. termin^o at infinit^o aliqd̄ ponit. Et in h^o differēt negatio. nomē infinitū 2 priuatio. q̄ negatio cum sit extra gen^o nihil ponit. infinitū autē cum sit in genere aliqd̄ ponit. scz ens infinitū. Priuatio at etiā in genere ponit subiectum cū aptitudinē 2 dispōne ad habitū. Hec resolutio licet habeat aliqualē apparentiā. non tū videt cōtinere veritatē. cum em̄ dicit^o q̄ nomē infinitū priuat qualitatē 2 relinq̄ subam. hoc nō intelligim^o de suba de genere substantiē. nec etiā de q̄litatē de genere q̄litatis. Ideo dic. q̄ nomē infinitū est vox incompleta nihil ponēs. Prz p̄mo sic. q̄ illud qd̄ dicit^o tam de ente q̄ de nō ente indrūter nō ponit aliqd̄. sed no^o infinitū est h̄mōi. q̄ rē. H̄mōi: prz q̄ al^o esset aliqd̄ eōe enti 2 nō enti. H̄mōi: prz q̄ sicut aliqd̄ ens ē nō hō. ita nō ens est nō homo. Et etiā si aliqd̄ nomē infinitū aliqd̄ ponat. cadē rōne 2 qd̄libet. cum nō sit masio: rō de vno q̄ de alio. Et hoc p̄firmat autoritate Boetii dicitis. q̄ no^o infinitū dī: taz de ente q̄ de nō ente. Et itez cum dico hō rem p̄stituo. cū dico nō hō mo p̄stitutiū tollo. 2 nihil entū pono

Questio tertia

Utz nomē obliquū sit nomen apud logicū. Rñdent aliqui p̄ distinctionē istī^o termi nomē. q̄ no^o p̄t accipi dupl^r. Vno^o general^r p̄ omni qd̄ p̄t subijci respectu p̄bi siue sit p̄sonale siue imp̄sonale. siue finiti mo^o di siue infiniti. 2 sic nomē obliquū bene p̄t esse nomē apud logicū. Alio^o capitur nomē special^r. p̄ eo qd̄ p̄t esse subiectū siue suppositū verbi p̄sonalis p̄ntis rē poris indicati modi Et isto^o no^o obliquū nō est no^o apud logicū. Sed tu dic. q̄ nullum no^o obliquū quōcunq̄ accipiat nomē est no^o apud logicū. Prz q̄ nullum no^o infinitū p̄t esse subiectū alicui^o p̄pōnis vere. sicut prz ex autoritate Aresto. in textu Et hui^o rōem assignat Albert^o. q̄ in q̄libet noīe fm̄ p̄fectā rōnem noīs est suba 2 q̄litatē. sed no^o obliquū deficit in significatiōe sube. q̄ ita o^o designari subam. vt de ea aliqd̄ sit enūciabile. obliquū at nō f̄ illo mō subam. Nā q̄ntis nō f̄ subam. sed aliqd̄ esse ipsi^o. 2 dñs ali^o quid illi. accūs p̄o aliqd̄ ad ipsam. ablatūs p̄o aliqd̄ ab ipsa. Sic q̄ nullus casus p̄ter rectū f̄ directe substantiā. quare de nullo obliquū est aliqd̄ enūciabile tan q̄ de totali subiecto. Et dicit cōiter q̄ obliquū p̄t esse subiectū respectu p̄bi imp̄sonalis. h̄ vtiq̄ non est verū. q̄ p̄bum dī: iō imp̄sonale eo q̄ non enūciat de aliq̄ subiecto a q̄. egrediat actus p̄bi Sz p̄ hoc ar^o

quadrupl^r. p̄mo sic. q̄ subiectū istī^o p̄pōnis cuiuslibet hoīs alin^o currit ē nomē obliquū eo q̄ de eo enūciatur aliqd̄. 2 est aptū mediū in p̄ma figura. q̄ rē. Secdo sic. subiectū istī^o p̄pōnis hoīs est alin^o. est no^o obliquū. q̄ no^o obliquū est no^o apud logicū. Et sic. subiectū istī^o p̄pōnis. oēm equū videt hō. ē no^o obliquū. q̄. Quarto sic. subiectū istī^o p̄pōnis regis i^o terest bñfacere ē no^o obliquū. q̄. Ad p̄m ddm ē. q̄ licet obliquū sit subiectū distributōis. nō tñ est subiectū enūciatiōis. de q̄ hic loq̄mur. Ad 2° ddm q̄ hoīs nō est subiectū totale. scz ens subintellectū. ita q̄ dicam^o ens hoīs ē alin^o. Sill^r ddm ē ad 3°. q̄ subiectū enūciatiōis ē vidēs subintellectū. Ad q̄rtum autē ddm q̄ appositiū po^o loco sup̄ osti. euz em̄ dī. re gis i^oterest. debem^o dicere i^oterest reg^o. Sill^r tedit me vicij. 2 iste p̄pōes resoluti dñt in alias. in quibz po^o p̄ p̄sonale cū sup̄ po^o. vt ddo tediū vicij afficit me. Sill^r penitet me peccati. i. penitētia pcti tenet me. r̄ijs.

Questio quarta.

Utz iste voces boff bass sint aliq̄ mō fcatue Pro cui^o solutiōe attēde. q̄ vocē eē fcatuā p̄t tripl^r itel^o ligi. vno^o q̄ p̄t fcare dummō ad fcatū impo^o. alio^o q̄ ē apra nata fcare. 3° q̄ ex fcatōe quā actu bz p̄t alteri aliqd̄ rep̄tare. 3° at fcatio dupl^r p̄t nōi p̄uenire. Vno^o natural^r. 2 sic p̄uenit p̄ceptibz aie fcare. Alio^o ex volūtaria impōe. 2 sic p̄uenit vocibz 2 scripturis aliqd̄ fcare Dic breuit^r. q̄ iste voces boff bass et alie voces inarticulate nō f̄m̄ aliqd̄ ad placitū. ex eo q̄ nō sunt iposite ad fcatū. sed si forte iponerent ad fcatū possent ita bñ ad placitū aliqd̄ rep̄tarē sic alie voces fcatue. Et si q̄ras. ad cui^o placitū dī: talis vox iponi. Rñdet q̄ nō ad placitū istī^o vel illi^o ex eo q̄ tūc q̄libet euz vellet posset vocū fcatōes mutare. 2 has p̄pōes falsificare. Sz vox dī: fcatua ad placitū p̄mi institutiōis. aut alicui^o toti^o cōitatis. sicut bec vox hō f̄ humanitatē ad placitū illi^o q̄ p̄t eam impo^ouit ad fcatū. aut ad placitū toti^o cōitatis latinorū. Et si q̄ras itez. qd̄ aduenit voci nō fcatue p̄ qd̄ ipsa efficiat fcatua. nō em̄ videt q̄ p̄ vocē possim^o doceri 2 instrui. nisi sibi adueniat aliq̄ virt^o siue forma realis. p̄tute cui^o docem^o. q̄ p̄ vocē instruam^o Rñdet q̄ nihil reale aduenit voci nō fcatue. per qd̄ ipsa efficiat fcatua. prz q̄ ipositiō vocis fcatue est a nrā volūtate. q̄ non ē exra se causatiua siue ipressiua alicui^o ent^o realis Sed cū q̄re p̄ vocē fcatuā instrumur ē. q̄ nō est aliq̄ virt^o imp̄ssa ipsi voci. sed bñ est virt^o imp̄ssa volūtati siue itellectui. q̄ itellect^o cog^o noscit vocē nunc fcare rē quā p̄t nō fcatat. Et si q̄ras vltē. an p̄cept^o aliq̄s possit fcare rē ad placitū. Rñdent aliq̄ q̄ dā sunt p̄cept^o q̄ natural^r f̄m̄ rē et illi sunt p̄prie silitudines rez. Alij p̄o f̄m̄ natural^r cōiter. 2 illi sunt p̄prie silitudines vocū. q̄ f̄m̄ rē ad placitū. 2 p̄ p̄ns q̄dam nō f̄m̄ ad placitū. q̄ quicqd̄ ē signum signi etiā est signuz signati Sz tu dic q̄ null^o p̄cept^o ē fcatuū ad placitū. sicut prz p̄ Aresto. q̄ concept^o sunt idē apud oēs. qd̄ nō eēt si aliq̄s fcaret ad placitū. sicut prz ex dict^o. Sill^r null^o p̄ceptus ē signū ad placitū institutuz. Si at q̄reres vltē. an voces material^r capte sint fcatue vel nō fcatue. quā dī: modū boff bass. Rñtio prz ex his q̄ deā s̄ i summul

Ad rōnes in oppositū. Ad primā pty solutio ex dictis. Ad primā pfirmationē rōnis em in pī ma qstione. Ad scđam dđm q licet nomia existētia ī libris clausis nihil actualr significat. sunt tñ signi ficantia ex significatiōe quā actu hñt. Ad terciā rñs dent aliq q qñtis vacuū nō significat vacuitatē. s̄ tñ oē illud qd est corp⁹ 2 loc⁹. 2 omē replet⁹ eo q vacuū diffinit diffinitōe qd nois. q ē locus nō replet⁹ corpe. Silt chimera diffinit diffinitōe qd nois. q est ens ppositū ex capite leonis 2 cauda draconis. 2 iō hoc no men chimera s̄ oē ens 2 oē caput 2 omne leonē 2 oēm draconē. 2 sic de mult⁹ alijs. Aliter tñ pōt dici q nec vacuū nec chimera s̄ aliqd istoz. non em videt q sit impositū ad significandū ista. sicut nec hō s̄ materiā vel formā vel caput aut pedē aut aiām. qñtis sit cōs positus ex istis. Licet q vacuū 2 chimera nō s̄m ali quod ens reale. s̄m tñ aliqd fictū nō realiter factū. s̄ h ymaginari ex ist⁹ pibus ppositū. An at illis noib⁹ corruēcat pcept⁹ simplex v̄ pplex⁹. possit dici q eis corruēcat pcept⁹ ptiū fictē ppositaz. q forte ppiē nō est pplexus. Ad quartā pfirmatiōz dđm ē q nihil nō est cathegreuma nec no⁹ apud logicā. sed est prim ca thegreuma 2 prim sincathegreuma. valet em tantū si cut nō aliqd vel nullū ens. Ad scđm negat añs Ad primā pbatōnē dđm ē. q qñtis res sc̄ata p hoc no⁹ gemit⁹ naturāl⁹ s̄. 2 nō est no⁹ apud logicā. tñ h no men gemit⁹ ē no⁹ 2 ad placitū s̄. Ad scđam p̄t dici sustinēdo suppoem. materialē. q qdlibet illoz ēēt no⁹ si materialr acciperetur. eo q p̄t esse subiectū enūciatio nis. negātes tñ suppoem materialē debēt dicere q n̄/la vor materialr capta ē subiectū enūciationis. 2 p pñs nō est no⁹. Ad scđam pbatōnē pty so⁹. Ad qrtā dđm q nō ē incōueniēs q voces sc̄ates p̄pōes veras si ab vna tota cōitate deponerent postea sc̄aret. p̄pōes falsas 2 impossibiles. Et h tñ nō sequit q eadē p̄pō ēēt vera 2 falsa. necāria 2 impossibiles. q veritas nō est in vocenisi sicut ī signo. sicut ex pus dicit⁹ patuit Ad 3^m p̄pō ex dicit⁹. 2 etiā ad ei⁹ pbatōs Ad qrtū negat añs. Et ad primā pbatōnē d̄t. q licet ann⁹ dies men sis de sua pncipali sc̄atiōe s̄m tps. 2 etiā oia noia s̄m in tpe. 2 p pñs nullū sine tpe. ex suo tñ mō significā dī non impositant aliquā certam dīam tps.

Verbum est quod

In h scđo ca^o hui⁹ tractat⁹ determinat p̄hs de s̄bo. Et in dīf in tres ptes. in qz p̄ma diffinit s̄bum dī. Verbu est qd significat tps. cui⁹ p̄s nihil s̄. 2 ē sp̄ eoz q de altero p̄dicant nota. Primā ptem declarat cum d̄t (Dico autē) q cursus ē no⁹ 2 currit ē verbū Et d̄t in h. qz currit significat tps pñs. Ultimā p̄o ptem declarat cū d̄t (et sp̄) dicit⁹ q s̄m ē nota eoz q de altero dicunt. 2 eoz q dicunt de subiecto. i. q p̄t dicant essentialr. 2 eoz q sunt in subiecto. i. p̄dicant ac cidentalr (Nō currit ar) i scđa pte excludit a diffi nitōe s̄bi s̄m infinitū 2 s̄m absolutū. 2 d̄t q nō currit 2 nō ambulat nō sunt s̄ba. tñ significat tps. 2 s̄m sp̄ eoz q de altero p̄dicant nota. S̄z hūc d̄cōi. s̄bo infinito nō ē no⁹ ipositū. sed vocat s̄m infinitū. qz s̄m est in qdlibet qd ē vel nō est. i. p̄dicat tā de ente qz de n ente. S̄z cū d̄t (Silt ar) excludit a p̄dicata diffinitōe s̄ba obliq dicit⁹. q currit vel curtebat nō est s̄m. s̄z ca

sus s̄bi. d̄t autē s̄m obliquū a s̄bo recto. qz s̄m rectū p̄t tps pñs. s̄z s̄m obliquū p̄t p̄teritū vel futurū. qd p̄iungit v̄ p̄lectif ad pñs (Ipsa quidē) in hac p te sc̄ia remouet d̄t. d̄m ē em pus q s̄m ē nota eoz q de altero p̄dicant. possit aliqz credere q s̄m fin se d̄m. i. p se nō ēēt nota. siue nō sc̄aret. iō remouet d̄t b̄tū dicit⁹. q ipsa s̄ba s̄m se d̄cā. i. sine p̄pōe 2 diffinitōe sunt noia. Probat. qz s̄m aliqd. nā ille q d̄t s̄ba p̄stis tuit cōceptū simplicē. 2 q audit q̄scit. Et h̄ exponit Boet⁹ dicit⁹. q s̄m fin se ē no⁹. sicut ois ps orōnis est no⁹. S̄z q oē s̄m p se d̄m. necz addito de q illud p̄t dicit⁹ tale ē vt nomī sit affine. i. s̄m. tñ hoc s̄m est in p̄pōe nihil s̄m sine extremis. qz si purū dixer⁹. i. accepe ris s̄m se. ipm qdē nihil ē. eo q s̄m quādā p̄pōez quā sine extremis nō est itelligere. Circa istū textū s̄z q̄tuo: pua dubia Primū ē. quare ī diffinitōe s̄bi nō ponunt ille p̄ticle vor significatiā ad placitū. sicut in diffinitōe nois. cū tñ eque pueniūt s̄bo sicut nomī Rñdē q Arz. illas p̄ticles in diffinitōe s̄bi nō po suit p̄pter breuitatē. eo q pus posite sunt in diffinitōe nois. 2 manifeste s̄z ex his q d̄cā sunt de noie. Sed s̄ qz eadē rōne debuit omittēre illā p̄ticulā (cui⁹ ps) eo q ipsa etiā posita ē in diffinitōe nois. 2 est cōis noī 2 s̄bo. Rñdē vno q in diffinitōe nois illud positū ē vt distinguat ab orōne. q p̄ponit ex noibus. vt hō al⁹ bus music⁹. in diffinitōe aut s̄bi ponit ad distinguēdū s̄m ab orōne. q p̄ponit ex s̄bis. vt mouere ē agere Alio d̄t q s̄m ipōtat quādā p̄pōem. q multū decli nat ad orōem. iō verbū maiorē h̄z pueniētū cū orōne qz no⁹. qz nō est q̄t materia 2 subiectū orōnis. s̄m at q̄t forma. 2 iō in diffinitōe s̄bi v̄tū fuit illā p̄ticulā exp̄mere Scđm dubiū est. videt em fallum qd d̄t Aristo. q verbū sit sp̄ nota eoz q de altero p̄dicant. hoc ē q s̄m sp̄ ponat a pte p̄dicati. nā verbū infinitū ut modū interdū ponit a pte subiecti. vt d̄do currere est moueri. Silt 2 alia s̄ba p̄t ponit a pte subiecti. vt amo est s̄m. D̄m ē. q q̄cunqz s̄ba ponunt a pte sub iecti hñt vim nois. 2 p̄ter h recipiūt adiectiōnē alio rū. Un qñ actio significat p s̄m infinitū modi. tūc significat p modū h̄tus 2 q̄tis. 2 vt sunt qdam res in se. verbū autē s̄m per modū flux⁹ 2 fieri. 2 p moduz egrediēt⁹ ab aliq supposito. 2 h̄ est qd d̄t Boet⁹. ver ba nihil aliud nisi accidētia significare. oē em verbū aliqd accidēs s̄m Terciū dubiū est. q in hoc qd d̄t p̄hs. q s̄bum ē nota. qz nota rei nō est res. si q̄ verbū est nota p̄dicati. nō erit p̄dicatum. Et iō verbū nun q̄s p̄dicatur qd est fallum. D̄m est q nota rei nō est ea res cui⁹ est nota. qñ ergo s̄bum notat aliqd p̄dica ri de subiecto vt qdam copula. tunc p̄dicat terciū ad iacens. 2 nō est p̄dicatum cui⁹ est nota. sed h̄ se tenet ex pte p̄dicati. s̄bi grā d̄do hō est albus. hoc s̄bum est nō est p̄dicatū. sed ē nota p̄pōnis denotans p̄dica tum p̄dicari de subiecto Quartū dubiū est circa hoc qd dicit Aristo. nō currit nō laborat nō esse s̄ba. cū tñ tota diffinitio s̄bi eis ip̄tis pueniat. D̄m est q nō currit nō laborat ex eo nō dicunt s̄ba qz nō s̄m ac̄ tionē vel passiōe determinatā sicut s̄m. v̄z tñ p̄m tps sicut alia s̄ba. Un sicut actio 2 passio mēsurant tpe. ita etiā p̄uatōes eaz. q sc̄ant p s̄ba finita. Un quies mēsurat tpe sicut 2 mor⁹. licet h̄ sit p accidēs. Et hinc ē q s̄ba infinita significat tps. Sed p v̄t tertioi declaratiōe textus mouetur talis q̄stio

no quarta.

Questiones libri perihermenias

Querit An ea que in hoc caplo de verbo sunt dicta sunt vera et bene assignata. Arguit primo quod non, quod dicitur in textu quod verba secundum se dicta sunt nomina, nomen vero non significat tempus, ergo nec verbum significabit tempus. Secundo sic, diffinitio verbi non provenit verbis que absoluntur a tempore, et manifestum est quod verba absoluta a tempore sunt verba, ergo. Tertio sic, omne illud quod constituit orationem veram vel falsam tanquam pars principalis est nomen vel verbum, sed verbum obliquum est binominale, quia hec propositio deus creavit mundum, Christus natus est de virgine, dies iudicii erit, est vera, et tamen verbum obliquum non est nomen ergo est verbum. Quarto sic, omne verbum adiectivum est complexum, ergo nullum verbum adiectivum est verbum. Ans patet, quod cuiuslibet verbo adiectivo in mente correspondet hoc verbum est cum suo principio. In oppositum est autoritas philosophi in textu. Pro solutione istius questionis, solvende sunt quatuor questiones minus principales.

Questio prima

Utrum diffinitio verbi sit a philosopho convenienter assignata. Pro cuius solutione attende primo, quod sicut dicitur est Aristoteles non resumit illas particulas vox significativa ad placitum, eo quod sufficienter prehaberi ex dictis. Resumit autem illam particulam (cuius pars extra est), quod magis videtur quod verbum accedat ad complexione quam nomen. Tunc quod significat propositionem, tum etiam quod sibi videtur contrarietate conceptus complexus contrarius actui generali et specialiter, siue principiorum huius verbo est. Attende secundo quod sicut dicitur est significare tempus est connotare aliquam certam diem temporis, et hoc contingit dupliciter. Uno est connotare aliquam diem temporis certe et determinate, ita quod importat suum principale significatum connotando certam et determinatam diem temporis, sic quod non aliam. Alio modo specialiter in determinate, ita scilicet quod importat suum principale significatum sic quod sibi non repugnat teneri per alia differentia temporis. Primo modo verba significat tempus, secundo modo particula significat tempus, sicut istud principium amans licet significet actum amandi connotans presentis tempus tunc cum additur verbo presentis temporis connotat actum amandi adiacere per tempus presentis, ut dicitur ego sum amans, cum autem additur verbo preteriti temporis, significat actum amandi adiacere in preterito tempore, sicut ego fui amans. Attende de secundo, quod Boetius in suo libro perihermenias, non ponit hanc particulam (et est semper eorum, que de altero predicantur nota) sicut nec Petrus hispanus, quod ipse diffinit verbum secundum se, et non per respectum ad enunciationem, verbum enim in ordine ad enunciationem semper est nota eorum, que de altero predicantur, sicut postea patebit. Attende de quarto, quod nomen capitur dupliciter. Uno modo specialiter et proprie, puta est una pars orationis ab alijs distincta, et sic non intelligitur verba esse nomina. Alio modo accipitur nomen ut idem est quod nota mentis, id est signum conceptus, et illo modo verba secundum se dicta sunt nomina, id est sunt note mentis, et significat aliquid, quibus non significant verum vel falsum cum significat conceptum simpliciter. Boetius tamen aliter dicit, quod verba secundum se dicta sunt nomina, id est similia nominibus, ex eo quod sicut nomen secundum se nec significat verum nec falsum, sic etiam verbum secundum se nec significat verum nec falsum. Unde dicit quod verbum non est nomen secundum se, est aliquid per orationem

nis que nomen vocatur, ut dicitur nomen in rerum, sed quod omne verbum per se dicitur, nec per additum (de quo illud predicatur) tale est ut nomen sit affine, id est simile. Dicitur brevis uter ad questionem, quod diffinitio verbi est sufficienter assignata, sic eam intelligendo, verbum est vox significativa ad placitum, que significat tempus, sicut determinatum, cuius pars extra, id est separatum nihil significat, et est semper eorum, que de altero dicuntur nota, id est semper est signum propositionis materialis cuius subiecto, et hoc intelligendo de propositione aptitudinali non actuali, quod non est possibile verbum esse quin sit nota propositionis aptitudinalis. Et ista est generalis verbi acceptio, nam si ad dantur ille particule finita et recta, quas postea addit Aristoteles, tunc verbum accipitur in stricta sui acceptione. Alie particule patent ex his que dicta sunt.

Questio secunda

Utrum verbum sit semper nota eorum, que de altero dicuntur, ita quod non sit predicatum nec per predicari. Pro cuius solutione attende primo, quod hoc verbum est quod predicat secundum adiacens, et quod tertium, ut dicitur lapis est, vel lapis est homo. Et dicitur tertium adiacens, quia adiacet predicato quasi tertium in propositione. Nam subiectum est primum, predicatum vero secundum, et tertium est copula, que adiacet predicato, ex eo quod tenet ex parte predicati, sicut inferius patebit. Attende secundo, quod omne intellectum intelligitur per modum actus, quod dicitur enim intellectus est ex hoc quod aliquo modo habet actum. Actus enim univocatus est illud secundum quod univocum quod ab alio distinguitur, illud autem per quod distinguitur univocum quod ab alio propria ratio eius, hoc modo etiam potentia dicitur esse in actu, nam aliqua est propria ratio potentie secundum quam ipsa distinguitur a non potentia. Attende tertio, quod esse significat actualitatem entis, unum cum volumus significare aliquid esse in actu, dicimus quod est, propter hoc quod actus non facit propositionem cum eo cuius est, ideo esse non facit propositionem cum eo, quod si bi apponitur, designat enim illud quod apponitur sibi esse idem illi, subiecto secundum actum, ideo dicitur homerus est poeta significat quod poeta secundum actum est idem homerus, quod ratio essendi rei et res ipsa non faciunt propositionem. Attende quarto, quod duplex est propositio, una est que est modus significandi in verbo, secundum quam actus verbi inclinatur ad substantiam, et ista propositio est comiter in omni verbo personaliter, et vocatur inclinatio ad suppositum, alia est propositio que designat per hoc verbum est, et non est modus significandi, sed res convenienter significata aut comiter significata, que propositio differt a prima, quod prima non facit propositionem affirmativam vel negativam, sed est in omni verbo personaliter. Secunda autem per quam designat aliquid esse vel non esse de aliquid facit propositionem affirmativam vel negativam. Nam ab hac propositio dicitur propositio affirmativa vel negativam, et ipsa est alia in propositione affirmativa et negativam.

Dic primo. Quod verbum semper est nota eorum, que dicuntur de altero, id est semper est signum propositionis predicati cum subiecto. Propter hoc, quod hoc verbum est ex eo quod est copula ideo est nota propositionis. Sed verbum adiectivum, ex eo quod includit hoc verbum est sicut est nota propositionis. Dic secundo quod hoc verbum est predicatum secundum adiacens, tunc ipsum est predicatum, patet quod in omni actu

ratione est subiectu r pdicatu. In enuclatone i q e pre
dicat scdm adiacens est pdicatu e. ex eo q no est subie
ctu neq aliud ponit ibi pdicatu. Dic tertio. q qn
est pdicatu scdm adiacens tuc ipsa e copula pdicatu cum
subiecto ita q no e pdicatu nec ps pdicatu. Probat q
dupl. Prmo autoritate boetij q dr supra scdm h
q ens pdicatu scdm adiacens no e nisi qd ps ppo
nis siue denotatio qltatis in pnone Denotaf em qls
sic ppo qn affirmatiua. r no pstituit pnone tanq ps
et. Et dicit etia boetij qn est pdicaf scdm adiacens
pdicaf. s; a duent pdicatu. Secdo sic. qz si eet ps pdi
cari nulla ppo puereret in eisde tminis. qd e fallum
Probat pna. qz ducedo ho e albi. h verbu est ps pdi
cari. si ppo deberet puerit in eisde tminis opret rem
verbi in couerla ee pre subiecti. qd est falsu Tertio sic
qz tuc ois sylls in pma figura est qz qruo: tminis. Pz
qz medius in maiori pnone accipit absolute. ita q res
no est ps et. ex eo q est subiectu. sed in minori accipit
cu h pbo est. si hoc pbi est. e pdicatu vel ps pdicatu
tuc in tali syllo eent qruo: tminis. qd e ptra p h m pmo
poz. Quarto sic. qz si est ps pdicatu hic est nugatio
ho e aial. qz si ens pdicaf et ens intelligit in aial. tunc
ex eade gre ordms ide bis dicit. qd pz ponedo ronez p
noib; qz sensus erit. ho est ens aia. Dic qro. qz ver
bu se tener a pre pdicatu no oblate q sit pdicatu. Pz
qz pbi est nota eo q de altero dicit. et ideo boetij
us dr. no ee denotationem qltatis in pnone. Dicit at
alberit q duplex est pdicatu. qd da est formale. et illd
intra se pcepit forma p qua reoz qd id qd est ad id cui
inest. et de q dr vt de subiecto. Talis aut forma nihil
aliud e qua ipsa ppo qua pbi intra se pcepit. i. inclu
duidit p h q sit sp actu alteri inherere. et sic vlt pbum
est pdicatu formale. Un subiecti pnone est illud cui
inest pdicatu. et pdicatu e qd alteri inheret. qz pbi
sit re p modu inheretis. vputa p actioem vt passione
eius e inherere. ideo sp ponit a pre pdicatu nisi accipit
af vt h; vum nois Aliud e pdicatu materiale. et e res
pbi featu p pceptu vel p aliqd aliud nomen

Quarta Vtrū facta trāsmutōe circa rez q
fcat fiat trāsmutatio in fcatōe vocis. Dic
breuit q facta trāsmutōe in re fm q ext
stir no fit trāsmutatio in significatōe vocis. Probat q
duplicit. Prmo qz res no fcat vt existit. sed vt intel
ligit vel vt respicit p spem intelligibilez vel absolute
vt abstrahit ab illis fm veritate. sed siue sic siue alit
cu rā res vt intelligitur qz spēs intelligibilis. et qz ipa
res absoluta maneat in trāsmutata facta trāsmuta
tōe in re vt existit. qz p eandē spem cognoscim⁹ eentia
et p eadē hēm sciaz de ea quo existit et quo no existit
sicut pz pmo posteriorū. si siue fiat trāsmutatio in re vt
existit siue no. no erit p h trāsmutatio in voce. Ses
cūdo sic fm aresto. scdo posteriorū. no entia ptingit si
gnificare r intelligere. q no entitas rei no infer no enti
tate fcat. et p pns facta trāsmutātōe rē. Tertio sic
eade orō qn qz e p a r qn qz falsa. vt dicit in pntis. q di
ctōes orōnis ide fcat qn est vera r qn e falsa. et tū in re
q fcat p ipas dōnes e trāsmutatio. sicut patz de hac
orōne sotes sedet. for. no sedet. q facta trāsmutātōe in
re no o; fieri trāsmutōem in orōne. Quarto sic mani
festū e ex mō lo qndi q eūde intellectū pstituit in nob
vox. plara qn fcatū est et qn no e. als illa no esset falsa.
sotes e. forte no exite. sed significare e intellectu rei cō
stituerē. q Sed h arguit qd dupl. Prmo sic. qz
si vox ide fcaet re exite r re no existente. q qd fcat est

ide. Tener pna. qz actiua vera pt trāsmutari in passiv
uā verā. sed pus fcat exis et no exis. et sicut idem. q
ide erit existēs et no existēs. Secdo sic. qz boetij dr si
bzo diuisionū. q si nulla res sit subiecta quā fr. vox si
gnificatiua ee no dr. q facta trāsmutātōe circa re que
fcat fit trāsmutatio i fcatōe vocis. Tertio sic i trā
mutatōe subali res amittit nomē et diffinitōez. q res
trāsmuta no hz nomē qd pus habuit. et p pns qd p
fcaet re no fr eā mō. Quarto sic. qd no intelligit no
fcat. noens no intelligit. q no fcat. Dator pz. qz fca
re p supponit intelligere. Vno p. qz oē intelligibile fa
cit spem i intellectu. s; noens no facit spem in intellectu.
q. Lōfirmaf. qz destructo vno relatiuoz destruit r re
liquū. sicut pz in pntis. sed signū et signatū se hnt rela
tiue. q destructo signato destruitur r vox q e signū.
Ad pna dr. q sicut vox no fr re vt exis vel n exis. ita
no o; q si vox fcaet ide re exite et no exite. qz p h res
exis et no existēs sint eadē res. hoc em accidit voci in
qru est fcatia. Ad scdam dr. q autoritas boetij in
telligit de re no vt existit vel no existit. s; vt abstrahit
ab vroz. Ad sciaz dico q intellect⁹ isti⁹ autoritatis
pt ee talis in trāsmutātōe subali rei singularis in qz
abijct forma subālis res trāsmutata amittit nomē r
diffinitōem spēt. qz non manet in spē in q fuit pus. sed
no sequit. q nome spēt amittit suū fcatū. qz illud no
nullū suppositū fr. nec etiā nomē indiuidui. scilz qd et
erat per pus ipositū amittit suū pntū fcatū. sed sig
nificare est trāsmutātū em ad formā spēt in q pus fuit
it. Ad qrtā possit negari maior. Ad pbatōem dico q
fcaet supponit intelligere ad istū sentū. qz oē significat
tū pus intelligebat. aliter no fuit sibi vox iposita.
sed postq est iposita pt significare illud ad qd e ipo
sita. etiā si a nullo intelligat. Vlt⁹ pt negari minor
tanq falsa. qz no entia ptingit significare. ex scdo pos
teriorū. Un no existēs pt intelligi p spem. no quā facit
sed quā fecit qn existebat vel quā faciunt alia p q def
uenimus in notitiā et. Et ad pfirmatōem pcedē dū
est q destructo fcatō destruit signū. sed ex hoc no scit
q re no existere vox nihil fcaet. eo q fcatū p vocē abstra
hit et ab existenti et non existenti

Quarta Vtrū pbi in orōne positū possit i
finitari. et si sic. vtrū ipm sit verbū apd lo
gicū. Pro cui⁹ solutōe Attēde p. qz ver
bū capis dupl. Vno⁹ generalr p omi eo qd pt ee ps
pncipalis enūciatōis. accipiendo enūciatōem p rōne
fntē aliq mō verū vel falsū. siue pmo et p se. siue no. si
ue finite r distincte siue no. et sic pba infinita sūt r ob
liq sunt pba apud logicū. Et h modo no capis p h s.
Alio⁹ capis pbi fm spēale rōem pbi. scz p illo qd pt
ee ps enūciatōis accepte p. et spēale rōez. r sic accipit
pbi et enūciatōem Attēde scdo. q ad h q pbi pos
sit infinitari due p dōes reqrunt Prma e q tale ver
bū fr actū spēale. Secda e q act⁹ spēalis sit finite et no
infinit⁹. et ex h sequit fm aliq q h pbi est vt fr actū
generalē no pt infinitari. licet bn vt fr existētiā At
tēde tertio. q pbi infinitū e cui⁹ pua⁹ est act⁹ spē
lis remanēte actu generalr. vt si dicit no currit illaqz
negatio addat huic pbo p pponēz ide est act⁹ diceret
est no currez. vbi negat act⁹ spēalis et remanet actus
generalr affirmat⁹ Attēde qro. q fm dñm albertū
pbi no pt esse ifinitari in orōne. qz ad h q aliq pbi
possit infinitari reqrit q negatio solū cadat sup cōm
positōem act⁹ generalis cū actu spēali. et no supra cōs
positōem pdicatu cū subiecto. cū q negatio addita ver
k i

Ino secunda

Quinto

bo in enūciatione sp inueniat pponem pdicati cū sub
 iecto. sequit q nullū p̄bū possit infinitari in oīone. seq̄
 tur etiā q nullū p̄bū excepte actōis p̄t infinitari. cum
 sp̄talia p̄ba icludāt defmīnata supposita. Et h̄ p̄bat
 sic. p̄mo q̄ negatio q̄ addit p̄bo in enūciatione negat
 p̄ponē pdicati cū subiecto. q̄ facit p̄ponēs negatiuā. 2
 nō affirmatiuā de pdicato finito. An̄s p̄3. q̄ negatio
 illa destruit illā p̄ponē post se. Sec̄do p̄3. q̄ negatio sp̄
 agit in id qd̄ ē p̄ncipali. s̄z p̄pō pdicati cū subiecto i
 enūciatōe est p̄ncipalior. q̄ ip̄am negat negatio. Ter
 p̄3. q̄ p̄ba in 2° hui⁹ nō docet multiplicare p̄ponēs q̄
 sunt de alijs p̄bis ab h̄ p̄bo est alit̄ q̄ illas de hoc ver
 bo est sec̄do adiacēte. sed p̄ponēs de h̄ p̄bo est sec̄do adia
 cente non multiplicant penes pdicatū finitū vel infini
 tū. q̄ nec p̄ponēs de alijs p̄bis. 2 p̄ p̄ns p̄ba nūq̄ infini
 tant in enūciatione. Quarto p̄3. q̄ si ponerent p̄ba in
 finita in oīone nō videret quō differēt a p̄bis negat̄
 non em̄ videt̄ q̄lis est̄ d̄na inf̄ illas duas sortes non
 currit. 2 lor. non currit. fm̄ q̄ negatio in vna capis̄ nes
 gan̄t 2 in alia infinitant. Sed tu dic. q̄ p̄bū positū
 in oīone p̄t infinitari. sicut extra oīone. Probat̄ primo
 autoritate p̄bi in textu dicitis p̄bū infinitū ēē nota co
 rū q̄ de altero pdicat̄. non em̄ p̄tē nota de aliq̄ eo mō
 q̄ p̄bs accipit̄ ēē nota de aliq̄ nisi i enūciatōe. Et statiz
 post̄ d̄t. q̄ p̄bū infinitū s̄lt̄ est̄ i q̄libet qd̄ ē 2 qd̄ non est.
 qd̄ cōter̄ exponit̄ q̄ p̄bū infinitū d̄t̄ tā de ente q̄ de nō
 ente. et h̄ non p̄t ēē nisi enūciatione. Sec̄do p̄3. q̄ autorita
 te p̄bi p̄mo posteriori q̄ facit̄ istā dem̄strationē. q̄ quid
 non scintillat̄ ē p̄p̄ nos. plane nō scintillat̄. q̄ plane
 re s̄t p̄p̄ nos. ex hoc em̄ seq̄t̄ q̄ i minore nō scintillat̄ est
 p̄bū infinitū. 2 etiā in maiore. q̄ minore negatiua in p̄
 ma figura nihil sequit̄. 2 etiā p̄clusio ē affirmatiua. 2
 ideo o3 ambas p̄missas ēē affirmatiuas. Terco p̄bat̄
 q̄ o3 p̄buz p̄me aut sec̄de aut sc̄e p̄sone eriḡt̄ n̄m p̄o
 supposito. sed p̄bū infinitū est̄ p̄me. sed ē. aut sc̄e p̄sone. q̄
 eriḡt̄ n̄m p̄ supposito. 2 p̄ p̄ns sibi p̄t addi n̄m tā q̄
 a supposito. et si sic. fiet enūciatio. q̄ Quarto p̄3. q̄
 posito casu q̄ hoc p̄bū nō currit̄ sit̄ alicui scriptū. 2 si
 bī p̄scribat̄ hoc nomē sortes. notū ē q̄ ibi ē enūciatio. et
 tū ad huc ē p̄bū infinitū sicut p̄us. q̄. Minor p̄3. q̄ q̄
 ut̄ p̄ter p̄scrip̄tionē hui⁹ d̄conis sortes sit̄ facta aliq̄
 mutatio. tū nō videt̄ q̄ ibi sit̄ talis mutatio q̄ p̄p̄ eā
 h̄ p̄bū nō currit̄ qd̄ p̄us erat vna d̄co 2 vnu p̄bū s̄t̄fa
 ctū plures d̄cones siue vna oīo. Et ideo ad rōnes al
 teri⁹ opinionis. Ad p̄mā d̄t. q̄ negatio infinitās addi
 tur p̄bo p̄ p̄ponē. 2 facit̄ vna d̄ctionē cū ea. et ideo ta
 lis negatio non negat copulā. sed reliq̄t̄ eā infinitā. 2 iō
 de p̄. h̄. q̄ h̄c p̄pō cesar nō currit̄ est̄ distinguenda
 q̄ si sit̄ negatio negās. sensus est̄. cesar nō currit̄. si ve
 ro sit̄ negatio infinitās. sensus est̄. cesar ē nō currit̄. Et
 ad 2^{am} d̄m. q̄ ip̄a h̄z veritatē de negatōe negatē nō infi
 nitatē. Ad 3^{am} d̄m. q̄ loc⁹ ab autoritate nō tenet ne
 gatiue. Rō aut̄ q̄re p̄bs nō posuit̄ h̄mōi multiplicat̄
 tionē ē. q̄ nō est̄ manifesta d̄na inf̄ p̄bū negatū 2 infi
 nitū. tū ibi est̄ d̄na q̄ dicta est̄. q̄uis non possit̄ facit̄
 videri. sic nec possum⁹ facit̄ videri d̄nam inf̄ istas
 duas p̄ponēs. nō hō currit̄. 2 non hō currit̄. fm̄ q̄ vna
 est̄ v̄tis negatiua de subiecto finito. et alia ind̄finita
 affirmatiua de subiecto infinito. non tū sequit̄ ex hoc
 q̄ ille terminus non hō in oratione positus non mane
 at infinitus. Ad quartā p̄3 solutio ex dicitis

Ad rōnes p̄ncipales. Ad primam
 p̄3 solutio ex dicitis Ad
 secūdam dicendū. q̄ verba

non absoluūtur a tempore sic q̄ nullius sint temporis
 sed absoluūtur a tempore sic q̄ nō restringant̄ tem̄p̄
 nū sui addit̄ur ad aliquam certam 2 determinatam
 differentiaz temporis. Ad terciā dicitur negando
 antecedens. Et ad p̄bationem dicit. q̄ iste proposit̄
 ones non dicunt aliquid esse verū vel falsum. sed be
 ne fuisse vel fore. Ad quartam dicendū. q̄ licet in
 verbis sit̄ actus generalis et specialis qui explicantur
 per hoc verbum est̄ et per participiuz. in eis tamē nul
 la est complexio. quia inter actum generale et specia
 lem est̄ p̄positio intrinseca que non facit complexōes
 proprie dicitam. Utrum autem verba adiectiua sine
 complexa vel incomplexa. D̄m̄ facillis est̄ responsio
 Breuo. q̄ sunt incomplexa

Enūciatiua vero

In hoc tercio capitulo defm̄inat̄ Aristoteles de enūci
 atōe et partibus eius. Et diuiditur in tres partes
 p̄ncipales. In primā diffinit orationem dicitis. Oratio
 est vox significatiua cuius partium aliquid signi
 ficatiuum est̄ separatim vt̄ dicitio non vt̄ affirmatio.
 (Dico aut̄) Probat̄ vltimam partē. cū. quia homo
 significat aliquid vt̄ dicitio. non autē vt̄ affirmatio. s̄z
 si addatur sibi verbum. tunc erit affirmatio vel nega
 tio. non tamen quelibet pars oratiōis significat vt̄ d̄
 ctio. quia in hoc n̄mo sine sortē. rex n̄ h̄l significat. sed
 est vox sola. verū est̄ tamē q̄ in duobus compositis
 pars aliquid significat. sed non fm̄ se in actu. sed quē
 admodum dicitū ē. (Est autem) Probat̄ q̄ oratio si
 gnificat ad placitum. quia nō significat sicut instru
 mentum supple naturaliter ad aliquid deputatū. aut
 non significat sicut instrumentū supple immediatū ves
 ritatis naturalis. sicut plato dixit in libro qui vocat̄
 eratulus. sed fm̄ placitum. sicut prius dicitū est̄. (Enū
 ciatio vero) In hac secūda parte Aristoteles subtili
 ter tangendo vnam diuisionem orationis in enūciati
 tuam et non enūciatiuam diffinit enūciationem 2 d̄
 cit. q̄ non omnis oratio est̄ enūciatiua. sed illa oratio ē
 enūciatiua in qua verum vel falsum est̄. Declarat̄ au
 tem q̄ non omnis oratio est̄ enūciatiua. vel q̄ non om
 nis enūciatio significat verum vel falsum. quia etiā
 deprecatiua est̄ oratio. et tamen non est̄ vera aut falsa
 Et cum dicit̄ (retorice em̄) elicit orationem que per
 tinet ad logicum. nam de sola enūciatiua oratione p̄
 tinet ad logicum determinare. Alia aut̄ ab enūciati
 one magis sunt poetice vel retorice considerationis
 (Est autem vna) In hac terciā parte diuidit̄ enūci
 ationem. et primo tangit̄ tres diuisiones. quarū p̄
 ma est̄. Enūciationuz alia est̄ vna. alia plures. Sec
 cūda est̄. enūciationum alia affirmatiua. alia nega
 tiua. Tercia est̄ enūciationum vnarum. alie sunt̄ sim
 pliciter vne. alie sunt̄ p̄iunctōe vne. et illas mira bene
 tate tangit̄. (Necesse est̄) Aristoteles remouet̄ dubiuz
 Nam dixit̄ q̄ alique enūciationes sunt̄ simpliciter
 vne. et non coniunctione vne. ideo posset aliquis cred
 dere q̄ essent̄ ita simpliciter vne. q̄ nullam haberent
 compositionem. ideo dicit̄ q̄ non. quia necesse est̄ q̄
 oportet enūciationem esse ex verbo vel ex casu verbē
 quorum quelibet compositionē importat̄. Hoc autē
 optime p̄bat per locum a maiori. quia si aliqua esset̄
 enūciatio sine verbo et casu verbī maxime hoc esset̄

verū de diffinitōe. sed hec nō. nā diffinitio hoīs nō est. oīo enūciatiua nisi sibi addat est. fuit. vel erit. aut ali qd hmoi (Quare aut) Excusat se a determinatōe qst onis. qz posset qri qre diffinitio est aliqd vnuz. et dicit q aial gressibile bipes est vnū et nō multū. non tñ ex h qz pres sibi iuuicē ppinq sunt. i. cōtinue pferā f. qz talis punitas etiā req. ut in his q sunt vnū p accūs. Deter minare aut hmoi qōne est alteri negotij. qz est meta/ phisice pideratōis (Est aut vna) Lōsequēt innuit vna diuisionē enūciatōis. scz in enūciatōem vna. z plu res. eas diffinitendo. dices q enūciatio vna ē q fit vnū de vno vel pūctōe vna. Plures aut q plura fit et non vnū vel incōiuncte (Nomē aut) Posset aliqs crede/ re q enūciatio vna q fit vnū de vno fearer vnuz sicut nomē. Et dicit q nō. qz nomē et pūctō est dictio sola. z ideo nō fit sicut enūciatio. siue aliqs vraf infrogādo vel sine infrogatōe. vel etiā ipso pferente (Vox aut) Innuit qndā diuisionē enūciatōis. q ē enūciatōis in enūciatōem simplicē et ppositā. dices q simplex enū/ ciatio est q enūciat aliqd de aliq vel aliqd ab aliquo. Sed enūciatio pposita est q pponit ex his. i. enūciatō nibz simplicibz (Est aut) Aristo. innuit vna diffinitio nē enūciatōis simplicis p enūciatōem de pnti. de pres/ rito. et de futuro. diffinitō enūciatōem simplicē. Et de q enūciatio simplicē. i. simplr vna est vox fcatua d eo qd est aliqd vel nō ē quēadmodū rpa distincta sūt Affirmatio aut ē enūciatio alicui? de aliq. negatio ve ro est alicui? ab aliq enūciatio. Circa hūc textū Ar tende pmo. qz aristo. in diffinitōe orōnis rōnabilr rei terat illā pūctulā. vox fcatua. ex eo q fcatio orōis est alia a fcatōe noīs et pbi. qz nomē et pūctō fcatō simpli cē pceptū. orō pceptū ppositū. et ideo puenient ite rata ista pūctula vox fcatua. Dicit aut (cui? pnti) et nō partes. qz qdā ponitur i orōne. vt puta aliq sin/ carthegeumata. q pnti nō fnt aliqd fm se. sed in habi tudine vni? ad alex. vel alit ly aliqd pē cōstrui cū h pbo fit. vt sit sensus q ps orōnis separte. i. seorsum ac/ cepte nō fnt aliqd p se. qd verū ē aliq mō de oī pre orō nis. Un negatio z alia sine carthegeumata nihil sig/ nificat. cū sint voces sine carthegeumate Attēde se cūdo. q ista pūctula vt dictio nō vt affirmatio alit ex ponit a boetio. et alit ab alexādro. Un alexāder sup ponit q duplēs sunt orōnes. qdaz sūt q solis pbiis et noīb pūctū. Alie pō pposite. qm pres pūctū faciūt orōnē. cū q dicit. vt dictio nō vt affirmatio. idē ē ac si diceret. duplex qdā est dictio. vna simplicē. alia pō af firmatio. s. ita pres orōnis aliqd extra fcat. vt ea dco q est simplicē. nō vt ea dictio q ē affirmatio. Sed alia expō ē. qz aristo. sepe vsus ē isto noīe dictio p affir matōe. et ideo ne aliqs credat eū sic velle vti isto noīe dictio. statim sup addit. non vt affirmatio. Vel sic vt videt dicere boetio? vt dictio supple ex necitate. nō ā vt affirmatio ex necitate. Un hec diffinitio cōuenit tā orōni pfecte qz ipfecte. z tā orōi simplicē qz cōposite Oratio aut pposita siue pūctōe vna pē cōposita ex pibz q sūt affirmaciones. s. h nō est necāriū. necārio aut pponit ex pibz q sūt dcoēs. Attēde z q ar. de hic orōem nō cē fcatuā sicut instrumētū naturale quēadmodū dicit plato. s. ad placitū. Un boetio? de h i pmeto q plato i eo lib? q inscribit erat? alit vo cē fcatuā pstituit eā q dē ē suppellectilē quā dā atqz strumētū fndi res eas q naturalit intellectibz pceptū tur. qm naturalit rez vsus fm naturā est. vt videndū ocūlos. noīa qz fm naturā cē ardirāf. S. h aristo.

negat. et statim post. Quod circa dicēdū nobis ē na turalit nos qdā cē vocales potētes qz naturalit vocal bula rebz ipmēdi non tñ naturalit s. pōstōe Cule g dicere q licet nos habeam? naturalē pōnāz formā? di voces z iponēdi rebz vocabula. ipa tñ impō est ad placitū Attēde qro. qz circa diffinitōem enūciatio nis orā ē diuersitas inf alexādrū z porphiriū Unde dicit alexāder q diuisio enūciatōis in affirmatōem et negatōem nō esse diuisionē generis in spēs. s. cē diuisi onē equoci in sua equocata. vel analogi in sua analo gata. eo q affirmatio pōr est negatōe. S. h non placz boetio. et ideo dicit i pmeto. mibi qz videt qz porphē rī sit sequēda snia q affirmatio z nega? cōi enūciatio nis generi supponatur. videt qz ipse velit dicere hāc diuisionē nō cē equoci in equocata. sed generis in spēs

Querit ciatōis sine sufficienti in textu al signate. Arguit pmo q nō. qz orō nō est vox fcatua ad placitū. qz orō nō ē vox vna sed idē est vox et vox vna. qz orō non est vox. Pro scda pte pz. qz si orō est vox fcatua ad placitū. sequeret q orō posset nō fearer suū fcatuz. z p pns qliber orō vera posset esse falsa. qd est iconueniēs Scdo sic. orō non fuit iposita ad fndū. qnō ē significatiua ad placitūz An pz. qz si sint iposita ad fndū. vel qōis orō sit im posita. vel aliq et aliq nō. Nō scdm. qz non ē maior rō de vna qz de alia. Nō pmiū. qz multe possent formari orōes quaz nūqz silēs fuerūt. etiā qz alit opoteret q pmo ipositor: iposuisset ad fndū ifinitas orōes. cū infi nite distilēs possint formari Tercio sic. non cuiuslibz bet orōnis ptes sunt fcatuē vt dictio nō vt affirmatō g diffinitio nō puenit cuiuslibet orōni. An pz. pmo qz pres hui? orōnis. fortes currit z plato disputat fnt aliqd vt affirmatio. Scdo pz. quia ho. et mo suppres hui? orōnis hō currit. et tū nō fnt aliqd vi dco. g zc. Confirmat. qz aliq orō est cui? nulla ps fit aliqd vt dictio. g. An pz pmo de hac orōne lego. Scdo pz. qz posito q. a. iponat ad fndū tārtū sicut hō est aial. tunc a. est orō. et tñ nulla ei? ps aliqd significat. cum nullā habeat pte. g. Daito pz. qz i illo casu. a. est vox fcatū ua ad placitū. z non est nomen neqz pbiū neqz aliqua alia ps orōnis p significat pceptū vey vel fallūz. g. est oratio Quarto sic. hec orō omne. a. est. b. est ppo. cū sit pmissa fellī. vt pz p p m pmo pōz. z tñ in ea neqz est vey neqz fallū. An pz pmo. qz nihil fit. Scdo pz qz cōiter d: talis ppo sit q pstituit ex terminis nō sū gnificatiuis abstrahit a veritate z fallitate. necitate z ptingētia. Tercio pz. qz fm p m sexto metaphisice verū z fallū sunt in intellectu. nō sunt g aut in oratiōe illa aut in aliq alio. Confirmat. qz si veritas aut falsi tas est in enūciatione. vel esset tota veritas i tota enū cia tione. z tota in qliber pte. vel est tota in tota z ps in pte. et qz qz mō dicat. cū veritas z fallitas nō pnt habere pres diuersaz rōnū. sequit q qlibz ps orōnis erit vera z sūr qliber erit falsa. qd est absurdū. g verit ras z fallitas non sunt i orōne. nec p pns vey aut f m

In oppositū Arguit auctoritate pbi in textu Pro solone qstionis sol uende sunt quatuor questiones min? pncipales

Quer a signata a pbo. Pro cui? solone Ar/ tende pmo q orō capis duplr. Uno? pme intentionalit. et sic nō pē diffinitū. cū vna rotalis orō cō

posita ex plurib; vocib; diffiniri nō possit. Alio mō se-
 cū de intentionali. et est vna relatio rōnis fundata sup
 vocē pplexā et fminata ad fecatū. et oīō sic accepta h
 diffinitōe. Attēde scđo. q in diffinitōe orōnis nō ponit
 tur iste particule. sine tpe vel cū tpe finita et recta. Tū
 pmo. q si ponerent nō puenirēt oī orōni. Tū scđo. qz
 iste nō puenit orationi fm se rotā. sed soluz p^m suas
 pres. et ad huc nō puenit p^m rōne q sunt pres: sed
 rōne modoz. suoz p^m fndi. Tū p^m resumat istā p^micu-
 lā (fecatiua) q^m sit cōis noi et p^mbo et etiā ipsi orōni
 eo q als possit dubitari vtrū orō sit vox. cuz videat
 eē plures voces. Et etiā orō nō videt esse nō fecatiua
 saltē fecatōe distincta a fecatōe nois. Sed qre Aresto
 nō resumat hāc p^miculā (ad placitū) rō est. qz orō nō
 est iposita ad fndū pmo et p se. sed solū rōne suaz par-
 tiū et ex p^mti. qz scz sue pres sunt iposite ad fndū
 postea in illā p^miculā resumat ad excludendū errorem
 plarontis. qui dicit orōnem naturalē fecare. ex eo q in
 strumētū virtutis naturalis d3 eē naturale. orō autē
 est instrumētū virtutis interpretatiue q est virt^u natu-
 ralis. Et nō orō qz qdlibet instrumētū virtutis na-
 turalis sit naturale. s3 solū imediatū et primū. Et
 tendet tēcio. q cū orō diffinit p voce nō est intelligēdū
 q orō sit vox vna incōplexa. sed plures. est tū vna vox
 pplexa. et hoc sufficit ad h q dicit vox. Nā vox dicit
 eī tā de vocib; pplexis vel incōplexis. Attēde qro
 q cū dicit (orō est vox) nō d3 capi vox p voce incōple-
 xa. sed p voce pplexa. ita q orō necārio est vox pplexa
 nō aut necārio est vox simpliciter. qz als vox necārio
 esset orō. qd est falsum. qz cōtradictoria ist^u. scz nulla
 vox est orō est possibilis. qd est falsum. Sicut si aliqua
 vox necārio esset orō. tunc necārio esset fecatiua. et per
 p^m nō esset iposita ad fndū. et ex h ylerius seqret q
 nō esset fecatiua ad placitū. Dic ad qstionē q orō se-
 cū de intentionali capta necārio est intentio fundata i
 voce fecatiua ad placitū. rē. parz qz diffinitio necārio
 p dicit de diffinito. sed intentio fundata in voce fecati-
 ua rē. est diffinitio ipius orōnis. igit. Si tū capet orō
 pme intentionali. tūc orō esset ptingent vox fecatiua. nec
 est incōueniens diffinitōem datā p additamentū suē de
 scriptōem ptingent p dicitari de suo diffinito. Unū albū
 diffinit qd est corp^u hñs albedinē. et tū notū est q hec
 diffinitio nō p dicit necārio de albo. cū ex hoc seqret
 q aliqō corp^u necārio esset albū

Quod scđa. Utrū diffinitio enūciatiōis in q dicit
 enūciatiua orō est in q verū vel falsū ē. sit
 a p^mbo puenient assignata. Pro cui^u solutio
 ne. Attēde pmo. q in diffinitōe enūciatiōis ponitur
 orō loco generis. ita q oīs enūciatio est orō. et ideo q
 autis circūl^u posit^u ante tabernā fecet aliqd verum vel
 falsū rē qdā mō eqpollat p^moni vere vel false. eo q rā
 tū sit sicut forte hec p^mo. hic vendit vinū. tū fm inten-
 tionē p^m nō est pcedendū q sit p^mo aut enūciatio. cū
 nō sit orō. Et si aliq^s dicat q sic. qraf ab eo an sit vo-
 calis. mentalis. aut scripta. et notū est q non. et tū oīs
 p^mo est vocalis. mentalis. vel scripta. Et itez qraf ab
 eo q p^muertat eā r det suā p^mradictōem et suā eqpollē-
 tē. et faciet ex ea syllm r etiā p^mōne p^motheticā coassū-
 pra alia p^mōne. qlibet tū p^mo est ad h ordinata. Et
 tendē scđo. q p^m magis diffinit enūciatiōem p verū
 et falsum qz p affirmatiōem et negatiōem. eo q hic p^mci-
 palit^{er} p^msiderant enūciatiōes vt sunt. signa pceptū v^{er}
 p^mo aut faloz. et ponunt diffinitioem ad circūloquen-
 tū nobis vna d3 vnam enūciatiōis impositā. p quā ipsa

differt ab oīb; alijs orōnib;. scz illis q nō sunt enūcia-
 tiue. Diuidit aut pmo orō in pfectā et in impfectam
 Perfecta p^mo in enūciatiua et nō enūciatiua. Nō enū-
 ciatiua. in vocatiua. interrogatiua. impatiua. et depca-
 tiua. et sic sunt qnqz modi p^mncipales orōnū pfectarū
 et si aliq^s alie orōnes impfecte inueniant sunt ad istas
 reducēde. sicut fm aliq^s est orō iuratiua et suppositi-
 ua q ad enūciatiua reducunt. Aliq^s dubitatiua q ad in-
 terrogatiua reducit. Nā aut dicit infinitiua. qz si ali
 q enūciatiōe ponat p^mbo infinitiui modi. nunq^m tū p se
 ponit. qz orō pfecta nō p^m esse ex noie et p^mbo infiniti-
 uo solo. sed reqrit aliud p^mbo a q p^mncipaliter denotat. nō
 etiā ponit aliq^s p^mctiua. qz ipsa magis est p^mothetica
 q cathgorica. et nō dicit nisi ordinem v^{er} ad aliam
 Dēs alie aut orōes ab enūciatiua nō p^mncipalit^{er}
 ad logicā. sed ad rethorē vel poetā. nā ille nō f^m men-
 tis pceptū. sed affectū. Rethor autē r poeta intendit
 mouere audietis aim ad irā. gaudiū. delectatiōem. v^{er}
 ab hominatōem. q respicit affectū mētis. demonstra-
 tor aut v^{er} p^mōnib; absolute fecantib; pceptū v^{er} vel
 falsum. Attēde scđo. q sicut p3 circa textū enūciatio
 de q p^mncipalit^{er} hic est intentio triplicē videt habere pos-
 sitate respectu aliaz enūciatiōnū. Unū enūciatio vna
 p^mo est enūciatiōe plures. et simplex p^mo est enūciatiōe
 p^micta. i. p^mposita. r affirmatiua p^mo est negatiua. Unū
 ad fndū hāc triplicē positatē dicit Aresto. suplatiue
 p^mma r nō p^mo. v^{er} hec positas nō impedit rōnem gene-
 ris respectu suaz spēs. dato em q spēs int se p^m sidera-
 te habeat quādā positatē r ordine. ipse tū p^marate ad
 suū gen^u sūt eqles. eq^l em p^mparticipat naturā generis
 Attēde qro. q affirmatio r negatio triplic^{er} acci-
 piunt. Vno^o p actu intellect^u affirmatis r negatis.
 Alio^o p negatiōe suē p instrumētō negādi. et sic nega-
 tio accipit p hac negatiōe non. et istis modis nō accipi-
 unt in dicta diuisione q enūciatio diuidit in affirmati-
 onē et negatiōem. Tercio^o accipit affirmatio p oīs
 ne affirmatiua. r negatio p orōne negatiua. et sic acci-
 piuntur in dicta diuisione. q est generis in suas spēs. si
 cut boetio placz. Et hec rō pbat q affirmatio r negatio
 pl^u differūt qz nūero. qz pl^u differūt qz due affirmati-
 ones. q differūt spē. Dic ad qstionē q diffinitio enū-
 ciatiōib; cū et diuisionib; est a p^mbo puenient assigna-
 vt p3 per p^mōnes bone diffinitōis r diuisionis

Questio tertia vtz

Diffinitio orōnis pueniat taz orōni pfecte q impfecte
 tā cathgorice q p^motheticē. Ad hāc qstionē respō-
 det aliq^s. qruz aspalius p^mo fuit. sicut boetius dicit in
 p^mmeto. et post eū albert^u. q hec diffinitio orōnis solū
 puenit orōnib; simplicib; q p^mponunt ex verbo r noie.
 Sed illū resp^ondit boet^u dicens. q puenit tā simpli-
 cib; qz p^mpositis. Sed ali^u qdā q syrianus vocabat di-
 xit diffinitōem orōis nō puenire orōni in pfecte. qz nō
 p^mstituit intellectū pfectū. et ppter hoc nō h3 pres. Unū
 ipse sic arguebat argumētō plarontis. nullū impfectuz
 h3 pres. q orō impfecta nō h3 pres. sed hoc argumētuz
 ridiculū est sicut dicit boetius. Albert^u vero aliā red-
 dit cām. qz pres nō referunt nisi ad totū pfectuz. sicut
 q^muis dom^u diffinit p lapides r ligna q sūt pres mus-
 ri. illa tū diffinitio nō attribuit muro. sed solū domui.
 et sic est q ista diffinitio est p pres orōnis. q cōuenit so-
 li pfecte orōi r nō impfecte. Et tō orō q hic diffinit ē im-

mediatū gen^o enūciatōis. euz em̄ orō primo dīuidat
 in orōne pfectā 2 impfectā. et orō pfecta in enūciatiuā
 2 nō enūciatiuā. sequit^r q^o orō q^o hic diffinit^r est orō pfe
 tra Sed tu dic. q^o orō q^o hic diffinit^r est cōis ad pfect
 tā 2 impfectā. Et ad argumētū rōde q^o duplices sunt
 pres totū pfecti sez mediate 2 imediate. q^ouis aut^r par
 tes imediate sunt solū totū pfecti. tū pres mediate cō
 ueniūt totū pfecto p partes imediatas. Dic secūdo
 q^o diffinitio orōnis nō solū comenit orōni simplici et
 etiā ppositē. parz sic. q^o nō p^r assignari aliq^o particula
 in p^rdicta diffinitōe. p quā excludent orōnes cōposite
 nisi forte ista. vr dicitō nō vr affirmatio. sed p eā non
 excludunt orōnes pposite. sicut patuit circa textum.
 Postz tū dicit q^o diffinitio pncipali^r puenit orōni pfecte
 2 categorice. 2 min^o pncipali^r orationi imperfecte
 et p^ro^rhetice

Questio quarta vtz

subiecto non existente tales ppōnes sine vere. scilz cesar
 est hō. cesar est aīal. Et sūt termin^o vniuocē dicat^r de
 istis. siue existat siue nō. vrputa cesar de existēte 2 non
 existente. similiter homo.

Dic primo oēs tales ppōnes sūt vere 2 pcedēde. p3 quia
 ad veritatē ppōnis affir
 matiuē sufficit idēpitas extremoz cū p^roportōato mō
 fndi. sed talis est in ppositō. subiectuz em̄ includit in
 suo pceptu p^rdicatū. nā hō est de p se in intellectu for
 tis. Secōdo p3. q^o pmo p^rsertoz caplo de oi dē aresto.
 De omi vūq^o ē nō est in qdā qdā sic. in qdā autē nō
 nec aliq^o sic 2 aliq^o nō. vr de oi hoīe aīal si em̄ verū est
 dicere hoīem esse. verū est dicere aīal eē. Et ex h^o p3 q^o
 qd veritatem ppōnis affirmatiuē sufficit necāria p^ro
 mirantia extremo. ita q^o p^rposito vno ponat^r reliquoz
 licz neutz. necārio existat. Tercio p3. q^o si nō. tūc nul
 la ppō est de inesse simplr in q^o p^rdicat cōe de suo sup
 p^rposito. q^o nō estz sp^o vera. naz nihil aliud p^r sumi sub
 medio in maiori de necārio. nisi suppositū nature cōs
 munis. q^o sequit^r q^o nulla minor de inesse pōt sumi sub
 maiori de necārio. qd est fallum 2 p^rtra p^rimū hō
 rū. Quarto sequit^r q^o pncipiū demonstratōis possit esse
 fallum 2 cōes aī pceptōes. 2 p^r p^ris p^rclusiones demō
 stratōis. q^o veritas p^rclusionis dependet ex veritate p^r
 cipioz. Tenet p^rna. q^o nullo homie exēte ista est falsa
 oīs hō ē aīal rōnale. q^o tū est pncipiū demonstratōis. 2
 sūt nullo toto exēte. hec est falsa. oē totū est mai^o sua
 p^rre. qd est p^rtra augustinū in libro de vera religioe. q^o
 dicit tales ppōnes eē regulas eternas 2 incōmutabi
 les. Dic secōdo. fortes est fortes. hō est hō. retento casu
 sunt pcedēde. Probat pmo autoritate boetij dicētis
 q^o nulla ppō est verioz illa in q^o idē p^rdicat de seipso. s3
 ille sunt hōmō. q^o Secōdo sic. q^o secōdo huius habet q^o oīs
 negatiua est p accēs vera sic q^o non est pmo vera. q^o re
 ducit ad aliā affirmatiuā pōre verā. et maxime ad il
 lā in q^o idē de seipso p^rdicat. q^o vnde veritas istū bonū
 nō est malū reducit ad veritatē illū bonū est bonum.
 sic sūt ista. cesar nō est aīal^o reducit ad veritatē illū ce
 sar est cesar. Tercio sic. si negat ista cesar est cesar. tūc
 illa pcedet cesar nō est cesar. 2 p^r p^ris illa cesar est non
 cesar. q^o nō cesar est cesar p^r quersionē. et vlt^r ex p^res
 quere p^ruersa que pcedit. Arguit sic. nō cesar ē cesar.
 cesar est nō cesar. q^o cesar est cesar. p^rmissē sunt vere. s3 et
 p^rclusio. Quarto sic. in oi syllo ex oppositis cōclusio ē

impossibilis. ex secōdo p^rioz. sed siue res sit siue nō sit h
 est syllo ex oppositis in tercio mō. null^o hō est albi. ali
 q^o hō est albi. q^o aliq^o albi non ē albi. isto p^ro ē im
 possibilis siue res sit siue non sit. q^o p^rdictoria ē ve
 ra. vrputa aliq^o albi est albi siue res sit siue non sit
 Dic tercio. q^o termin^o cōis q^o non est equo^o ex im
 positōe ad diuerfas naturas. sed tū ipos^r est ad sig
 nificādū vnā naturā. de q^obuscūq^o dicit simpliciter. dicit
 de illis vniuocē. siue illa existat siue non. Parz sic
 q^o si termin^o in se sit termin^o vniuocē. q^o h3 veraz diffi
 nitōem in se exp^rmentē illud fcatū cui talis terminus
 imponit. q^o de quocūq^o dicit. de illo dicit fm̄ illam rō
 nē. q^o da oppositū. sez q^o dicit de aliq^o fm̄ vnā diffini
 tione. et de alijs fm̄ aliā. cū oīs diffinitio exp^rmar sig
 nificatū nois. iuxta illud q^ori methaphisice. rō quaz
 fcat nomen est diffinitio. sequit^r q^o illud nomē habet
 bit duo fcatā. qd est oppositum aītis. Dic q^rto. q^o
 aliq^o sunt supposita termini cōis extra aīam q^o tū nō
 existūt. Parz sic. q^o natura cōcepta vr est dicibilis de
 pluribz. et etiā vr nō est dicibilis de pluribz eodē mō
 se h3 siue existat siue nō. q^o sūt aliq^o supposita p^rer exis
 stētia. Aīis p3 sic. q^o rō cōis vel suppositi nō attribū
 tur rei vr existit. eo q^o hoc estz ponere ideas platonicas
 q^o sūt aliq^o scripta termini cōis p^rer aīam q^o nō existūt.
 Un de illis q^o frequēter sūt. et q^o sūt. 2 q^o non sūt
 possunt fieri demōstratōes. Sed p^rtra hoc arguit
 quadrupl^r p^rimo sic. q^o ad veritatē ppōnis affirma
 tiuē requirit talis vno in re q^olis fcat p^r ppōnes. sed in
 hac cesar est cesar nulla est vno in re. cū subiectū 2 p^r
 dicatū nō sūt aliq^o res. q^o Secōdo sic. q^o adā est hō mor
 tu^o. q^o nō est hō. eo q^o mortuū et viuū circa hoīem sunt
 p^rtraria. Tercio ens non p^r vere p^rdicare de non ente.
 hō aut^r est ens. adā vero nō ens. Quarto sic. illa q^o eq
 uocant in superiori nō vniuocant in inferiori. sed exis 2
 non existēs equocant in ente. q^o nō p^r vniuocari in hoīe
 Ad p^rimū dīcēdū. q^o sicut res h3 eē. sic o3 ad verita
 tē talis ppōnis esse vniuocē in re talis qualis fcat in p^r
 positione. natura aut^r fcat p^r hoc nomē cesar est ens
 apud intellectū. alioq^o intellect^o non faceret de ea cō
 positionē. et ideo est p^ro et iudē existētis apud intelle
 ctū cū seipso. et talis p^rpositio sufficit ad veritatē vbi
 res nō est existēs. Et eodē mō posset dici de illis chīz
 mera est chimera. non ens est non ens. quam concedit
 Aristotelis. in quarto metaphisice. Ad secūdū dicit^r
 tur. q^o mortuū 2 viuū possunt capi dupl^r. Un^o actu
 aliter. Alio^o aptitudinalit. p^rimo mō sunt accidētia
 eētie hoīs q^o significat per hoc nomē hō. et illo mō p^r
 pcedi q^o cesar non est viu^o. sed est mortu^o. Alio^o capi
 unt aptitudinalit. 2 sic cesar est viu^o. Et si arguat vl
 ter^o. q^o viuūt. nō valz p^rna. q^o viuū non dicit actū. sed
 aptitudinē. Un p3 ex sillo d bipede q^o vtrū Aristō. p^ro
 vltima dīna hoīs. et tū dicit in q^onto thopicoz q^o nō
 oīs hō ē hūis duos pedes. 2 p^rstat q^o nō oīs hō f^r actū
 h3 duos pedes. q^o aptitudinē sumēda illa dīa. Et
 si arguat. cesar non viuūt. q^o nō est. q^o secūdo de aīa dī
 citur q^o viuere in viuētibz est esse. et p^r p^ris si nō est. cri
 am non est ens. eo q^o esse q^o p^rdicat secūdū ad accēs
 p^rdicat q^o in re est esse. et vlt^r sequit^r non est ens.
 ergo non est homo. a superiori ad inferius negatiue.
 Dīm est. q^o illa non est vera cesar viuūt. et etiā cesar
 non est. sed ex hoc non sequitur q^o cesar non sit ens. nisi
 si capiat^r ens vr idem est q^o existens. Ad re rctū dī
 cēdū q^o hic nō p^rdicat existens de non existente. s3

natura humana pcepta vt dicibilis de plurib; de ea/
dem vt pcepta vt no est dicibilis de plurib; extranea
e em ei existentia. Ad qra dicendu q suppositu exis
et no exis non equocant in ente. capiend; ens vt ero
men. eo q ipm abstrahit ab vtroq; pnt tm equiuoca
ri in ente si capiat participialit. Ad roes in oppsitu
p3 solutio ex dicitis

Quoniam autem est

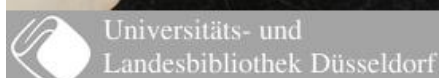
Ex pdictis omnib; q aresto. se dicturus pmisserat.
nunc in hoc vltimo sacratu determinat de opponib;
et legib; enuciatiou istaz. Et diuidit in tria capla.
In pmo determinat de oppositoe diffinitive r diui
siue. ostendendo qd sit r qz modis dicit. Et diuidit
in duas pres. In pma defminat de oppone diffinit
ue. pmittedo vna suppone ad intelligedu diffinitoez
oppois. Et ponit pmo quor; modos enucia di. pmo e
qn enuciat ee qd est. scds e. qn enuciat ee qd no est. scz
est. qn enuciat no ee qd e. qz e. qn enuciat no ee qd
no est. Et dicit q oi affirmatou est negatio opposita. r
oi negatou affirmatio. Et statim cu dr (et e pdictio)
diffinit oppone sub noie ptractiois dices. q ptracti
ctio est affirmatio vel negatio opposita. Et dz intelli
gi eiusde de eode. et no equocetur dictum e in libro
elenchoz ptra sophisticas argumetoz impotunita
tes. i. ptra eos q argumetis fallacib; vere ronis viam
conant euertere (Qm aut) In hac scda parte defmi
nat de spbo oppois. Et diuidit in duas pres In p
ma pmutit duas diuisiones. quaz pma e rez. et secu
da intetionu. Prima tagit cu dicit (Hec qda) Et e
qz veru alia sunt vltia. et alia singularia. Vlt e q in
plurib; natu e pdicari. vt ho. Singulare vero qd no
est natu in pluribus pdicari. sed tantuz i vno solo. vt
plato. Scdam diffinitoem tagit ibi (Hec est) dices
q enuciatiou qda est de subiecto vlti in q enuciat
aliqd de aliq; coz q sunt vltia. Alia vero est de subiec
to singulari in q enuciat aliqd de aliq; coz q. snt sin
gularia (Si ergo) in hac tertia parte determinat de
spbo oppositionis. Et pmo diffinit ptractia dices. q
coctarie sunt in qbo enuciat aliqd. i. aliqd pdicatu af
firmatiue vl negatiue de aliq; subiecto vlti vlt sumpto
Terminu aut teneri vltiter e ipm teneri cu signo vlti. vt
ois ho albu est. null? ho albus est. Sed cu dicit (Qn
aut) diffinit subcoctaria dices. q subcoctarie dicunt
an quib; enuciat ide pdicatu affirmatiue vel nega
tiue de eo de subiecto vlti non vlt sumpto. qais autem
alle in quibus sic enuciat non sint coctarie fm mo du
enuciandi. tm contingit ea q per ea significant esse con
traria. hoc est ptingit eas esse coctarias fm rem sca
ra. r hoc e rez si sint in materia naturali de pdicatioe
directa. vel si sint in materia remota. vel hoc forte rez
est ex pre pdicatorz. nam iste. ho est sanus. et ho non
est san? quodamodo sunt ptractie ex parte pdicatoru
eo q homine ho esse sanu est ipsum esse egru. Vlt aut
tem dicit no teneri vniuersalr qn sumit sine signofali
qz omnis non est vlt. sed qm vltiter feat (In eo vero)
Remouet vnu dubiu. qz dictum est q in aliqua pro
positoe aliqd enuciat vltiter p additoeem hui? signi
omnis. ideo posset aliqs dubitare vtru debeat ad di
subiecto vel pdicatu. vel ex hoc q dicitu est q subiec
tu aliqn teneri vltiter posset aliqs dubitare an pdicatu
posset teneri vltiter. Ideo remouet p h; dubiu r dz q

non. qz nulla affirmatio erit vera in qua de vlti pdica
to predicat vlt vltiter. vt omnis ho; est omne animal.
(Oppon aut) diffinit ppoes coctariorias. dices
q ptractioe sunt affirmatio r negatio. quatu vna
feat vltiter. alia vero no vltiter. supple si sint eiusdem
subiecti et eiusde pdicari. iste em coctaricnt. omnis
ho albu est. et non omnis ho albu est. et iste. aliquis ho
mo albus est. et nullus homo albus est (Quo circa)
In hoc secudo caplo determinat de legibus oppositi
oniu. Et diuidit in tres partes. In pma determinat
de ipsis ostendendo qliter enuciatioes se hnt ad posse
esse simul veras aut falsas. Et pmo ponit lege cons
trariay dices. q quia ptractie sunt vltis affirmatia
et vltis negatiua. vt omis ho iustus est. et quidaz ho
iustus est. ideo impossibile est eas sit ee veras. Sz cum
dicit (His vero) dat legen subcoctariay dices. q co
trarie pdictarum scilz subcoctarie possunt simul
esse vere. vt non omnis homo albus est. et quidaz ho
albus est. Sed cu dicit (Quecuq; igit) dat legen cos
tractioiarum. dices q in ptractiois vltum ne
cesse est semper alteram esse vera et alteram falsam. et
similiter in omnib; ptractiois singularium. vt so
crates est albu. so crates no est albu (Quecuq; autem)
Losequent probat q subcoctarie possunt simul esse
vere tribus exemplis. Primum est de istis duab;. ho e
albus. et ho non est albus. Secundum est de istis. ho
est probus. et homo no est probus. iste em sunt simul
vere. quia si aliquis homo est turpis non est probus.
Terciu exempli est de istis. homo est pulcer. ho non
est pulcer. quia si homo est fedus ipse no est pulcer. et
ista probat. quia si sit aliquid. no est. id est. si aliquis
homo sit probus vel pulcer. ipse non est prob? vel pul
cer. Aliqui tamen legunt pro quarto exemplo qd esset
de istis. aliquid est et aliquid non est. que verificatur
de eo quod sit. et quia dicitur est q iste sunt simul ves
re. est homo albus. non est homo albus. posset aliqs
credere q iste etiam essent simul vere. est homo alb?
et nemo est albus. quia iste videntur idem significas
re. Ideo pbs remouet hoc dubium dices. q nec iste
idem significat nec puertuntur (Manifestu est) In
hac secuda parte hui? capli ponit aresto. hanc; pclus
sionem. Vni? affirmatou est vna negatio Probat. qz
illud ide debet negare negatio qd affirmat affirmatio
et de eode siue illud idem sit vlt vltiter sumptum
vel no vltiter sumptum siue sit singulare. q vni? affir
mationis est vna negatio. Vni? pbat. qz si negatio ne
gat aliud de eode vel ide de alio. tm talis negatio no
erit opposita illi affirmationi. sed erit ab ea diuerfa.
Probat pdicta conclusionem exemplo. qz hui? affir
matou. omnis ho plbus est. est hec negatio. no homo
albus est. Sed cu dicit (Quonia a ute) epilogat ea q
dicta sunt. et dicit q ex pdictis patet q oppositaruz
propositio nu. alie sunt coctarie. et alie coctariorie
patet etiā q no in omnibus oppositis. si vna est vera
alia est falsa. sed in aliquibus oppositis. si vna est vera
alia est falsa. sed in aliquibus tm (Vna aut) In hac
tercia parte determinat aresto. de affirmatione vna et
negatione vna. de quibus primo fecit mentionem. et
ostendit quid est affirmatio vna et negatio vna. et dz
cit q affirmatio et negatio vna est quo vnum de vno
significat. siue vlt sumatur vniuersaliter siue no vni
uersaliter. vt omnis ho est albus. non omnis ho e albu
null? ho est alb?. qda ho e alb?. et hoc posito q albu
vnu fecit. qz si no. vnu significaret non est; oppositio vna

et sic intendit tale conclusionē. enūciatio q̄ est de termi
no equivooco nō est vna. illa scz in q̄ ponit nomē ad si
gnificā dū diuersa ex qb̄ nō fit vni. sicut hec tunica ē
alba. si tunica iponat ad fndū boiem z etiā equū. nō
ē vna. Probat qz illo ca su posito nō refert dicere ista
tunica ē alba. z iste hō ē albu. z equ⁹ ē albu. s; iste mtra
fnt. et nō sūt ppō vna s; plures. ḡ etiā p̄ma plura fr. z
erit ppō plures. Datōz p̄bat. qz equ⁹ z hō nō sūt
aliqd vni. Ex qb̄ ifert vni correlariū dicēs. qz i his
affirmatōib; scz q̄ sūt de finimis equoicis nō est necē al
terā ē verā et alterā ē fallam. Et hoc forte ē ideo. qz
aliud possēt negare negatio q̄ affirmatio affirmare
rit. Circa hūc textū Attēde p̄mo. qz aresto in p̄ncipio
ist⁹ capli puenient p̄ponit enūciatōis diuisione ad
ostēdedā conclusionē intentā. si em̄ p̄tingat affirmare eē
qd̄ est. vel esse qd̄ nō ē. et hoc idē negare. sequit qz vni⁹
affirmatōis est vna negatio. et qz cui libet affirmatiōis
est vna negatio opposita Attēde 2°. qz aresto. diffi
nit oppōne p̄ dictionē. vel ex eo qz q̄libz oppō reducit
ad dictionē tanq̄ ad maximā z p̄ncipaliorē oppōez
vel ex eo qz in q̄libet oppōne est negatio et affirmatio
q̄litatis. qd̄ p̄ncipalit̄ d̄ictōis cōuenit. Et ex hac dif
finitōe sequit qz ens nō est equoicū sed vntu oīū. qz in
equoicis nō est d̄ictio. ens autē z nō ens d̄icitur. sicut
p̄ p̄mo p̄b̄iticoz. Et seq̄tur vlti⁹ qz disputatōes so
p̄b̄itaz sūt nisi importunitates. i. clamores. rixosi nō
cludētēs p̄positū Attēde 3°. qz ex hoc textu mani
feste p̄ error illoz q̄ dicit vltia nō ē nisi concept⁹ vel
terminos. et etiā subiectū et p̄dicatū nō ē res. ita qz
p̄ nō p̄t p̄poni ex reb; vt res distinguit̄ p̄tra signū
Dicit em̄ aresto. qz aliq̄ res sūt vles z aliq̄ p̄ticularēs
negz valet aliq̄ expositio d̄ictū qz capit rem p̄ finē
nō vocabili vel p̄ceptū. qz boetius in cōmēto expresse
dicit h̄ intelligi debere de reb;. Un̄ dicit. videm⁹ nan
qz aliq̄ esse res h̄mōi q̄ in aliū ducit nō p̄t nisi in
vnā quā qz singularē p̄ticularēqz subam. Alia em̄ ē q̄
litās singularis. vt platonis vel socratis Alia est que
cōicitā cū plurib; totā se singularē ac oīb; p̄bet. vt est
ip̄ta humanitas. est em̄ qdā h̄mōi q̄litās qz z in singu
la tota sit. Un̄ breuit̄ dicit boeti⁹ vltia habere eē in
aīa et etiā in re extra scz in singularib; et ideo etiā in
mente sūt qdaz d̄efinitionēs qz denotāt v̄le accipi
nūc sic. nūc sic. Quia q̄ aliq̄ p̄dicatū attribuit q̄qz
v̄l fm̄ totū suū ambitū z capacitātē suoz p̄centozuz
ad fndū hoc inuentū est h̄ signū oīs. et q̄qz p̄dicat
tū remouet a subiecto fm̄ totū suū ambitū. et ad hoc
fndū inuentū est hoc signū null⁹. Sicut ddm̄ est de sig
nis p̄ticularib; Attēde quarto circa istud p̄bum
qd̄ dicit aresto (q̄ enūciat in v̄lbo nō v̄lter. tūc ppō
nes nō sūt p̄trarie. sed est ea q̄ p̄ ea fecant̄ eē p̄traria)
dubitū est quō debeat exponi. Un̄ albert⁹ dicit qz ta
les ppōnes sūt subcōtrarie q̄trum ad q̄titatē. z sūt
p̄trarie q̄trum ad q̄litatē. qz idē enūciat in vna affir
matīue de eodē subiecto et p̄ eodē. et in alia negatiue
Doc autē nō videt̄ v̄l vez. qz in subcōtrariis nō est af
firmatio et negatio p̄ eodem. eo qz als nūq̄ possent si
mul esse vere. Ideo alit̄ exponit̄ alij dicentes. qz licet
due subcōtrarie possint simul esse vere in maieria cō
tingenti. non tñ in materia naturali vel remota. Sed
illa expositio non sufficit. qz hic non loquimur de veri
tate vel fallitate. p̄positionuz. sed tm̄ de oppōne. Alia
expositio alexandri ē que sequit̄ beat⁹ thomas. qz ibi
p̄b; loquit̄ de ppōnib; indiffinitis. nā in indiffinitis

non denotat qz p̄dicatuz in se subiecto v̄lter. qz sic
essent p̄trarie. aut non sicut in p̄ticularibus. et ideo q̄
uis tales enūciatōes nō sūt p̄trarie fm̄ modū enū et
andi. tñ p̄tingit eas esse p̄trarias fm̄ rem fecataz. Sed
hec expositio nō placet. ideo aliter exponit̄ a porp̄bi
rio. qui dicit qz p̄tingit q̄qz indiffinitas esse p̄trarias
ex parte p̄dicatoz. vt si dicat hō est; san⁹. hō non est
san⁹. q̄ equiualeat hūc hō est eger. Sed ista expositio
impugnā dupliciter. Tū p̄mo qz in fine bul⁹ lib; di
cit aresto. qz enūciatōes de p̄trariis p̄dicatis non sūt
cōtrarie. Tū scdo. qz hic aresto. loquit̄ de p̄trariis cō
plexis et nō incōplexis. Ideo dicendū est qz q̄uis in
diffinitē non sūt p̄trarie q̄trum ad modū enūciandi.
contingit tñ eas eē cōtrarias q̄trum ad fecatū. vt si p̄
dicatū attribuat subiecto rōne forme v̄l sicut i ma
teria naturali hō est aīal. hō non est aīal. nam rōne sig
nificati v̄l sicut tantū valet ista hō est animal. q̄trum om̄
nis hō est aīal. et nullus homo est aīal. sicut hō non est
aīal. non sūt ergo p̄trarie q̄trum ad modū et forma
enūciationis. licet bene gratia rei fecate.

Querit Utrū spēs oppositōis sint a p̄t
losopho conuenient assignate.
Arguit p̄mo qz non. quia oppo
sitio subalterna. p̄tatiua. et relatiua sunt oppositio
nes. et tñ nō assignant̄ h̄a p̄ho. ḡ zc Secūdo sic iste
due ego sum iohānes. ego non sum iohānes scripte i
partē opponitur. et tñ nulla specie oppōnis opponit̄
tur. ḡ. Sinor parz. qz nō videntur qz opponantur ali
qua aīa spē oppōnis quā oppositōne cōtradictoria.
sed hoc nō. eo qz ambe possunt simul eē vere si a diuer
sis legant. quoz vnus vocetur iohānes et alius non.
Tercio sic. iste p̄tradicūt. sortes currit. et fortes nō
currit. et tñ p̄t simul vere esse. ḡ lex cōtrariarū nō est
sufficiens assignata. Sinor parz. qz pro quocūqz tpe p̄t
fortes currere. p̄t etiā nō currere. ḡ pro quocūqz instā
tī p̄t illa esse vera. fortes currit. poterit etiā illa esse ve
ra fortes non currit Quarto sic. d̄ictoria nec repu
gnāt in veritate nec in fallitate. ergo inter cōtradicto
ria nulla est oppositio. et p̄ n̄s oppositio cōtradicto
ria non est spēs oppōnis. Sinor p̄z. et p̄mo qz nō repug
nent in veritate. qz ista duo p̄tradicūt. iste tribul⁹ est
sapid⁹. et iste tribul⁹ nō ē sapid⁹. z tñ sūt siml̄ vere. ḡ.
Sinor p̄z. qz illud qd̄ iudicat̄ ab aliq̄ tota spē ē vez
sz oēs asini iudicat̄ tribulū esse sapidū. ḡ h̄ est vez. qz
natura i tota vna spē nō deficit. z p̄ n̄s ista est vera.
iste tribul⁹ est sapid⁹. Qz autē sua p̄tradicoria sit p̄a
p̄z. qz hō a tota sua spē iudicat̄ hūc tribulum nō eē spi
dū. q̄ iudicat̄ ē verū. z p̄ n̄s ista erit vera. iste tribul⁹
nō est sapid⁹. Sed qz d̄ictoria nō repugnēt in falsi
tate p̄z. qz iste due d̄icit. ego dico fallū. ego non dico
fallū. cū sint singulares diuersē q̄litatis. et tñ sūt siml̄
falsē. Sinor p̄z. p̄mo qz ista sit falsa. ego dico fallū
qz posito casu qz fortes nullā aliā ppōne dicat nisi istā
ego dico fallū. tunc sic arguit. qz vel fortes dicit ve
rū vel fallū. si dicat vez. ḡ vez est forte dicere fallū. et
cū nullā aliā ppōne dicat nisi istā. ego dico fallū. ergo
ista ppō. plata a sorte. scz ego dico fallū. ē falsa. Proba
tur etiā qz sua negatiua. scz ista ego nō dico fallū sit
falsa. qz fortes nihil dicit nisi istā. ppōem. ego dico fal
sum. et tñ ip̄a est falsa. vt p̄batū est. ḡ fallū ē dicere for
tes nō dicere fallū. z p̄ n̄s hec ppō ego non dico fal
sum ē falsa. et sic habet intentū In oppositū est are
stodes i textu. Pro solone qōnis sit alit̄ q̄mō. qōnes

Ad rōnes

In oppositū. Ad primā et scđam p̄z solutio ex dictis Sed ad scđam dicunt ali qui q̄ ille p̄pōnes scripte sunt d̄ictorie si sint scripte ab eodē. nec p̄nt simul eē vere vel false a quocūq; les gantur. q̄ sicut p̄nomina vocalia p̄me persone nunq̄ supponūt nisi p̄ illis q̄ ea p̄ferunt. sic nec scripta sup̄ ponunt nisi p̄ illis q̄ ea scripserūt Et si dicat p̄ra hoc. q̄ sepe aliq̄s scribit trās obligatorias p̄ alio. aut etiā legit. r̄ tñ p̄nomina p̄me p̄sone tibi posita nō sup̄ ponunt p̄ eo. q̄ aliter obligaret ipse sc̄ipm. Dicat ad hoc q̄ in illo casu illa p̄nomina nō supponūt p̄me nisi p̄ legente aut scribēte. tñ ex vsu loquēdi gmissum ē q̄ ipsa imprope supponūt p̄ eo nō iē cui? sit obligatio p̄ter hoc q̄ non oēs sciunt scribere aut legere. aut p̄pter aliqd̄ aliud h̄mōi. Alio d̄icit q̄ p̄nomina p̄me p̄sone sunt pura sineathegreumata. nec p̄nt esse subiecta enūciationū. Et iō si per se sumant semp̄ o3 subintels ligere aliqd̄ subiectū. r̄ iō si in pariete scribat hoc p̄pō ego sum iohānes. tñ intelligit q̄ ego iohānes sum iohānes. Et sic patz q̄ ille due nō sunt vere aut false. vel in ipsis nō est idē subiectū. r̄ p̄ p̄ns nō sunt d̄ictorie. nec sūt p̄sice eiusdē subiecti r̄ p̄dicati. Et q̄uis nō oporteat p̄pter h̄ q̄ d̄ictorie p̄pōnes ab eodē p̄ferā tur vel legant. hoc tñ o3 si p̄pter variationē legētis vel p̄ferētis. aut talis aut loci variet veritas p̄pōnis

Ad terciā dicit p̄cedendo añs p̄ p̄ma pte. sed p̄ se cunda pte distinguendū est eo q̄ p̄ tpe r̄ simul p̄t def minare hoc verbū p̄nt. r̄ tunc erit simultas potētie. et sic tam añs q̄ p̄ns est verum. sicut p̄bat argumentū Alio p̄nt determinare h̄ verbū esse. r̄ tñc erit poña s̄is multat. r̄ tam añs q̄ p̄ns erit falsum. licet em̄ p̄nt eē p̄e. nō tñ p̄nt eē sil vere. Ad quartā negat minor. r̄ ad et p̄bationē p̄ p̄ma pte d̄. q̄ tā asin? q̄ h̄o recte iudicat. s̄ nō sequit q̄ iste due d̄ictorie sint sil vere. tribul? h̄ est lapid? r̄ h̄ tribul? nō est lapid?. q̄ asinus nō iudicat q̄ h̄ tribul? est lapid? simp̄l. s̄ q̄ sit lapid? sibi. Silr h̄o iudicat q̄ nō ē lapid? sibi. r̄ h̄o tñ est verū. s̄ ex istis recte iudicis nō p̄t h̄i nisi q̄ ille due sint sil vere. tribul? ē lapid? asino. r̄ nō lapidus h̄o. Ad p̄bationē minoris p̄ scđa pte q̄ n̄ p̄bat q̄ iste due sunt sil false. ego dico falsum. ego nō dico falsum d̄. q̄ affirmatiua est falsa casu stāte. q̄ equalet h̄iē. ego dico aliqd̄ aliud falsum ab isto. ego dico falsum q̄ est falsa. s̄ sua negatiua. s̄ ista ego nō dico falsum. ē vera. q̄ eq̄poller isti vere. ego nō dico ali ud falsū ab ab h̄ falso. r̄ hec n̄sio fundat in hoc p̄n. q̄ ps nunq̄ p̄t supponere p̄ toto. s̄ hoc p̄n? improbatū fuit in tractatu de insolubilib. iō p̄cessō casu posito ista eēt falsa ego dico falsuz. ista tñ d̄ictoria nō ego dico falsuz est p̄a. Un̄ ista p̄pō ego dico falsum casu posito f̄ se esse verā r̄ se eē falsam. r̄ ideo falsificat seipsam. Sz de hoc vide ad longū in tractatu de insolubilib

In h̄ vltimo ca? hui? tractatōn̄ d̄it p̄hs q̄liter se habeat enūciationes q̄ ad eē verū determinate vel falsum Et diuidit in duas ptes p̄ncipales. in p̄ma oñdit q̄ bus d̄ictorijs p̄uenit q̄ vna ps ē determinate vera. et alta determinate falsa. dicēs q̄ in oibz d̄ictorijs de p̄ sentī r̄ de p̄terito necē est vna ptem esse verā. r̄ alterā esse falsā. siue sint de subiecto singulari siue vli. tñ in subcōtrarijs h̄ nō est necē sicut d̄m̄ est pus (In singularibz p̄o) in hac scđa pte oñt q̄bus d̄ictorijs nō

p̄uenit q̄ vna ps sit determinate vera. r̄ alia determinate falsa. dicēs q̄ in singularibz r̄ futuris. i. in d̄ictorijs de futuro p̄tingētī nō est necē alterā ptem eē determinate verā. r̄ alterā determinate falsam. Probat talī rōe. q̄ si oīs affirmā? vel negatio eēt p̄a vel falsa. s̄p̄ determinate. sequit q̄ oīa de necessitate euentrēt. sed p̄ns est falsum. q̄ r̄ añs. p̄nam p̄bat duabz rōnibz Prima q̄ posito casu q̄ aliq̄s dicat h̄ erit. r̄ ali? dicat hoc nō erit. si oīs affirmā? sit p̄a vel falsa determinate necē est alterū ipsoz vey dicere. cū nulla affirmā? sit sil p̄a r̄ falsa. Et si necē est alterū ipsoz dicere verū. ergo alterū necessario erit. r̄ sic omnia de necessitate euentur. Sedāz p̄nas p̄bat p̄ silē in ill' de p̄nt. q̄ si ē vey dicere albū ē necē ē albū eē. r̄ si vey ē dicere. albū nō ē necē est albū nō eē r̄ eē. et si ē albū p̄m ē affirmare albū eē. et si nō ē albū vey ē negare albū nō eē. et si nō ē albū affirmā? albū eē mētī. et si affirmā? albū eē mētī albū n̄ ē. q̄ a silī si alitē ipoz d̄t vey. alitē ipoz necā? erit. et sic oīa d̄ necessitate euentrēt. et p̄ p̄ns nihil fieret a casu aut ad vtrū liber. Illō em̄ fit ad vtrūlibet qd̄ nō magis ē detiatū ad eē q̄ ad nō eē. ita q̄ nō magis se h̄z vt fiat q̄ vt nō fiat. s̄ cū necitate sit illū q̄ affirmat' illū q̄ negat' p̄m dicēs res erit detiat ad eē ad nō eē (Ampli? si albū) ponit scđaz rōez. q̄ ē. si oīs affirmā? v' nega? sit detiate vera v' falsa. tñc de l' qd̄ nūc ē albū sp̄ fuit vey dicere. h̄ erit albū. et si sic nō potuit nō fieri albū. r̄ si nō potuit nō fieri albū ipossibile fuit ip̄m nō fieri albū. r̄ si ip̄ possibile fuit nō fieri. necē fuit ip̄m fieri. et p̄ p̄ns oīs affirmā? vel nega? sit detiate p̄a vel falsa. oīa q̄ futura sunt necē est fieri. r̄ de necessitate euentrēt. r̄ p̄ns nihil erit ad vtrūlibet neq; a casu. q̄ id qd̄ sit a casu nō sit ex necessitate (Situo nec) in hac scđa p̄tacula ponit p̄hs talē p̄clusionē. in d̄ictorijs de futuro p̄tingētī necē ē alterā ptem eē verā. r̄ nō p̄t dici q̄ neutra sit p̄a Probat duabz rōnibz. p̄ma q̄ si affirmā? sit falsa negatio ē p̄a. r̄ si negatio ē falsa affirmā? erit p̄a. q̄. r̄. Sedā rō quā tāgit ibi (Ad huc ad) ē talis. si neutra ē p̄a tollet p̄tingēs ad vtrūlibet. P̄a si p̄m ē dicere q̄ a liqd̄ ē albū. o3 q̄ sit albū. r̄ si p̄m ē dicere q̄ aliqd̄ est magnū. o3 q̄ sit magnū. r̄ si erit cras p̄m dicere q̄ sit albū. cras erit albū. q̄ si p̄m est dicere. q̄ neq; erit neq; nō erit. oportebit neq; eē neq; nō eē. qd̄ est p̄ rōem cōtingētis ad vtrūlibet. sic patz de nauali bello qd̄ neq; o3 fieri neq; nō fieri. Et q̄b̄ cōcludit. q̄ si necē est in d̄ictorijs de futuro p̄tingētī siue sint de subiecto vli siue singulari alterā ptem eē verā r̄ alterā eē falsā. s̄p̄ detiate. sequit q̄ nihil erit ad vtrūlibet. s̄ oīa fierēt r̄ erūt ex necessitate. r̄ p̄ p̄ns nō oportebit nos neq; p̄silia/ri neq; negociari. q̄ siue h̄ fecerim? siue nō. illud tñ qd̄ est futurū erit (Nihil em̄) Circa p̄dicta remouet p̄hs duas cauillationes. P̄ria est p̄ scđam rōem. d̄m̄ ē em̄ in scđa rōe. q̄ si oīs affirmā? l' negatio sit determinate p̄a vel falsa. sequit q̄ de l' qd̄ nūc est albū sp̄ vey fuit dicere h̄ erit albū. posset aliq̄s dicere q̄ hoc ē vey in p̄p̄nq̄ tpe. s̄ nō in remoto. iō remouet h̄ac cauillationē dicēs. q̄ quātū ad tps nihil refert. etiā si añ m̄llesimū annū dicat. Sedā cauilla? est p̄ p̄mā rōez in q̄ d̄m̄ ē q̄ si aliq̄s dicat h̄ erit. r̄ ali? dicat h̄ nō erit necē est alitē eoz dicere p̄m. posset aliq̄s dicere q̄ h̄ sequit ex eo q̄ d̄icūt d̄ictoria. s̄ si nihil diceret nihil sequit. p̄hs remouet h̄ac cauillationē dicēs. q̄ siue aliq̄s affirmauerit siue negauerit nihil p̄ter h̄ muratur in re. nō em̄ p̄ter nostrū affirmare l' negare res erit v'

non erit. nec in mille annū magis q̄ in quātolibz
 tpe. Et cū dicitur (Quare sic) resumit media p̄dictaz rō
 nū (Q̄ si hęc) i hac q̄ta pte pbar p̄hs q̄ incōueniē
 tia pus illata sunt impossibilia. i. q̄ oīa futura de necē
 rate eueniāt. 7 q̄ nihil fiat ad vrrūlibet neq; a casu. 7
 h̄ duabz rōtibz. P̄tia ē. q̄ nos sum⁹ p̄n^m futuroz eo
 q̄ cōsiliamur atq; agim⁹ aliqd. q̄ nō oīa eueniūt de
 necitate. Secūda rō. multa sunt q̄ nō sp̄ actu sunt. imo
 p̄nt eē 7 nō esse. fieri 7 nō fieri. vt possibile ē eaz
 incidi 7 nō incidi. sed pus exteri. Sicut possibile ē eaz
 nō exteri. nō em̄ eēt p̄tingens cā p̄n^m exteri. nisi eēt pos
 sibile eā nō incidi. q̄ nō oīa de necitate eueniūt. sed q̄
 dam sunt ad vrrūlibet. q̄ non mag⁹ se h̄nt ad esse q̄s
 ad nō esse. 7 quedā sunt vt in pluribz. vt p̄tingētia na
 ta. 7 q̄dam vt i paucioribz vt p̄tingētia rara (Sicut
 esse) in hac q̄ta p̄tōndit quō p̄pōes se habeāt ad ve
 ritatē vel falsitatē. Pro eius declaratiōe p̄mittit quō
 res hz ad necitatem. et p̄ quō s̄m se 7 absolute hz
 ad necessitatē. sc̄do quō per p̄pationē ad opposita sua
 Res em̄ se h̄nt ad necitatem s̄m se 7 absolute. sic q̄ nō
 sint necārio simplr. s; ex sup̄pōne. q̄ oīe q̄d est q̄n est
 necē est eē. 7 oīe q̄d nō est q̄n nō est necē est non eē. sed
 nō oīe q̄d est necē est eē. nec oīe q̄d non ē necē est nō
 esse. nō em̄ est idē aliqd necē eē q̄n est. 7 aliqd simplr
 necē esse. Sicut nō est idē aliqd necē non eē q̄n non ē. 7
 aliqd simplr necē non esse. Res autē se h̄nt ad necitaz
 tē p̄ p̄pōes ad opposita. sic q̄ nō sunt necārie simplr
 sed ex distiūctione. illud em̄ q̄d nō hz determinatā rō
 nem necitatis sit necārium sub distiūctione ad suum
 oppositū. vt necē est nauale bellū cras esse futurū vel
 non eē futurū. s; non ē simplr 7 absolute necē ē nauale
 bellum eē cras. sed ip̄m futurū esse vel nō esse necē est

(Quare quidē) finalr p̄hs oīdit ex p̄dictis q̄liter
 oīdes se h̄nt ad veritatē 7 falsitatē. Et dicit q̄ sicut se hz
 in rebz 7 in enūciationibz. q̄ sicut sunt q̄dam res q̄ nō
 sunt determinate ad eē nec ad nō esse. cuiusmodi s̄t; ill
 le q̄ sunt ad vrrūlibet. ita etiā sunt aliq̄ enūciationes
 q̄ nō sunt determinate ad veritatē vel falsitatē. 7 sicut
 sunt q̄dam res q̄ nec sunt sp̄ nec sp̄ nō sunt. sed vna ē
 sub distiūctione ad aliā. ita sunt aliq̄e p̄dictiones in
 quibz necē est alterā prem esse verā vel falsam. i. hanc
 vel illā. non tñ est necē illā prem esse verā 7 alterā fals
 sam. Ex p̄dictis infert duo correlaria. primū tāgitur
 ibi (Quare manifestū) 7 est. q̄ nō in oībus p̄dictionibz
 necē est vna prem determinate eē verā. 7 alterā determi
 nate falsam. Secūm correlariū ē. q̄ nō est s̄le de p̄tra
 dictionibz de p̄senti. 7 de p̄dictionibz de futuro p̄tingētī
 Circa hunc textum.

Attende primo

Intelligēda ē de p̄pōnibz singlaribz q̄ sunt simplr vne
 et futur⁹ in materia p̄tingētī. Vñ p̄pō penes eī. q̄ d dī
 tatē diuidit in vna 7 plures. simpliciter 7 p̄positaz. sed
 penes qualitatē in affirmatiuā 7 negatiuā. penes q̄s
 titatē in vñ particularē indistinctā 7 singularē. pe
 nes temp⁹ in p̄pōnem de p̄senti p̄terito 7 futuro. 7 pe
 nes materiā in p̄pōnem necessariā p̄tingētē 7 impossi
 bilē. vel in p̄pōnem q̄ est in materia naturali p̄tingētī
 vel remota. Vñ illa diuisio attendit penes habitudī
 nē predicatī ad subiectū vel ecōtra. q̄ si veritas nō eo
 dē modo se hz in necārijs 7 p̄tingētībz. p̄ntibus p̄re

q̄ questio
 quā p̄tra
 tar arist.

ritis 7 futuris. ideo p̄ueniēter p̄ponit questionē Att
 tendē sc̄do. q̄ sicut refert Boet⁹ in cōmento magna
 fuit discordia inter peripatheticos 7 stoicos de futu
 ris p̄tingētībz Peripathetici em̄ quoz Arist. fuit
 p̄nceps. 7 casum 7 liberi arbitrii iudiciū 7 necitatez
 rebz q̄ fiunt queq; agunt prim cū grauissima auto
 ritate. p̄tm cū ap̄tissima rōne p̄firmant. Stoici autē
 oīa quidē necitate 7 p̄uidencia fieri putātes id q̄d ex
 casu fit. non s̄m ipsi fortune naturā. sed s̄m nostraz
 ignorantīā mentiunt. idē em̄ casu fieri putāt q̄d cum
 necitate sit ab oībus cum ignorat. Cōtra illos autē vt
 detur h̄ arguere Arist. nam stoici omnia necitate
 damnātes liberū volūtaz arbitriū custodire conant
 dicunt em̄ naturā q̄dam animā habere volūtātē
 ad quā p̄p̄ia ipsi natura impellit. p̄ipathetici autē
 nō in nobis s; in ipsa natura posuerūt vt quedā eēt
 possibilīa fieri. 7 eēt possibilīa nō fieri Attēde ter
 cio q̄ triplex ē p̄tingēs. quod dā est p̄tingēs rari. 7 vt
 i paucioribz. vt q̄d euenit a casu vel a fortuna. vt si q̄s
 fodiens sepulchrū inueniat thesaurū p̄ter intentionē
 Aliud ē p̄tingens ad vrrūlibet. q̄d se 7 nō magis se hz
 ad vna prem q̄ ad aliā. sicut illa q̄ fiunt ex mera lib
 tate arbitrii. Tercū est p̄tingens frequēter siue natū.
 vt boiem canescere in senectute. Vñ hoc p̄tingēs cue
 nit a natura q̄ vniūformit opatur vel sp̄ vel frequēter.
 Vñ Boet⁹ in p̄mento dicit. p̄tingens est q̄d cum aut
 casus fert aut ex libero cuiuslibet arbitriū 7 p̄p̄ia vo
 luntate venit. aut facilitate nature in vrrāq; prem re
 dire possibile ē. vt fiat s; aut nō fiat Attēde q̄to
 q̄ istud totū distiūctū (necārium vel p̄tingēs) ē pas
 sio entis circūloquens passiōne p̄uertibile. passiōnes
 aut p̄uertibiles vt in plurimū dicunt immediate de
 ente. eo q̄ ens hz p̄ceptum simplr simplicē. ideo nō vt
 detur p̄ quod mediū demonstratur necārium vel con
 tingēs de ente. nisi capiēdo priorē passiōne per quā de
 monstratur passio postero: inesse subiecto. Difficile ē
 autē videre que passio sit prior. nec videtur q̄ p̄p̄
 misse essent notiores cōclusionibus. potest tamen in
 passiōnibz distiūctis extremū minus nobile demon
 strari in esse p̄ extremum magis nobile. vt si aliquo
 ens sit necāriū. oz aliqd esse p̄tingens. Vñ arist. arg
 guens in hoc loco p̄tra necitatē futuroz nō inducit
 aliqd impossibilis p̄p̄thesis. sed ducit ad impossibile
 manifestū. scz q̄ nō oporteret negotiari. et ideo negā
 tes talia manifesta indigēt pena vel sensu. q̄ s̄m aut
 cennā p̄mo metaphisice negātes primū p̄n^m sunt vas
 pulādi et p̄burendi q̄usq; credāt q̄ nō est idē p̄buri 7
 nō p̄buri. vapulare et nō vapulare. et isti q̄ negāt ali
 q̄d ens esse p̄tingēs exponēdi sunt tormētis q̄usq; cre
 dāt et p̄cedant q̄ possibile est eos tormēti sic nō tormēti

Querit

Utrū aliqua p̄pō de futuro cō
 tingētī sit determinate vera vel
 falsa Arguit p̄mo q̄ sic. quia
 hec est determinate vera dīes iudiciū erit. et similiter
 hec. sol orietur cras. et tñ sunt de futuro contingent.
 ergo rē. Et confirmatur. quia hec distiūctiua est de
 terminate vera. sol orietur cras vel non orietur. ergo alte
 ra pars est vera determinate et non ista sol non orietur
 cras. ergo ista p̄p̄ositio est vera. sol orietur cras
 Secūdo sic. omīs p̄p̄ositio de futuro p̄tingētī sig
 nificat aliter q̄ sit in re. ergo est falsa. Tenet p̄na. q̄

dicat hic in lra q orones vere sunt quemadmodu 2 res
 Sed anis ptz. qz ppositio de futuro significat nuc. q
 res habebit esse determinatu qd est indeterminatu. q
 significat aliter q est. Confirmatur per Boetiu hic in
 pmento. q dicit q hoc nauale bellum erit cras. q si ne
 cesse sit futurum pnuat. qd si euerit no nunc verus
 est q dicit. quia qd cotingenter euenit dicit de necita
 te euenire. vñ non in euentu rei e falsitas sed in pdica
 tionis mo. Tercio sic. omne futurum de necessitate
 eueniet. q omnis ppositio de futuro ptingenti est des
 minate vera. Anis ptz. qz omne qd est de necitate fut
 turum de necitate eueniet. sed omne futurum est de nes
 cessitate futurum. ergo omne futurum de necitate eueniet
 Confirmatur. quia fm p hm in textu. omne qd est nec
 esse qñ est. q omne qd erit necario erit qñ erit. sed
 omne futurum erit quado erit. q omne futurum necario
 est esse. et p sequens omne futurum de necitate eueniet.
 Quarto sic. hec ppositio e determinate vera vel fals
 ta. sortes curret cras. q aliqua ppositio de futuro cot
 ringerit est determinate vera. Anis ptz. quia aut de
 scit q sortes curret cras aut q no curret cras. aut nul
 lum aut vtrunq. Non e dicendu q nullum. quia ds
 no posset plus de futuris contingebus qz sortes vl
 plato. Nec e dicendu q scit vtrunq. quia nihil scitur
 nisi verum. 2 ambo cotradictoria non sunt simul fa
 Si aut sciat q sortes curret cras. ergo hec e determi
 nate vera sortes curret cras. Loscquentia tenet. quia
 si no esset determinate vera tunc scietia dei est falsa 2 de
 cipitur. qd est magnu incoueniens. Confirmatur. qd
 si sortes debeat cras currere tunc deus sciuit q sortes
 curret cras. et hec psequencia e bona. deus sciuit heri
 q sortes curret cras. ergo sortes curret cras. anis e nes
 cessariu. ergo 2 pns. Qz aut anis sit necartum ptz. qd
 est vna ppositio de pterito vera. 2 omnis talis est neca
 ria. q. zc. In oppo arguit auctoritate phi in textu
 Pro solutioe ista qstionis soluende sunt qmoro qstiones

Questio prima

Utrum ppo de futuro ptingenti sit aliqñter determina
 te vera anteqz ponatur in esse. Pro cui solutioe
 attende primo. q aliqua ppositio dicat determinate ver
 ra triplicif. Uno mo qz necesse est eam esse vera. vel i
 possibile est eam no esse vera. 2 sic ppositio necaria dz
 esse vera. Secdo mo dicat determinate vera. qz p illo i
 stanti p quo e vera no potest esse falsa. 2 sic ppones cot
 ringeres de verbo pntis tps sunt determinate vere.
 Tercio mo dicat determinate vera sic q no est falsa.
 potest tñ esse falsa p illo instanti p quo e vera. Et sic
 ppositio de futuro ptingenti posset dici vera. Et oppos
 sito mo posset dici de falso. Attende secdo. q duplex
 est indeterminatio. qdam est se tenens ex pte cause. 2 as
 lia e se tenens ex pte effectus Attende tercio. q inde
 terminatio se tenens ex parte cause e duplex. qdam est
 de inesse. Et dicit illa qua causa e indeterminata ad
 agere vel ad no agere. 2 e de inesse. eo q respicit extres
 ma de inesse Alia e indeterminatio de possibili. q sez
 causa e indeterminata ad posse agere 2 ad posse no age
 re. 2 vocatur de possibili. qz respicit extrema vt sunt
 possibilta Attende qtro q indeterminatio se tenens
 ex pte effectus est duplex. qdam est indeterminatio de
 inesse. q sez effectus est indeterminat ad pduc. Alia
 est indeterminatio de possibili. q effectus e determinat

tus ad posse pduc. 2 ad posse no pduc. Indetermina
 tio po de inesse posterior: e illa de possibili. sicut agere
 est posteri ad posse agere. Sicut dicat de determinate

Dic primo

Quilibet effectus ptingens anteqz ponat in esse
 est determinatus definiti
 natione de inee. sic q ista est vera anteqz erit. anteqz
 pducatur anteqz in esse. Ptz qz nihil e scitu nisi fm
 q est veru. sz deus scit determinate anteqz in fore. ergo
 ista e determinate vera anteqz erit. Si em ds no zg
 nosceret determinate anteqz in fore. sed tñ indetermia
 te. 2 sub disiunctioe futura ptingenti a seqtur. q ita cer
 tam noticia possem habere de futuris ptingentibus.
 sicut deus hz. sed pns est falsum. q. zc. Ptz tñ pna. qz
 de quocunq futuro ptingenti nos scim sub disiunctio
 ne q erit vel no erit. Et confirmatur. qz ho agens p ele
 ctione pri determinat illud qz ponat inesse. sed tale est
 ptingens futurum. ergo futuro ptingenti no repugnat
 esse determinatu anteqz ponat inesse. Dic secdo. q
 nullus effectus ptingens e determinat determinatioe
 de possibili. sz e indeterminat. Pars qz illud qd pr
 fieri 2 no fieri. esse 2 no esse e indeterminatu determina
 tione de possibili. sed qlibet effectus ptingens est hmoi.
 dicit em ptingens qz pt esse 2 non ee. sicut voluntas qñ
 vult tñc est tñi determinatio de inee. 2 sic elicit actum
 volenti q no elicit actum nolenti sibi oppositu. 2 tñ ita
 re illa determinatione voluntas pr velle 2 non velle.
 Dic 3o q ppo de futuro ptingenti e determinate vera ter
 cio mo. no primo nec secdo. Pars ex dictis. licet em
 no cognoscam determinate q ps sit vera 2 q falsa. hoc
 tñ potest cognoscat ab illo intellectu q naturu optime
 nouit. 2 no aliter facta qz fienda. q est ds glosus. q zg
 nouit oia anteqz fiant. sicut pns Daniel. in. Dic q
 ro. qz cu indeterminatioe de possibili stat ptingenti. qz
 in illo stat pte ptingenti. q posito ponit tota ro pting
 gentie. sz posita indeterminatioe de possibili ponit to
 ta ro ptingente. q. zc. Vno p. qz ptingens est qd pr
 ee 2 non ee. ista at ptingent ad determinatos de possibi
 li. Et ex istis ptz qz ca no dicat ptingens. ex eo q e inde
 terminata indeterminati one de inee. de em glosus est
 ca determinata determinatione de inee. 2 tñ queqd cau
 sat ad extra. ptingent 2 libere causar. sz sufficit q sit i
 determinata indeterminati one de possibili. ita sez q pos
 sit causare 2 no causare. dato etia q nunq no causa
 illud quod no determinauit

Questio secunda

Utrum omne qd est qñ e
 necesse est esse
 Pro cui solutioe Attende qz hec deo qñ pr accipi du
 plr. vno aduerbialr. alio punctionalr. ita q equa
 buic punctioni si. Un dr Boetiu in pmo libro de syl
 logismis hypotheticis. q ita pr fieri ppo pditionalis
 cu hac deoe cu sicut cu hac deone si. hec em cu ho cur
 rit ho est. e pditional. sicut ista si ho est. aial e. 2 sunt
 eius de pntis. Potest at id ee iudiciu de hac deone
 qñ. sicut de hac deoe cu vt manifestu est. Et ex h ptz
 q in pdicta pnone qñ pr teneri punctionalr vel ad
 uerbialr. Et fm h pr dici ad qstione. q si qñ tenent
 punctionalr. sic pr esse coditionalr vel de coditionalr
 li extremo. Si sit coditionalis. ad huc pr esse duplex.
 eo q necesse dicere pr necessitate pnie. 2 sic e vera. qz sens
 sus e hec e necaria si omne qd est ipsum e. Vel sic om
 ne quod est si e est. Vel potest denotare necessitatem

sequens. et sic est falsa. quia denotat qd si aliquid sit quodcumq; sit illud ipsum de necessitate. Si sit de conditionato extremo. hoc e duplr. qz vel sit esse de conditionato pdicato. et sic est vera. qz sensus e de quocunq; veru est dicere qd e. de illo veru e dicere qd necario sit dum e. Si sit de conditionato subiecto e falsa. et e sensus. de quocunq; veru est dicere qd e. de illo veru e dicere qd necario e. et adhuc aliq pdictor sensu pnt distingui pnes sensum ppositu et diuisum. sicut p3 in fincarbegreumantib. Si ar qn terminat aduerbialr pdicta p3 est distinguenda. eo qd p3 capu in sensu diuiso aut pposito. Si accipiat in sensu pposito. tunc sensus e qd hec e necaria. omne qd est qn est. et sic e vera vel in sensu diuiso. et h duplr. qz vel e tpalis. et sic e qd ualer huc copulatiue. oē qd e aliq n est. et oē tale cu est necario e eē. et sic ipsa e falsa. qz scda ps et e falsa. vel p3 e de tpali subiecto. et sic h totu oē qd est qn est se tenet ex pte subiecti. et de eo denotat verificari esse sub mō necessitatis. et sic itez e falsa. vel de tpali pdicta ro. et tūc qd e. est subiectu. et totu residuu se tenet a pte pdictati. et sic fm alijs e vera. et fm alios e falsa. Qd p3 qz hū se qur oē qd e de necessitate e qn est. s3 fortes e. qd de necessitate e qn est. pclusio e impossibil. Aliq premissaz. et nō minor q maior. Qd ar pclusio ut iposibilibis p3. qz cu ipsa sit singulari hīs terminū singulari re incoptu p subiecto p3. tūc si ipsa e vera in sensu diuiso. ipsa etiā erit vā in sensu pposito. Et sic hec erit necaria fortes qn est. s3 hoc e falsum. qz ad eā sequit fortes aliq n est. et vtra. qz fortes e. qz sequit qd ista e falsa fortes qn est. si fortes nō sit. Et p pns nō e necaria. Et tō fm hūc modū dicēdi si ipsa sumat in sensu diuiso. et qn stat aduerbialr. tunc quocunq; modo sumat semp ipsa est falsa

Questio tertia

Utrū stante infallibilitate scie diuine. Utrū contingētia in rebus. et liberum arbitriū in hoibus Pro cuius solutione attende pmo. qz contingens tūc dicit contingens qn potest eē et nō esse. ita qz rei dī ptingens qn nō necario e. nec necario nō e. sicut p3 hū ex diffinitōe ptingētis data a pbo pmo p3. Coringēs est qd nō exite necario. posito ar tūc nihil ppter h erit i possibile. Antē de scdo. qz libertas duplex e. quedā est libertas pdictionis. qz s3 aliqd p3 in effectū et i oppositū e. Alia e libertas placētie. qz s3 aliqd p3 i effectū libere et ptingēter. nō tū p3 in oppositū eius

Dic primo

Utrū scia eē fallibil. et pns ipse eēt mutabilis. qz hūc noticiā infallibilē. Dic scdo. qz quis de habeat infallibilē et certissimā noticiā de futuris ptingētib. tū illa eueniūt ptingēt et nō necario. qz qz nis de sciat ea futura. ptingēt tū et nō necario scit ea eē futura. Et si arguas. si futura qd de scit pnt euenire. ponat qd nō euentāt. tūc se qur qd deus nō scit plus ea eē futura. qz si sit possibile ea nō euenire. possi bile erit deū decipi et nescire qd scit. Qd m qz pna nō va let. qz si ponat tūc qd illa nō euentāt. ponet tam tūc qd de ea nūc scit. Et p pns si nō euentāt nō decipitur de. Utrū si nō euentāt nūc p3 de futuro ptingenti qz significabat ea euenire futi p3. et per pns nūc

scita. qz nihil nisi ver scit. Dic 3o qz voluntas diuina e libera libertate pdictionis. et etiā libertate cōplacētie. In scda pte puenit oēs p3 hū cum fide catholica. sed in pma pte dssentiūt. sicut p3 patere in octauo phisicoz. et pmo de celo. et ideo pbat sic. deus deus pducit multos effectus quos p3 pducere. et ml tos nō pduxit quos potuit pducere. et quoscūq; p3 duxit in eodē instanti in quo p3 duxit. potuit nō pducere. ergo. Et ista pclusio e a quolibet fideli seruanda. quicqd phisosophi senserint. Dic quarto. qz voluntas humana sūr e libera quacūq; libertate. et in h pueniunt. Aristot. et fides catholica. et ideo etiā quocunq; bono sibi pntato ipsa p3 illud velle vlt nō velle. et suū actum a quocūq; volitione suspendere. qz de tur oppositū tunc nō erit libera.

Questio quarta.

Utrū cum dictis Aristotel' posset stare veritas ppositionū de futuro ptingenti. videt em qz ipse expresse probat oppositū. Qd m est breuit. qz licet aliquib vlt deatur qz veritas pphetiaz nō posset stare cum dicit Aristot. et hoc hū potest saluari duab maximis. qz prima est. qz falsitas rei fatate vel pphetizate nō debz concedi absolute. s3 solum si deus voluerit. vel si hō se non emēdauerit. Secūda. semp neganda e necessitas pntis. et pcedēda necessitas psequētie. Et hoc patet practica do valore rationū phisosophi. Sed possent multe difficultates circa hunc textū moueri. qz causa breuitat' vsqz ad scdm phisicoz retineo

Aid rōnes

Ad oppositū. Ad primā dē ista ppositio dicit in dicit erit est necaria non simplr necq; vera simplr. sed solum supposita relatiōe pscientis. Hec autē ppositio sol orietur cras fm intentionē p3i credentis mundū esse eternū nullo mō est de futuro ptingenti. sed e simplr necessaria. eo qz nullo mō est de futuro ptingenti. sed e simplr necaria. eo qz nullo mō potest falsificari. tū ipsa fm veritate est simplr cōtingens. sol em posset cras nō oriri si deus veller. Ad pfirmationē dicit. qz bene pbat vna illaz esse veltam pmo vel scdo mō. sed non tercio mō. Ad scd cundū negatur aūs. Et ad pbatōne dicendū. qz licz ipsa significet rem determinate tercio mō. et etiā detersminatione de inesse. nō tamē primo vel scdo mō. Nec determinatiōe de possibili. Et ad Boetiū pcedendū est qz ille qd dicit p3em de futuro ptingenti non dicit aliquod determinatū primo vel scdo mō. sed hū tercio mō. Ad terciū negatur aūs. Et ad eius pbatōne dicit. qz hec ppositio omne futurū de necessitate est futurū est distinguēda fm sensum ppositū vel diuisum. ipsa em in sensu diuiso e falsa. qz sensus est. de quocunq; veru est dicere qd est futurū. de illo veru est dicere qd ipsum de necessitate est futurū. sed in sensu composito e vera. qz significat qd hec ppositio est necaria. omne futurū est futurū. Et ad pfirmationē p3 solutio. si em maior accipiat in aliquo sensu vero clarū est pnam nō valere. Ad quartū sūr p3 solutio. Sed ad pfirmationē dicit qz nō omnis ppositio de pterito vera est necaria. sed solū illa cui veritas nō depēdet ab aliqua p3one de pnti. que nūc adhuc fuerit. s3 aliquādo erit vera ptingent. Et in hoc finitur pmo liber pbermentias Aristotelis.

perbermentias
puno
scda
scda

Quonia aut.

Iste est scds liber perihermeniaz
Aristo. in q̄ determinat de enu-
ciatione maḡ p̄posita q̄ sit illa
de q̄ in p̄mo libro determinatū
ē. Et dividit in duos tractat̄.

In p̄mo determinat de enuciatione cui⁹ alterū extremo
rū est p̄positū. Et dividit in tria capla. in p̄mo deter-
minat de enuciationib⁹ q̄p̄ alterū extremo ē termin⁹
infinit⁹. 2 p̄na a p̄teritate talū enuciationū ad inuis-
cem. Et dividit in duas p̄es p̄ncipales. in p̄ia ostē-
dit ex quib⁹ p̄o enuciatio. 2 intendit talē p̄clusionē.
Q̄is affirmatio p̄stat ex nomie 2 p̄bo. vel ex infinito
noie 2 p̄bo. Probat sic. q̄ ois affirmatio p̄ aliqd̄ de
aliqd̄. s̄ illud de q̄ aliqd̄ scatur ē noⁿ vel innoīabile. s̄.
nomē infinitū. 2 illud q̄d de alio significat est verbū.
ergo ois affirmatio ē ex noie 2 p̄bo vel ex infinito nos-
mine 2 verbo. Hatorē declarat. q̄ in oī affirmatione
significat vnū de vno. Hatorē vero p̄ p̄ma p̄e pro-
bat. sc̄ q̄re dixit noⁿ vel innoīabile. q̄ sicut verbū in-
finitū nō est verbū. sed verbū infinitū. s̄ nomē infini-
tū nō est noⁿ. 2 q̄ aliqd̄ posset credere q̄ noⁿ infinitū
scaret plura. ideo d̄t q̄ vnū quodāmodo. nō em̄ p̄
vnū simplr. sed fm̄ q̄d. s̄ negationē alicui⁹ forme. S̄
sc̄dam p̄em minoris p̄bat. q̄ p̄ter p̄bum nulla est af-
firmatio vel negatio. et h̄ ibi (P̄ter verbū autē) Uel
fm̄ alios remouet vnū dubiū. q̄ posset aliqd̄ dubitā-
re. vtz noⁿ infinitū p̄ se sumptū faciat negationē. 2 si-
nitū affirmationē. H̄o remouet dubiū dicens q̄ p̄ter
verbū nulla ē affirmatio vel negatio. Et manifestuz
facit q̄d intelligat p̄ verbū dices. q̄ noie p̄bi p̄prehen-
dit p̄ns p̄teritū 2 futurū. s̄ est fuit vel erit 2 silia. his
em̄ p̄uenit diffinitio p̄bi sup̄ius data. eo q̄ p̄signifi-
cant temp⁹. (Quare p̄ma) In hac p̄e sc̄da docet
p̄ h̄s multiplicare p̄pōnes penes p̄dicatū finitū vel in-
finitū. aut etiā penes subiectū. Et p̄io docet multi-
plicare p̄pōnes penes subiectū finitū. in quib⁹ h̄ verbū ē
p̄dicat̄ per sc̄dm̄ adiacēs. Et adhuc docet multi-
plicare ī indiffinit⁹. 2 penes copulā p̄ntis t̄pis dicens
q̄ p̄ma affirmat̄ 2 p̄ma negatio sunt h̄o est. h̄o nō est.
sc̄da. nonh̄o est nonh̄o nō est. (Rursus ē) h̄ multi-
plicat enuciationes vles de est sc̄do adiacente sic. ois
h̄o est. ois h̄o nō est. ois nonh̄o est. ois nonh̄o nō ē. Et
eadē rō est in t̄pibus extrinsecis. h̄ est eodē mō p̄nt ml-
tiplicari p̄pōnes de p̄terito 2 futuro (Quā autē ē) in
hac sc̄da p̄ricula docet multiplicare enuciationes pen-
nes subiectū finitū 2 infinitū. in quib⁹ p̄dicat̄ est ter-
ciū adiacēs. 2 p̄mo penes p̄dicatū Et d̄t q̄ p̄pōnes de
est sc̄do adiacēte duplicant̄ in ordine ad illas de est se-
cūdo adiacēte. Hoc at̄ p̄bum est p̄dicat̄ terciū adia-
cens q̄n̄ verbo adiacet noⁿ. h̄ est q̄n̄ in enuciatione est
aliud p̄dicatū materiale ab h̄ verbo ē. vt h̄o est iust⁹
h̄o nō est iust⁹. sunt ḡ due oppōes 2 q̄rtuor p̄pōes. q̄p̄
due se h̄nt fm̄ p̄nam. s̄ affirmatiua 2 negatiua. Et alie
due non h̄nt se fm̄ p̄nam. q̄ vna affirmatiua nō infert
aliā affirmatiuā. nec vna negatiua aliā negatiuā.
S̄ cū d̄t (Dico at̄) declarat q̄ sunt q̄rtuor p̄pōes. q̄
q̄n̄ h̄ verbū ē adiacet iusto 2 nō iusto s̄ due affirma-
tiōes. 2 s̄lt̄ due negatiōes. 2 sic sunt q̄rtuor. 2 h̄ p̄t̄ ex
his q̄ ponunt̄ in vna figura subscripta. in cui⁹ p̄io oī
ōne poⁿ h̄o est iust⁹. in sc̄do h̄o nō est iust⁹. in ter-

cio h̄o est nōiustus. in q̄rto h̄o nō ē nōiust⁹. hec em̄
p̄pōes disponunt̄ sicut d̄cm̄ est in libro p̄p̄. s̄ in si-
ne p̄mi in vna figura q̄rtuor anguloz designatoz p̄
bas lrās a b c d. Et s̄lt̄ multiplicant̄ p̄pōes vles. vt
ois h̄o est iust⁹. ois h̄o nō ē iustus. ois h̄o est nō iust⁹
et ois h̄o nō ē nōiust⁹. Et t̄n̄ d̄t̄ inter idiffinitas 2
vles. q̄ in indiffinit⁹ p̄ncipit angulares s̄lt̄ esse veras
s̄ non p̄tingit h̄ in vlib⁹. Uel p̄ angulares n̄ intelligit
p̄ h̄s eas q̄ mō subalterno disponunt̄. s̄ eas q̄ disponū-
tur mō p̄tario vel p̄dictorio (Deiq̄) in hac ter-
cia p̄e p̄ricula docet multiplicare p̄pōnes penes subiec-
tū. et d̄t q̄ aliqd̄ p̄pōnes h̄nt aliqd̄ additū ad subiectū
sc̄z negationē infinitatē. sic iste nonh̄o est iust⁹. nonh̄o
nō ē iust⁹. nonh̄o est nōiustus. nonh̄o nō ē nōiust⁹.
Et nō reperunt̄ p̄les oppōes. s̄ iste enuciationes. s̄ q̄
sunt de subiecto infinito erūt extra illas. i. oino impri-
nētes in p̄na illis q̄ sunt de subiecto finito (In his
vero) in hac q̄rta p̄e docet p̄ h̄s multiplicare p̄pōes de
alijs p̄bis ab h̄ verbo ē. 2 d̄t q̄ eodē mō multiplicant̄
p̄pōes in q̄bus poⁿ currere vel ābulare. sic ille in q̄bus
ponit̄ hoc p̄^m est. vt ois h̄o currit. ois h̄o nō currit.
ois nonh̄o currit. ois nonh̄o nō currit. Et q̄ posset a-
liqd̄ credere q̄ in multiplicatōe vles negatio et addē-
da signo. iō remouet dubiū. ibi (Nō em̄) Et d̄t q̄ nō
oī dicere non ois h̄o. sed negatio d̄z addi ad id q̄d ē
h̄o. Et h̄ p̄bat. q̄ negatio ē addēda vlt̄ 2 non ei q̄d p̄
qm̄ vlt̄. s̄ ois nō p̄ vlt̄ q̄m̄ vlt̄. Q̄d p̄bat q̄ p̄dicte
p̄pōnes q̄ sunt de h̄ signo ois d̄nt ab istis h̄o currit.
h̄o nō currit. nonh̄o currit nonh̄o nō currit. in h̄ q̄ i
illis subiectū tenet vlt̄. 2 in istis nō. ḡ signū vle non fe-
aliud nisi q̄m̄ affirmat vel negat aliqd̄ vlt̄ de subiec-
to (Quā p̄o p̄ria) In h̄ sc̄do ca^o h̄ tractat̄ p̄ h̄s
declarat duo p̄t̄ d̄ca. s̄ immanifesta. et q̄dam dubia
remouet circa ea q̄ d̄ca sunt. P̄io ḡ declarat vnū im-
manifestū q̄d p̄t̄ dixit. sc̄z q̄ in vlt̄ b̄ terminis vlt̄ sup̄-
tis non p̄tingit angulares s̄lt̄ esse p̄as. sic p̄tingit i ter-
minis non vlt̄ sumpt⁹. Et h̄ p̄bat p̄ vnū discursum cō-
tinentē duos syllos sic arguēdo. iste due oē aīal est iu-
stum. nullū aīal est iustum sunt p̄rie. s̄ p̄tarianē non p̄te
s̄lt̄ ee vere. ḡ iste non sunt s̄lt̄ vere. q̄uis eis oppōsitē. i.
eaz p̄dictorie. q̄ sunt sib̄inūcē subcōtrarie p̄nt aliqd̄
s̄lt̄ esse vere. sicut sunt iste. non oē aīal est iustū. aliqd̄
aīal ē iustū. s̄ cū quocūq̄ nō stat vnū p̄uertibilū. nec
etiā reliquū. iste aut̄ sunt p̄uertibiles nullū aīal ē ius-
tum. 2 oē aīal nō est iustū. q̄ vna sc̄q̄tur ad alterā. et
ecōuerso. ḡ cū quocūq̄ nō stat vna nec etiā altera. Et
p̄ p̄ns sicut iste due oē aīal ē iustū. 2 nullū aīal ē iustū
nō s̄lt̄ stat. sic nec iste. oē aīal ē iustū. oē aīal ē nōiustū
Q̄ ad aut̄ ad istā nullū aīal est iustū sc̄q̄tur ista oē
aīal ē nōiustū. p̄bat q̄ ista ois h̄o est nōiust⁹ sequit̄
ad istā null⁹ h̄o est iust⁹. q̄ da oppōsitū. s̄ non ois h̄o
est nōiust⁹. sc̄q̄tur q̄ aliqd̄ h̄o est iust⁹. s̄ ista repug-
nat p̄rie q̄ fuit null⁹ h̄o est iust⁹. ḡ p̄ria p̄na erat bona
sc̄z ista null⁹ h̄o est iust⁹. ḡ ois h̄o est nōiust⁹. Q̄ at̄
sc̄q̄tur non ois h̄o est nōiust⁹. ḡ aliqd̄ h̄o est iust⁹. p̄
bat cū d̄t (Op̄ortz at̄ esse aliqd̄) h̄o est non ois h̄o ē
nōiustus. oī q̄ aliqd̄ h̄o sit iust⁹. (Manifestū est)
in hac sc̄da p̄e remouet duo dubia. P̄mū q̄ dixit
sup̄ius q̄ negatiua de p̄dicato finito infert affirmati-
uā de p̄dicato infinito H̄o posset aliqd̄ dubitare vtz
ex aliq̄ r̄sione negatiua data ad aliquā questionē af-
firmatiuā valeat p̄na ad respōsionē affirmatiuā de
p̄dicato infinito. Rūdet p̄ h̄s q̄ in p̄pōnib⁹ de terminis

13

singularibus et ratione negatiua de predicato finito. licet inferre affirmatiua de predicato infinito. vt si querat est ne socrates sapiens. et si respondeat qd no. uenient inferretur qd socrates e non sapiens. sed in vltibus no licet. na si querat est ne ois homo sapiens. et fiat misto qd non. tunc non uenienter inferret. ergo omnis ho est non sapiens. sed hu inferretur qd non ois homo e sapiens. qd ista vltima pcedit pme z alia ei contrariata. Contra rie possunt illi esse falsi s no p contradictione. Que vero fm remouet scdm dubius qd est. possit aliqs credere qd noia infinita essent enunciationes negatiue sine verbo. hoc dubiu remouet z dicit qd no. qd omnis enu ciatio negatiua e vera vel falsa. sed noia infinita non significat veru vel falsum si no addatur eis aliquid quia qui dicit no homo nihil magis dicit quo ad verum vel falsum. qd si diceret homo. (Significat aut) in hac tertia pcula declarat scdm immanifestum qd dcm est prius z no declarat. Est em pri' dicitur. qd ppos de subiecto finito z infinito sunt extra eas q sunt de predicato finito z infinito. i. sunt impet nentes illis quo ad pnam. sed seimice psequunt. huius redit hic cam z dicit. qd hoc ppositio de subiecto infinito omnis nonho est iustus. nulli ppositioni de subiecto finito est eade. nec idem significat. Si nec opposita q est. no omnis nonho est iustus. illa tñ que est omnis nonho est non iust' significat idem scit ista negatiua de subiecto infinito nullus nonho est iust'.

(Transposita vero) in hac qtra parte remouet aliud dubiu. quia ipse sepe fecit transpositione nominu et verbor. z sepe pposuit subiectu predicato. ideo posset aliqs credere qd hoc esse inconueniens. ppter hoc remouet dubium. z dicit qd iste duo idem significat. est albus homo. z ho est albus. nomina em z verba transposita idem significat. z hoc pbat. quia si no tunc vni' affirmationis eent plures negationes. sed hoc est falsum. quia dcm est qd vni' affirmationis est em vna negatio. sed psequentiā probat. qd negatiua ista' est albus homo est hec. no est albus homo. qd si iste no sunt eade est ho albus z est albus homo. tuc negatio istius est homo albus. erit hec no est no homo albus. vel hec non est albus homo. Ad pma. quia illa est negatio ista'. est no homo albus. ergo alia scz ista non e albus homo opponit ei que est. est homo albus. z sic erunt due negationes vni' affirmationis. scz istius e albus homo. iste due no est homo albus. z no est albus homo. Et per psequens transposito nomine vel verbo fit eade affirmatio vel negatio. Circa hunc textuz

Attende primo

lem diuisionē. Un dicit qd omnis ppositio predicatiua in duas diuidit spes. aut em subiectu eius est ex i finito nomine aut ex noie simplici. Ex infinito quide cum dico no homo currit. ex finito aut. i. simplici vt ho ambulat. que subiectu est singulare. vt socrates ambulat. Alie em sunt enunciationes ex infinito nomine subiecto. Alie vero sunt ex finito noie z simplici. Et alie sunt q vniuersale simplex subijciunt Alie vero que singulare. Un in pmo libro docuit pbs. q sunt differentie enunciationu simplex nome in subiecto ponentiu. dicit em qd alie sunt vles. alie pculares. alie in diffinita. q diuisio attendit penes quantitate pponis. fm qualitate aut etia cum dixit qd alie sunt affirmati

ue z alie negatiue. idem qz in his pponibus q ex infinito noie subiecto enunciat. Alie naqz haz. in diffinita te sunt alie diffinita. Diffinita aut alie sunt vles alie pculares. alie affirmatiue alie negatiue. Et sicut etia possunt diuidi ille q sunt in diffinita. et fm hoc etia reperitur triplex dca enunciationu. vna est fm affirmatiue z negatione. alia fm subiectu finitum z infinitu tertia fm subiectu vltet vel non vlt sumptu. Et de secudo. qd Boeti' circa hunc textu mouet tale dubium. qre cum pbs tam dixit in pmo libro qd enunciatio non p constituit pter verbu. nunc illud repetat. na hoc videtur esse supfluum. Ad hoc rñdet qd rō est. qd nome finitum cum negatiua pcula e nome infinitu. ideo putaret fortasse negatio esse dicendo no homo quia si hic esset negatio tuc homo esset affirmatio. ne ergo quis capiat hoc errore dicit pbs hoc repetisse qm pter pbum enunciatio esse non p. quasi diceret. nemo arbitret infinitu nome esse negatiu. z finitum nomen esse affirmatiu. pter verbu em affirmatio vel negatio nulla rōne constituit p. Attende tercio. qd ad intelligendu ppones angulares h ymaginada e vna figura qd irregularis. in cui' pmo angulo q sit a ponatur affirmatiua de predicato finito. i. ho est iust'. In secudo angulo a latere opposito qui sit b. ponatur negatiua de predicato finito. i. ista homo no est iustus. In tercio angulo sub b. qui dicat c. ponatur affirmatiua de predicato infinito. vt ho est no iust'. In qtro angulo sub a. q dicatur d. ponatur negatiua de predicato infinito. vt homo no est no iustus. Et addatur etia q in isto angulo sub c. q dicatur e. ponatur affirmatiua de predicato huato. vt homo e iust'. Et in alio angulo qui dicat f. ponatur negatiua de predicato negato. vt ho non e iust'. Un quantum ad qtuor pmas dicit Aristoteles q est z non e adiacet iusto in affirmatiua z negatiua finitis. sed in affirmatiua z negatiua infinitis. adiacet no iusto. Qd aut ad c sequitur b. pbat pbs in libro poy sic arguendo. De qlibet est veru a aut b. et de nullo sil. cu sint opposita p dictione. Galtera e vera. i. b c. sed no a. qd esse iustu no inest ei qd est ee no iustu. qd b sequitur ad c. i. no esse iustu ad esse no iustu. vt b sequitur. si ho est no iustus. q non e iustus. eade rōne sequitur si ho est iust'. q non e no iust'. Attende qtro qd Aristo. in fine ista' text' vbi pbat qd noia z vba transposita idem snt. videt in sua rōne petere pn'. Na diceret aliqs q negatio hui' e albus ho. est tm illa non e albus. z no illa non e ho albus. sed e negatio hui' est ho albus. Aristo. aut supponit in sua rōne q ista. non e ho albus. e negatio hui' affirmatiue e albus ho. qd negaret ille q teneret ptem opposita. z tam Aristo. h no. pbat. videt q petere pn'. Ad hoc rñdet Boeti'. qd p illa non e ho albus tantu negat quam affirmat q hanc e albus ho. Ad hoc Aristo. supponit tanq manifestu. scz q illa sit eius negatio. nec curat hoc probare.

Querit

Utrū a negatiua de predicato finito ad affirmatiua de predicato infinito sit bona pna. Et ar' p qd no. qd non sequitur fortes no videt equu. ergo fortes videt no equa. qd ans pte esse veru posito qd fortes nihil videat. pnte exite falso. Et pfirmat per Aristo. qd dicit in textu. qre qtuor: iste erunt quaz due ad affirmatione z negatione se habebunt fm psequentiā. vt p uationes. due vero minime. vbi videtur innuere Aristo. qd ad affirmatiua sequit negatiua. sed non e contra.

Et affirmatur scdo. qz affirmatiua bz plures cas sue veritatē qz negatiua. qz arguēdo ab affirmatiua ad negatiua erit fallā pntis. sic arguēdo a tota diuīctiua ad alterā ei' pte. Scdo sic. nō seqt. hō nō ē alb'. qz hō ē nōalbus. aūs em pte vtz nullo hoīe exīte. z tñ pñs ē fallum si null' hō sit p'z qz bñ seqtur hō est nō alb' qz hō est. a p'poe de ētercio adiacēte ad p'poe de ē secū do adiacēte in p'dicatioibz accētalibz. h aut hō ē nō albus ē p'dicatio accētalī. sic de se p'z. Cōfirmat qz in ista p'poe hō est alb'. hō restringit ad exītes. qz seqtur. hō est nōalbus. qz hō est. Aūs p'z. qz in ista oīs hō est alb'. hō restringit ad exītes qd oēs pcedūt. qz etiā in ista hō nō est alb'. qz alit' non eēt p'dicatio. cū ter mī debeāt teneri eq' ample z eq' stricte in p'pōibz p'di ctoīs. Et vltra in hac p'pōne hō nō est albus. hō res tringit ad exītes. qz in ista p'pōne hō est nō albus. cū ista inferat primā. Tenet p'na. quia aliter arguēdo a magis amplo ad minus amplū esset bona p'sequētia

Tercio sic. nō sequit' chimera non est hō. ergo chi mera ē non hō. Aūs p'z. qz negatiua nihil po'. z affir matiua po' aliqd. qz p'na nō valet. Cōfirmat. qz ad h' qz negatiua sit p'a nō requiritur subiectū z p'dicatum. aut supponere p' aliqd. aut supponere p' eodē. s'z vtrūqz requiritur ad veritatē affirmatiue. qz negatiua ad affir matiua nō v'z p'na. Quid p'z. qz in oī p'poe affirmati ua denotat qz p'dicatu' z subiectū sint idē. aut qz idē ē p' q' suppo' subiectū. z p' q' suppo' p'dicatu'. Scdo p'z. qz fm p'hm p' p'oz bñ seqtur. a ē b. qz aliqd idē est a et b. qz oportet qz subiectū z p'dicatu' supponāt p' eodē vel sint idem. Et seqtur. aliq'ud idem est a et b. ergo a ē aliqd. z per p'ns requit' ad veritatē p'pōnis qz subiectū et p' aliqd supponat

Quarto sic. nō seqtur h' est nō egle. qz hoc nō ē egle. vel in secana st' nō pisces qz in secana nō st' pisces. z tñ ar' ab affirmatiua de p'di cato īfinito ad negatiua de p'dicato finito. Aūs p'z p' Ar'. in p' p'oz. qz d' qz ei qd est nō egle aliqd subiacet. s. in egle. sed nō sequitur. hoc est in egle. qz non est egle. ergo etiā alia p'na nō valet. vñ aūs p' esse verū p'ntē exīte fallo. Cōfirmat. qz ad veritatē p'pōnis affirmati ue de p'terito aut futuro sufficit qz p' aliqd tpe p'terit o aut futuro p'dicatu' in sit subiecto v' īfuerit. s'z ad veritatē negatiue de p'terito requit' p'dicatu' nunqz īfuisse. Et de futuro requit' qz nunqz īnerit. qz ab affir matiua nunqz v'z p'na ad negatiua. In oppo' ar' autoritate p'hi i textu. Pro solutiōe illi' qstionis z p' apliori declaratiōe text'. solūde st' qtuor qstiones.

Prima. vtz a negatiua de p'dicato finito totale p'dicatu' ē termin' finit'. Et illa d' de p'dicato īfinito cui' totale p'dicatu' ē termin' īfinit'. Et ex h' manifeste p'z qz iste nō st' de p'dicato īfinito. sortes videt nō equū. in secana st' nō pisces. sortes p' nō cur' rere. lapis ē lignū nō albū. r'qz. nā in ip' nō īfinitat' totale p'dicatu' Attēde scdo. qz fm aliqd p'ne hōi nō valet. nisi qnqz p'dicatioibz obseruat'. P'na ē qz ar guat respectu h' p'bi ē. ita qz nō respectu p'bi p'teritū vel futuri t'pis. Et tō nō sequit'. adā fuit alb' qz adā fuit nō alb'. possibile em est qz aliqd in tpe p'terito p' fuit albū. z postea nō albū. Scdo qz nō arguat in p' dicat' p'posit'. z tō nō sequit'. sortes nō est lignū albū qz est lignū nō albū. Tercio qz nō arguat in p'pōibz quibz copla mod'ificat'. z tō nō seqtur. sortes nō ē qd

ditatiue alb'. qz qd dicitatiue nō alb'. Quarto qz nō arguat in terminis de p'ni' relatiōis. qz nō sequit' sortes est nō p'z. qz fortes nō est p'z. p' em eē p'z z nō p'z. qz filius Silr nō seqtur. h' est nō egle. qz hoc nō ē egle. qz id ē p' esse egle z non egle respectu diuersoz. Quid qz nō ar guat in terminis obliq's. qz nō sequit'. hoīs est alit'. qz hoīs nō ē nōalīn'. S'z tu dic. qz sp' z vlt' ē bona p'na ab affirmatiua ad negatiua subiecto manēte eodē z p' dicato solū variato penes finitū z īfinitū. dū tñ non arguat a nō distributo ad distributū ex p'p'is ipor tati p' copulā. dem ē em īfinitū. qz nega' negans copulā distribuit ipsam. z facit eā teneri p' q'libet p'p'is impo'rtati p' ipsaz. Et p'pter h' etiā oportet qz copu la eodē mō teneat in affirmatiua z in negatiua. Cū licet hec p'na nō valeat. sortes fuit nōalb'. qz fortes nō fuit albus. tñ hec p'na est bona. fortes in toto tpe p'p' rito fuit nōalbus. qz nō fuit albus. Et h' posset p'bari p' locū a p'dicatioīs siue p'ntē p'mi p'ncipi'. Tenet etiā in p'dicatis obliq's z p'positis si debite arguat. In īfinitis ar' ad d'uct'. nō debite arguit. sic de se p'z. Te net etiā in terminis respectiuis. qz īp'ossible est p'dicatio rita verificari de eodē. si uel sint a b'oluta siue respecti ua. vel oportet dicere qz p' p'ni' nō esset vlt' verū. vñ nō seqtur iste ē p' respectu vni'. z fil' respectu alteri' qz est p'z z nō p'z. nec seqtur h' est egle illi. z nō egle illi. qz est egle z nō egle. sicut patz in libro elēchop. z tō nō est possibile idē esse egle z nō egle. S'z dicūt itez aliqd. qz dato qz a p'pōne affirmatiua valeat p'na ad p'pōne negatiua variato p'dicato penes finitū v' īfinitū. tñ a negatiua nō valet p'na ad affirmatiua. cui' causaz reddūt. qz negatiua nihil po'. nec ad veritatē ei' oīs sub iectū p' aliqd supponere. affirmatiua p' aliqd p'ntē z oportet subiectū p' aliqd supponere. z p' eodē p' q' suppo nit p'dicatu'. S'z tu dic. qz si debite arguat v' de m est. tūc arguēdo ab affirmatiua ad negatiua vlt' ē bo na z formal' p'na. siue ponat' p'ntia subiecti siue non. nec oīs ad h' qz affirmatiua de t'nc z de p'nti sit vera. qz p' dicatu' z subiectū supponāt p' eodē ente reali. Et idē bñ sequit'. hō nō est alb'. qz hō est nōalbus. Silr hō nō est nō albus. qz hō est albus. Tenet p'na p' locuz a p'dicatioīs. z per p'ni' p'ni'. in quo d' de q'libet affirma tio vel negatiua p'a. z de nullo ambo simul

Secda. vtrū ab affirmatiua ad negatiua. et cōtra p'dicato manēte eodē. z subiecto variato penes finitū z īfinitū valeat p'na. Dic p'mo qz qñ p'dicatu' est termin' singular'. tunc ab affirmatiua ad negatiua z cōtra p'dicato manē te eodē. z subiecto variato penes finitū z īfinitū. est bona p'na p'z quia nō est d'abilis īfinitia bñ em seq tur. non hō est fortes. qz hō non ē fortes. Silr non albū est fortes. qz albū nō est fortes. Et silr cōtra. nec ē po nere p'ntia subiecti sicut aliq'bz videt Dic scdo qz quicunqz p'dicatu' est termin' cōis nō valet p'na qz forme. qz nō seqtur. non hō est īfinitus. qz hō nō est īfinit' nec etiā cōtra. Et h' est qd voluit dicere p'hs cum d' Ille q' sunt de subiecto īfinito sunt extra eas q' sunt de p'dicato īfinito. qz ad p'nam. loquimur em de illis. i quibz p'dicatu' est termin' cōis. Posset hic moueri questio. vtz nō īfinitū ponat aliquid. Et vtz sub iectū deat p'cept' cōplexus. vt ddo non hō ens quod nō est hō. Et vtz verbū posset manere īfinitū in oīs ne. Dicit em Boetius in hoc cōmento qz nō. Et vtz hoc p'bum est possit īfinitari. sed de hoc sufficiēt dicitum est in primo libro.

Quarta. vtz noia z pba trasposita ide fecit. pro cuius solutioe. Arde q nome z pbiu ide fecare pe intelligi duplr. vno q ide fecit videlicet id ad qd s' impoita ad fndu zlio p' intelli q ide fecit sic q p' traspositom ipoz no variet sensus orois aut eqpollita aut oppositio. isto no fecit idem. Un de p h in sedo elcoz. Ad scim. sepe traspositu ignoiam. Et qda alt. noibz z oronibz inordinate pla tis sepe generat decepio. Dicit tñ aliq q noia z pba traspoira ide fecit sedo. z h stualit z illatue siue equa lent s' no vtr qz deceit e in qtuor casibz. Prim' casus est qn p' talē traspositōem mutat aliq p'ietas logica lis sicut e suppo l' restrictio. Secs casus qn p' talem traspositōem termini in rigore smonis l' fm vsu loque di accipiunt in alia z alia fride. v' ddo fortes e magn' clerice. z fortes magn' e clerice. Terc' qn p' trasposi tionē mutat p'gritas gñal. v' ddo al' hō cur'. z hō al' cur'. Quart' qn dco ppoita aut p' poita generat sensu ambigui. s' hō no videt ee de intētioe Aristo. q solū intē dit remouere errore circa orōnes in qbz noia z pba tras ponit. z id intelligit de fcaro tort' orōis z no fminoiū in orōne positōz. z si p'clera ppo tot pateret instantias magis nos diceret Ar. in errore qz amoueret errorem. Tdo dicendū e q p' dca ppo arestont' solū e intelligēda in exēplis que ipe possit vel in silibz. ita q no e intelligē da vtr. vñ hec ppo e hō alb' z est alb' hō. z currit hō. z hō currit ide fecit qd sit de alijs exēplis sic no ois hō currit. ois hō no currit z ois hōz est eadē discreti/ na z eadē disciplina est oim p'ranoy no ide fecit eo q vna est p' z alia fca. z forte ad talia z hōm' exēpla pols sint explicari conditionēs supius assignate

Quarta. vtz pbi de pñi copuler nunc qd in stat vel qdlibet tps indistit. Dicit breuiter q pbi de pñi copular nūc tpe pñi. v' pñs distinguit a p'rito z futuro. s' v' e eoe ad qdēqz pñs z h declaraf sic. Nā d' coif q pbi de pñi copular pro tpe pñi illud qd instat v'puta. p isto tpe stabit qd nūc instat z p alio tpe qd instabit vel instetit. Un postea q sit aliq poira angusta p qua no possit nisi vñ hō tras/ re z q qdlibet eris in poira cū fuerit voce b. tūc b stabit sp. pente in poira s' no p vno ente defiato. immo nūc p petro nūc p paulo. Silt' si dicaz hō e. hoc pbi est copu lar. p vno nūc qd instat siue h sit hodie siue cras. sp tñ sub rōne pñtis. vñ pbi sic copular p pñi v' p'rito no p h pñi vel p hoc p'rito s' p qdlibet hñte rōem pñtis v' p'riti. Si em copularet p h pñi assignet illud z sic a. illa ppo hō est. erit falsa postqz a trasit. tūc em hō no in a imo in alio instati e. vñ sile est de pbo pñtis tps si cur de noierespectu suoz supposito. nā hō no solū ves nificat de hoie actu exñte sed enā de hoie q fuit z q erit. Silt' pbi pñs tps no solū copular siue denotat rē suā inelle subiecto p h instanti s' p qdlibet sub rōne pñtis. Et postet h ide sic pbari. qz nulla detriatio coartat suū determinabile vitra forma suā. Nā ddo hō alb' albu z no coartat hoiez nisi v' ster p albo nec p' coartari ipm ad standū p aliq alio vel minus cōiter qz pmitat for/ ma albi. Silt' pbi v' intelligit aliqd in se non coartat tminū ad pñs. p' qz sibi addit mod' fndi restringt tminū ad standū p pñi. s' iste modus no respicit h ma gis nūc qz illud. id etiā no restringit magis ad h nunc qz ad illud. restringit tñ ad nūc siue pñs defiatu z di/ stinctū contra p'ritiū z futurum. Ad rōnes aū q' p' positū patet solutio ex dicitis z parēbit inferius.

Stuero vñ de plu.

In hoc tercio capitulo determinat pbs de enūciatioe nūc hñtibz alcey extremoy ppositū ex defiatōe z deter minabili z de oppositione z pna circa eas. Et diuidit in tres ptes principales. in prima ostendit qd sit enūciatō plures. Dices enūciatio plures e in q enūciat plura de vno vel vñ de pluribz. dum tñ et illis plibz no fiat vñ p se. Et hoc declarat dicens. q ex illis pluribz dz ee vñ no tñ vocaliter s' essentialiter vel o: dūe detamiz narōis z determinabilis. sicut hic. hō e aial māfuctum bipes z hō si cut h hō est albus ābulās. eo q est ibi tñ aggregatio vocū. et hoie em z ābulante no sit vñ. idō si aliqs affirmer aliqd de illis vel illa de aliq non erit affirmatio vna s' solū erit vñ vna: affirmatōes vero multe z silt' plures. sed q illa est hō alb' ābulans no sit vna s' plures p'z ex hoc. q illa enūciatio non est vera ad quā dyalectice interrogatū no dz dari vna respōsio. Nā qz interrogatio dyalectica ppois est petitio. p'ost tio aūt vñ' est p'is p'radictionis. dicitū e aūt de his in topicis. sed ad illā interrogatiōe dyalectice no dz da ri vna respōsio. z idō incidētaliter interrogat quid sit interrogatio dyalectica ostēdendo q interrogatio quā quērit qd est no est dyalectica eo q interrogatio dyalectica interrogat vñā p'z p'radictōis z petit defiate s' bi dati alterā. S' qstio quid est solū pponit vñā prem p'radictionis. v' si q'at quid est aial est qstio quid est si vero q'it vtz hō sit aial vel no. est interrogatio dyalectica. (Un p'z) in hac scda pte ostendit qno. valet pna a diuisis ad pñicta mouēdo z soluēdo vñā qstio nem. Questio e hec cū ita sit q aliqñ valet pna ā diuisis ad pñictā z aliqñ non q est rō differentie z qñ talis pna est bona z qñ no. vñ aūt aliqñ valet pbat vñobz exēplis pñi q: bñ sequit fortes e aial z fortes est bipes. s' fortes e aial bipes. silt' bene sequit fortes est hō z se/ tes est albus. s' est hō alb'. vñ aūt aliqñ no sequit pbat pmo exēplo. qz no sequit q si aliqs sit citharedus z bonus q sit bonus citharedus. z h ibi (sed no) Sedo pbat rōne ducēte ad inconueniens. qz si p valet pna a diuisis ad pñicta multa inconuenientia sequerent. z h ibi (si em) Un sequit pmo pcessus in infinitū z nugatio z hoc pbat duobz exēplis. qz hō est alb' z albus z iterū hō est z albus. ideo hō eēt hō homo alb' albus z sic in infinitum. Silt' cū fortes sit alb' z musicus z am bulans sequit q fortes esset albus albus musicus am/ bulans. vñ pnter sequit nugatio. pbat qz fortes hō z bipes ideo esset hō bipes. (Un) q pbs soluit qstionē ponendo duas regulas ad debite arguēdū a diuisis ad pñicta. Quaz pma est qnēqz pñicta diuisa pñe de tercio vel de se muticem pñictari fm accēs q ex diuisis non licet inferre pñictū z ideo non sequit fortes e alb' z est musicus. s' est musicus albus. qz quis sit vtz. dicendo musicū esse albū tamē hoc est fm accēs. Silt' non sequit fortes est citharedus z bonus. s' e cithared' bonus. Un aūt diuisa non pñictat de se muticē. aut de tercio p accēs tūc ex ipis licet inferre pñictū v' bñ se q rur fortes est aial z bipes. s' est aial bipes. hec em no in sunt fm accēdens. (Amplius est nec) Ponit scdaz res gulā qñ vnum pñictatoz. scz scdm est in aliquo. i. actu aliter includitur in pmo non valet pna z ideo non seq/ rur hoc est album z hoc est albū. q hoc est albū album nec sequit hō est aial hō est aial bipes s' est aial bipes.

nec sequitur est homo aial. Est homo aial (Vex. e aut)
 In hac tertia pte ostendit qñ valet psequencia a cons
 iunctis ad diuisa 7 quado no Er dr q aliqui ex pñctis
 licet inferre diuisum. qz bene sequit est homo albus q
 est homo 7 albus Ad hoc aut q semp valeat pñcti du
 as pditiones Prima q non sit repugnãtia in adiecto
 non em sequit hõ mortuus est Est homo 7 mortuus.
 Scdm alios aut ponit hic tria documenta ad cognos
 cendum qñ est repugnãtia in adiecto Primũ qñ ptra
 dictoũ determinabilis pñctat de pñctis. vt hõ mor
 tuus est nõ homo Scdm si determinabile affirmet de
 pñctis 7 pñcti sit falsa in se. sed negata vera. s; si diffi
 nitio determinat. repugnet determinabili 7 contri
 Scdm pñctio. q pñctia dicantur de subiecto simplr
 et nõ fm quid. vel sic fm alios q vnũ pñctioz nõ insit
 alteri fm accñs. 7 nõ nõ sequit homer? e aliqd vt poeta.
 q homer? e aliqd. sũr non seqt est ens opinabile. Est
 ens. opinio em est de ente nõ q sit. s; q ens non ens Er
 quib; pcludit q quicũq; nõ est repugnãtia in adiecto
 nec est pñctio fm accñs. tunc ex pñctis. licet inferre
 diuisum Circa hunc tertum Attende pmo. q sicut
 dr albertus in pmento Aresto. determinat de oppositi
 one 7 pñctia in qb; pñctant plura de vno vnũ de plurib;.
 vnde qruor sunt genera enũciationũ. vt aliquib; pñca
 tur de vno 7 de illis determinatũ est in primo libro In
 alijs pñctant plura de plurib; 7 de illis ipse non deter
 minat. qz nõ intendit determinare de enũciatione nisi
 sit aliq; nõ vna. ne ergo videat diminutus determinat
 de enũciatione. in qua pñctant plura de vno vel vnum
 de plurib; Attende scdo. q sicut dictũ est in pmo li/
 bro qñ cũq; est pñctat tertium adiacens res sibi nõ spe
 cificat illud qd subsequt siue illud cui adiacet s; econ
 uerso. vt dicendo homerus e aliqd vt poeta est. non spe
 cificat poetã ad standũ. p existentib; tñ. s; poeta speci
 ficat esse. qz qñ est pñctat tertũ adiacens pñctat qd in
 alio e. nõc aut esse specificatũ p poetã est inditũ ad sup
 posita sicut poeta vt nõ magis ster p existente qñ nõ ex
 stente. vñ hic esse pñctat p accñs. i. p aliqd extraneum
 nam esse poete de homero extraneũ est et qd esse sim
 pliciter qd pñctatur euz dr homerus eum. vel p accñ
 dens. i. fm quid. qz esse poete vt dr de homero nõ ponit
 esse simpliciter. 7 ideo nõ sequit homerus est vt poeta
 q homerus est. Attende tertio q oppo in adiecto est
 implicatio pñctationis: Pr; si red dat diffim? p noie
 nã diffinitio hois est aial ronale mortale. s; si est aial q
 est aiatũ. dicere q hoicem mortuũ esse hoicem. est dicere
 nõ aial 7 nõ aiatũ 7 p pñs hoicem nõ esse hoicem. At
 tende quarto. q ad pñctandũ qñ valet pñctia ab est 3º
 adiacente ad est scdm ad iacẽs. oportet notare q si post
 illud pñctum e ponat pñctatũ pñctans subiecto pñctate
 fm esse existente. tũc sp valet pñctia ab est tertio adiacen
 te. Si aut post hoc pñctũ est ponatur pñctatum pñctans
 ens subiecto tã in esse qd dicitur qñ in eẽ concepto vel
 ymaginato qñ in esse existẽte. tunc nõq; valet pñctia nisi
 gratia materie. 7 ideo ista pñctia. homerus est poeta q ho
 merus est. non valet Unde dr Boetius q in hac ppo
 sitione homerus est poeta sunt duo pñctata. s; poeta
 pñcti paliter 7 est secundario. ideo est pñctat esse qd in
 alio est. qz pñctat esse quod suppositum habet nõ fm
 se sed fm quid. vrpura fm esse qd cõuenit homero fm
 q poeta Nec sequitur ex hoc q Aresto. frustra deter
 minez hic a quibus coniunctis valet consequentia ad
 diuisa 7 a quibus non. quia in alijs pñctis sepe valet

predicta consequentia sicut fortes est homo alb? ergo
 est homo in alijs vero nõ valet sicut patet in textu. So
 circa hoc mouetur questio.

Prima ad diuisa ad pñctata valet pñctia 7 econuer
 so. Et arguit primo q non. qz non sequit fortes est
 homo vel azinus q fortes e homo 7 azinus Nec sequit
 homo est aial. equus est aial. q homo equ? est aial nec
 sequitur. fortes est albus fortes est aial q fortes est albu
 aial. Nec sequit fortes est hõ fortes est aial. q fortes
 est homo aial. Nec sequit iste canis e tuus 7 est pater q
 est pater tuus 7 tñ in oibus istis arguit a diuisis ad co
 iuncta. q a diuisis ad pñctata non valet pñctia Confir
 matur. qz arguendo a diuisis ad pñctata comittit falli
 laritã accñtis. sicut patet p assignationem modoz falla
 cie accñtis. sic arguendo non valet psequencia Se
 cundo sic. non sequit quinq; sunt duo 7 tria. q quinq;
 sunt duo 7 qñq; sunt tria. Nec sequit azinus e volã
 et est habens pennas q azinus est volans 7 habens pẽ
 nas. Nec sequitur ois ppositio vel eius pñctio dicitoria
 est vera q ois ppositio est vã. Nec sequit fortes est bo
 nus faber. ergo fortes est bonus 7 fortes est faber. 7 tñ in
 istis arguit a pñctatis ad diuisa q non est bona psequẽ
 tia Tertio sic. non sequit cesar est homo mortuus q
 cesar est homo 7 est mortuus. 7 tñ arguit a pñctatis ad
 diuisa. q Anis patet primo. qz sequitur cesar est homo
 mortuus q cesar non est homo Patet cõsequencia per
 diffinitionez huius qd est mortuum. est em mortuũ cor
 pus priuatũ aia fm Boetũ Scdo patet qz in trans
 mutatione substantiali res amittit nomẽ 7 diffinitioez
 quã prius habuit. q suppositum in corruptione substã
 tiali amittit nõ sp. 7 p pñs cesar non est hõ postq; e
 mortuus siue corruptus Quarto sic. nõ sequitur ho
 mo est homo albus. q homo e homo 7 homo e albus.
 et tñ arguitur a coniunct; ad diuisa. q Anis patet. quia
 psequens est ptingens vt notum est 7 antecedens est ne
 cessariũ. qd patet. qz sequitur p pñctatione simplicẽ ho
 mo albus est homo. q homo est homo albus. sed ante
 cedens e necessarium q consequẽs. S; q anis sit neces
 sarum pñctio pmo. qz sequit per locum a pte in modo ad
 suũ totum hõ albus est homo albus q homo albus est
 homo. sed anis est necessarium cũ in ipso idem pñctat
 de seipso. nulla aut ppositio est verior illa in qua idẽz
 predicatur de seipso. Scdo patet. qz quicũq; alicuius
 ppositiois affirmatiue oppositũ pñctatũ infert opposi
 tum subiecti ipsa est necessaria. oppositum em pñctatũ
 tñ hui? ppositiois homo albus est homo infert oppositũ
 subiecti. qz sequit nõ est hõ. q non est hõ albus Confir
 maf. qz bec. ppõ hõ albu e hõ est affirmatiua vera q nõ
 est in materia ptingenti. q e in materia naturali. 7 p pñs
 est necãria. q aut nõ sit in materia ptingenti pñctio qd
 catũ nõ pñctat nec ad eẽ subiecto pñctatũ corruptioz
 oppositũ. Arguit autoritate pñcti in textu Pro

In solutioe istius qonũ soluent quoz qñctioes Pri
 ma qñctio vtz a diuisis ad pñctata 7 econtra va
 leat pñctia p cui? solutione Attende pmo. q aliq; pñca
 cata pñctat eẽ pñctata duplt? Uno. pñctatũ p aliqua con
 iunctioem. vt fortes e albu 7 music? Alio. p negatoez all
 cui? mediane. 7 sic illa dicuntur pñctata. qz vnũ ime
 diate adiungit alteri. vt homo albus currit. Similit
 ter aliqua pñctat esse diuisa dupliciter Uno modo p po
 sitionem alicui? medianis. vt fortes e hõ 7 albu Alio
 per negationẽ alicuius copulantis. aut diuisantis. vt

fortes est hō albu abulās Attēde scdo q in pposito p
dicata dicūf sumi diuisim qñ sumūf cū pūctōe me
dia. z dicūf sumi pūctim qñ sumūf sine pūctōe At
tēde terco. q arguere a diuis ad pūctā ē arguere a plū
bū pūctatis diuisim sūptis p pūctōez mediā ad eadē
pūctā sūpra sine pūctōe. z arguere a pūctis ad di
uisa est arguere ecōtra. Attēde qrtō q ad sciēdū qñ
vz ar gūmē a diuis ad pūctā dat Allter tale docu
mētū. qz illa pūctā diuisim sūpra respēcū vni subiec
ti sic se hnt q vū vtrūqz ē subale vū vtrūqz accūtale. vū
altēz subale z altēz accūtale. Si 3° mō sp tenēd^o pūa.
a diuis ad pūctā. vt dō. for^o ē hō z est albu. qz ē hō al
bu. Si 3° vtrūqz sit subale hō nō pūctā pūctāz nūi vni in
cludat in alio. aut q magis cōe pcedit z tūc z pūa. vt
for^o est al^o z est hō. qz est al^o hō. aut ecomer so. z tūc nō tū
ppter nugatōem. vt for^o est hō z est al^o. z est hō al^o. Si āt
vtrūqz sit accūtale. hō pūctāz dupl^r. aut ita q vtrūqz res
pēū subiecti sit accūtale. z tū ad iūce vni alteri ē suba
le. aut ita q vtrūqz sit accūtale respēcū subiecti z ad iū
cē Si pmo^o adhuc dīstī. aut. qz aut cōe pcedit. z tūc tū
pūa sic pūa. aut mīn^o cōe pcedit. z tūc nō tū pūa
tōem. sic dicēdo. for^o est albu z colorat^o. qz est colorat^o
albu. Si scdo^o nūqz tū pūa. vt for^o est albu z ē monach^o.
qz est albu monach^o. Nec seq^o. for^o est cithared^o z ē hō
nas. qz est cithared^o bon^o Sz qz d h est dubitatū qd de
qñ mag^o cōe pcedit mīn^o cōe seq^o vz pūa. z nō ecouer
so pūa nugatōem. qz fm mltos nugatio est dicere al hō
sic hō al^o. z hō pūctāz dīstī. qz nō itō. In Ar.
general^r negat pūam valere qñ vni includit in alio q
cūqz mō ordinet. qz sp est nugatō. In sexto thopi. pū.
qz dīctō vū si sibi addat pūctāre est nugatō. z sic aut
dato q apud grāmaticū q nō pūctāre nūi mōs pūctā
pūctāz nugatō p appōem excusari. tū apō mēta. z logicū
qz sit artīfices subreptōes nō appet quō excuset. sic etiā
pūctāre pūctāz dīct^o Ar. qz.

Dic pmo q a diuis ad pūctā. aut eō nō est for
mal pūa. qz nō tū a pūctā subiecti. nec in oibz a
pūctā pūctā. sic pūctā in textu Dic q a diuisis
ad cōiūctā ē bona pūa. tribz pūctōibz obfuar. Prima
est q ex hōi diuis fiat aliq d vnum p se. sic ex homie
et albu. vū hōie z sensibū. de q postea vū debū. z nō sic ex
musicō z citharedo. Vni fm intōem pū nō oia dicūf
fm accūs q pūctā pūctā. aut que nō pūctā p se. sed
solū illa qz vni accidit alteri p aliq d terciū cui etiā ac
ci dūt z cui^o sūt act^o. sicut bonū z citharedū pūctā de
se iūce fm accūs. qz bonū accidit illi cui z citharedū
scz ipsi subiecto. z mediāte illo insūt sūbjūctē. vū nec
hō^o accidit subiecto mediāte citharedo nec eō. Secū
da pūctā. qz pūctā in cōiūctē z diuisē nō accipiāt equi
uocē nec variet supō ipsoz. Terco q nō variet pūctā
tas nec pūctāre nugatō. Et hōz exēpla patēt in argu
mētis aū oppositū. Dic 3° q a pūctā ad diuisa est
bona pūa qtuor cōditōibz obseruar. q ponūf in textu
Prima est q nō sit repugnācia in adiecto. Scda est q
fmīnī nō accipiāt equoce. Terca q nō ponat aliq det
mīnā aplīaria. sic ē opinabile vū ymaginabile Quar
ta est q nō ponat aliq analogū. Vū aut pūctāre pūe
sūt bone pū. qz ex oppositō pūctis insūt oppositū antīs.
Et si arguas. qz sūt sic arguēdo. for^o est albu z ē mu
sicus. qz est music^o albu ex oppositō pūctis insūt oppositū
tū antīs. qz pūa est bona. Dicēf cōiter negādo ans. stat
qz for^o nō sic music^o albu. z tū sit albu z music^o. sicut

etiā stat q for^o nō sit monach^o albu. z tū sit monach^o z
albu. Posset tū dici q oppositū pūctis nō stet cū ante. cō
seqūtia ē bona. sz nō virtute hū. qz arguit a diuis ad
pūctā. sz pūctāre alteri alicū^o habitūdinis Dic qz
to q ex documto dato ab Alberto facit pūctā pūctā il
le pūe. excepta sola ista pūctā in q vider pūctā nuga
tō de q dubiū est apō mltos. sic parit

Questio scda. vū hec pūctā sit vna. for^o ē
hō albu pūctā cui^o solutōe At
tēde pmo q vnitās in pūctōe est
pūctāre vnitātē in rebz. in rebz āt quedā hnt vnitā
tē simplr. sicut qz sūt entia simplr. sicut hō lignū. qdaz
dicūf vni fm quid. vt qz ex talibz pponūf. sicut dom^o
exercit^o z alia hōi. Sūtr est in pūctōibz. vū hec hō est
al^o est simplr vna. hec aut hō albu currit nō ē ita simplr
vna sicut pcedēs Attēde 2° q ois illa enūctatō ē sim
pl^r vna in qua subiectū pūctā nō tenēt equoce. nec
mlta sūpra cū cōiūctōe ibi explicite vū implicite posita.
nec multa sine cōiūctōe ex qz nō est natū fieri vni p se
ex ill^o aut sit vni p se in pposito q hnt se p modū actus z
potētie. vū q se habēt p modū determinatōis z definitū
bilis. z sic ex hōie z albu sit vni p se. Et sūtr ex albu seqn
te quātū. cū albu insūt subiecto mediāte pūctāre. sz nō
sit vni p se ex albu z musicō. qz vni nō est determinatio
alterius. nec vni in subiecto mediāte alio

Dic pmo q hec est simplr vna. for^o est hō albu. z
sūtr hec. albu est musicū. z hō albu est hō muz
sic^o. eo q in oibz ill^o ē vnitās extremoz suffi
ciēs ad vnitātē pūctōis Et si arguas. qz Boet^o dī. si
ex his que subijctis aut pūctā nō est vni nō ē pūctā vna
Et subijct qz si ex his que subijct. aut pūctā nō fiat
vni sicut ex subijctā aiata sensibū nō est pūctā vna Et
dī pūctā in textu qz si pūctāre pūctā de vno. aut vni d pūctā
ex qz nō sit vni nō est enūctatō vna. Totū āt q ex hō
mie z albu. aut ex albu z qntō nō sit vni. sic ex substan
tia aiata sensibū. Sūtr de in textu qz qūqz pūctā accūs dī
cūf vū de eodē vū altēz de altero hec nō erūt vni Sz al
bū z hō dicūf de se fm accūs. Et sūtr qntū z albu dicūf
de se. z etiā de altero. vū pūctā de corpe. qz ex ill^o nō sit al
qd vni vnitātē de quo loquitur pūctā in textu Ad
ista dōm est pmo q hoc adverbū sicut nō dicit oimō
dam sūtrudinem. sed solū sūtrudinem actus z potētie.
sue determinatōis z definitū. ita q pūctāre fm se
hāteat vt actus vel vt definitū. z sequēs vt potē
tia vū vt definitū. Dōm est scdo. qz fm pūctā ex omī
bus illis sit aliquo d vni. quoz scdm inest mediāte pū
mo. nec illa pūctāre fm accūs. sz fm se. sed illa insunt
fm accūs. quoz vni nō inest grā alterius. nec vni def
minat alterū. Vni pūctā dī fm se dupl^r. vno^o vt fm se pū
ctā valet sicut p se z cōiūctā. z sic opponit et qd est p ac
ciēs. z sic dicim^o q ista nō est fm se. hō ē albu nec ista
albu est musicū Alie^o pūctā dī fm se. vt fm se opponit
huic qd est p aliud siue grā alterius. z sic ista est fm se
hō est albus. qz albu nō inest hōi rōe alicuius scū cū
vtrūqz accūdar. z hec est fm accūs. albu est musicū. qz
musicū nō inest albu. mīr rōe tercij. vū pūctā sortis vel
platonis. cui accidit eē albu z musicū

Questio tercia. vū enūctatō ples sit enū
ctatō. Et vū dīct q nō. qz fm pūctā
pūctāre dīctōz idē est pūctā z pūctā
cū ergo enūctatō ples nō est enūctatō vna. seq^o etiā q
nō est enūctatō pūctā solutōe ist^o dubij supponit q sicut
l. q

al' dicitur equivoce analogice de aiali s'o r de similitudine aial' id est de aiali picto. sic etia' p' dicitur equivoce de p' dicitur s'a er de p' dicitur que no est s'a p' dicitur. s'z h'z similitudinem p' dicitur. eo q' in ipa est aggregato vocu' ordinatay ad similitudinem enuciatiois p' dicitur dicere. Et quo p'z q' hec no est p'ceden da de p' dicitur sermonis enuciatio plures est enuciatio. sic nec ista. al' p' dicitur est aial. p' tamē ista p'cedi. enuciatio ē enuciatio plures. sicut ista p'cedit. al' est p' dicitur p' istaz regula. talia sūt subiecta qualia p' dicitur ab eoz p' dicitur. cati. hoc est subiectū equoū accipit p' eo p' dicitur cui p' dicitur natū est p' dicitur. Dicitur ergo ad rōem q' cū dicitur q' id est p' dicitur p' dicitur vna accipit p' dicitur p' dicitur p' suo p' dicitur p' dicitur p' dicitur. Sed cū dicitur q' aliqua p' dicitur est mltiplex v' aliqua p' dicitur p' dicitur est distinguēda. v' enuciatio dicitur in vna z plures z cū no sic accipit enuciatio aut p' dicitur. sicut p'z regula t'ā positam

Questio quarta. vtz hec p'na valeat. s'z res est hō mortu' s'z for' no ē hō aut hec. s'z ē hō mortu'. s'z for' res est hō. Pro cui' solutio. Zetēde q' mortuū capif duplr. vno' vt iporat p' dicitur vite in subiecto qd p' dicitur us habuit vita. sicut cecū iporat p' dicitur vitus i oculo q' p' dicitur habuit vitu'. z sic mortuū est nomē dicitur abes e' dicitur de rōe hōis. z no p' dicitur apliās. Et si ad dicitur. hōi est repugnātia in dicitur. nec sic accipit p' dicitur p' dicitur de aliquo aiali. s'z solū de corpe p' dicitur aia. sicut ē cadaver mortuū. z hoc mō accipit p' dicitur. Et dicitur sic accipit cū dicitur q' dicitur de rōe hōis. z est dicitur dicitur hēs. Et sic arguēdo ab hōie mortuo ad hōiez est fallā fm quid ad simplr. Alio' accipit mortuū vt est p' dicitur p' dicitur p' dicitur dicitur ab h' vbo mortu'. z sic apliat ad p' dicitur z ad p' dicitur. nec mag' dicitur dicitur v' iporat repugnātia in dicitur q' dicitur aliud p' dicitur um. z sic accipit no p' dicitur p' dicitur de corpe p' dicitur aia. s'z solū de aiali siue de p' dicitur ex aia z corpe. z h' mō non accipit p' dicitur. nec dicitur accipit cū dicitur q' dicitur de rōe aial' cui' dicitur. aut sic possz accipit p' dicitur. q' hec p' dicitur dicitur cōs cedif. aliq's hō est mortu'. s'z si sp' dicitur dicitur dicitur dicitur r' inferret dicitur illi' cui aditūq' se q' aliq's hō est nō hō. qd iplicat dicitur. Sedo p'z. q' hec cōs cedif. cefar est mortu'. aut s'z accipit cefar p' dicitur ex aia z corpe. z sic habet intētū. aut p' corpe m. z h' no q' corpus cefaris no est nūc

Dic pmo. s'z accipiat mortuū p' mō. hec p'na est bona. s'z hō mortu' s'z for' no est hō p'z. q' tūc repugnātia ē in dicitur. z h' est qd vult p' dicitur in textu. p'nt tūc fortes z hō accipi duplr. vno' p' dicitur to ex corpe z aia. z sic nec mortuū nec hō mortu' accipi endo mortuū h' pmo' p' dicitur de forte aut hōie. Alio' p'nt capi iproprie z equoce. s'z altera pte p' dicitur. v' p' dicitur p' corpe in quo fuit capta. z sic bñ p' dicitur de ip'is

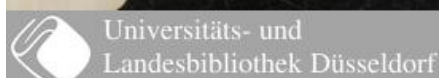
Ad rōes in oppo' Ad p' dicitur cū et' affirmatōe z ad s'z p' dicitur solutio ex dicitur. Ad s'z p' dicitur solutio quo ad p' dicitur p' dicitur. s'z q' ad v' dicitur dicitur q' res

in trāsmutatōe subali amittit no' z rōem. ad illū sensū q' materia amittit formā subalē quā p' dicitur habuit. non tū est itelligēdū q' aliq' res p' dicitur trāsmutatōem subalē no noiet eo de noie sicut p' dicitur. aut no habeat eādē dicitur nē quā p' dicitur habeat. Ad q' dicitur dicitur q' v' dicitur dicitur ē cō ringēs. hō alio est alio. hō albus ē hō alio. sic patuit in sūmūlis. Et ad autoritatē Boetij dicitur q' ē s'a si subiectū er p' dicitur supponat p' aliq' exite. q' at sic est in p' dicitur subiectū restringit ad exites. ad sūmūl' hō exitar subiectū illius p' nullo supponit. necz regula q' ad dicitur ē v' s'a. z maxime qū subiectū z p' dicitur s'z aggregata p' dicitur. Nā q' dicitur p' dicitur alicuius extremi insit subiectū uicē p' dicitur tota p' dicitur p' dicitur. Et ad p' dicitur dicitur q' dicitur hō no possit ab eē homini homo albus tamen p' dicitur ab eē homi. Et q' dicitur hō alio no possit ab eē hōi ex' t' alio. no tū. ex' h' se q' illa no sit in materia p' dicitur.

In h' s'z tractatu hui' libri dicitur p' dicitur de p' dicitur bus modalibz. z dicitur in tria capitula. In pmo dicitur m' dicitur de oppo' dicitur p' dicitur modalibz. z dicitur in duas p' dicitur. in pma tāq' intētū in h' capitulo dicitur. q' in h' capitulo est p' dicitur q' dicitur se habeat affirmatōe z negatō nes p' dicitur modalibz. s'z de possibili p' dicitur p' dicitur z ne cessario. q' de ip'is s'z aliq' dicitur dicitur. (Nā si eoz) In hac z' pte arguit tā ad pte affirmatiuā q' negatiuā v' dicitur us q' dicitur que possz moueri. z cā solū dicitur dicitur vtz ad habēdū dicitur in modalibz negatio sit ferē da ad p' dicitur v' ad modum. Et p' dicitur arguit q' dicitur ferri ad v' dicitur. q' in ill' dicitur est sūmēda dicitur. ponēdo negatōem ad p' dicitur. s'z in modalibz. Z' dicitur p' dicitur in p' dicitur de h' p' dicitur ē dicitur ad dicitur z' dicitur. q' negatō ist' qd est eē hōiem est non eē hōiem. z negatō hui' qd est eē album hōiem ē no eē albū hōiem. z h' mō non eē nō hō minē. nec s'z eē non albū hōiem. z h' p' dicitur. q' cū affir matio v' negatio sit p' dicitur sequeret q' ille eēt dicitur. s'z qū est alb' hō. lignū non ē non albū hō. z tū s'z sit fallē q' negatio non dicitur ponit ad p' dicitur. s'z ad p' dicitur (Quare si) Aristoteles p' dicitur h' dicitur in p' dicitur de alio p' dicitur ab hoc p' dicitur est. q' negatio ist' ābulat homo est non ābulare hō z non ābulare non hōmō. Et em s'z sit in ill' de h' p' dicitur ē er de alijs. q' nihil refert dicere hōiez ābulare. z hōiez ā bulatē eē. Et q' dicitur dicitur q' sit sit in oib' negatōe s'z dicitur ist' p' dicitur possibile ē eē erit ista. possit ē n. z n' t' n' n' possit ē eē. (Unde at) p' dicitur arguit ad pte negatiuā sic q' si p' dicitur etio in modalibz eēt sūmēda ponēdo negatiōem ad dicitur tū. sequeret q' dicitur de eodē p' dicitur. s'z p' dicitur est ipos sibile. s'z Consequētia p' dicitur. q' oē qd possibile est eē pos sibile ē non eē. z oē qd possibile ē dicitur v' ābulare pos sibile est etiā non ābulare v' non dicitur. Et tō h' ē q' illd qd ē possibile n' sp' actu ē. s'z ipm p' dicitur ē z non eē. s'z p' dicitur non ābulare qd ē ābulabile. et n' videri qd est visibile (Contigit at) Sic ip' dicitur p' dicitur rōez. tū aliq' dicitur q' est s'z ra' ad idē p' dicitur. Et dicitur q' v' dicitur in moda libz n' sūt ponēdo negatōz ad dicitur siue ad v' dicitur s'z sit et semel affirmabit v' negabit d eodē. s'z p' dicitur ipos sibile ē elegēdū. (Est q' p' dicitur p' dicitur soluit p' dicitur q' dicitur dicitur q' negatō ist' p' dicitur possibile ē eē et n' possibile ē eē. et h' p' dicitur p' dicitur ē eē n' p' dicitur ē eē. Et s'z sit in necā' s'z ipos sibili. vult q' p' dicitur q' ad d' dicitur dicitur in modalibz negatōe rēda ē ad mō dū. h' p' dicitur pmo tali rōe. sic se h' eē et n' eē in ill' d' in eē. ita se h' z mod' in modalibz. s'z in ill' d' in

esse sicut dicitur ponendo negatos ad ee. q in modalibus po-
 nendo negatos ad modum dicitur p. qz sic in ill de ice
 ee z no ee st. appoes. i. p. z res st. subiecta. sic in moda-
 libz ee z no ee st. subiecta. z moi st. appoes ipa detianh
 tes. i. st. p. dicitoria. q. isti. possi. e no ee e bec. n possi
 bile est n ee. z iste no dicitur possi. ee. possi. no ee. qz p se
 quit ad seiuice. sz iste dicitur possi. est ee z no possi. e
 ee. Sicut dicit h. neca. e ee no est bec. neca. e no ee. sz
 bec. no neca. est ee. z h. q. e neca. e no ee. ea q. e n neca
 riu no esse. z dicitoria h. ipossi. est ee no e bec. ipossi.
 est n ee. sz bec. n ipossi. est ee. z h. q. est ipossi. est n ee. ea
 q. est no ipossi. est no ee. Et vlt ad hndu dicitur i mo-
 dalibz ferenda est nega ad modum. z to ista dicitur pos-
 sibile no possi. p. rages n rages. ipossi. no ipossi. neca.
 riu no neca. p. m no p. m. In h. capitulo. dicitur
 lo deiar de eqpollerijz pntijs. p. modalium. dicitur
 in duas pres. in p. dicitur d eqpollerijz p. modalium
 fm opinionone atiqz. Et de q. fm atiqz isti. p. possi. e
 ee eqpoller iste. rages esse. no ipossi. esse. z no necesse esse.
 Et isti. possi. no ee z rages no ee eqpoller isti. no ipos-
 sibile no ee z no necesse no esse. Istis p. no possi. esset no
 rages. eqpoller isti. necesse est no esse z ipossi. ee. z isti. non
 possi. n esse. z no rages no esse. eqpoller isti. ipossi. n ee
 et necesse ee. z h. p. ex figura atiqz subiecta. sz ex textu
 (Ergo ipossibile) In hac pte dicitur pbs de eqpoller-
 njs. p. modalium fm opinionone p. z p. ondit in q. a
 tiq. bn dicitur. z vult q. bn ordinauerit rages possi.
 et ipossi. faciendo eqpollentia p. de possibili z rages.
 ti. ill. de ipossibiliti no distit se hnt. qz ipossibile z n ipos-
 sibile p. rages se hnt. z possi. z no possi. rages z no
 rages. ita. q. affirmatia de possibili. z affirmatia d. i.
 possibili p. rages. z silt negatia d. possibili. z negatia
 de ipossibiliti. z to possi. z no ipossi. eqpollent. z silt ipos-
 sibile z no possi. (Neca. p.) Hic ondit pbs in q. rra
 uerit atiq. z de q. errauerit q. ad p. de necario
 qz male ordinauerit illas in p. z. ordinibus. Hic de q.
 p. dicitur e q. silt sunt disponede p. de neca. qz ma-
 nifestu est q. no debeat ordinari eo mo. q. atiq. ordinauerit
 et itedit hac p. dicitur rages. q. qd est necesse non
 ee no e bec. no necesse ee. pbat tribz roibz. Prima quia tag.
 (ca. at. ist) q. iste st. silt. necesse no ee z no necesse ee. Et
 sequit ad seiuice. q. no st. p. rages. cu. q. possi. ee z
 no necesse esse p. rages. seq. q. iste no eqpoller. possi. esse
 et no necesse ee. nec dnt in eode ordine p. z p. njs ista n
 necesse ee male reponit in pmo ordine (Et certe) Pbs po-
 nit h. scdam rages q. est neca. z ipossi. opponit rages. q. eq-
 pollent ponedo negatos ad dictu siue postponede ne-
 gationem mo. z p. njs si in pmo ordine negat ipossi. z af-
 firmet e. dicit. etia negabit necesse z negabit e. dem. (Et
 uero neq.) Hic tag. scia rages q. est. si iste eqpollerit pos-
 sibile ee z no necesse esse. tunc p. rages seq. ad seiuice
 ee. sz p. njs e ipossi. d. d. lo sequentia. pbat. qz bn seq. necesse
 esse. q. possibile esse. sz seq. possi. esse. q. no necesse ee. tunc
 de pmo ad vltimu seq. necesse esse. q. no necesse ee. Prima
 p. nam. pbat. qz si ad necesse ee no seq. possi. esse. tunc e. co-
 tradictoria seq. i. silt. scz no possibile esse. sz ad non
 possi. esse seq. ipossibile esse. qd no p. stare cu. necesse esse
 q. pbs pbat tribz roibz. q. iste no eqpoller. possi. esse. et
 no necesse esse. z p. njs atiq. male dicitur h. necesse ee
 reponi in pmo ordine. z h. necesse non esse in. o. dicit
 cu. omes p. de ordinis detat esse equipollentes
 (Relinquit ergo) In hac pte ondit pbs quo debet or-

dinari fm p. opinionone. z de q. no necesse no esse eqpoller
 let hnt. possibile esse. z sic debet ponit in eode ordine. et
 hoc. pbat duabz roibz. Prima est. ad possibile esse no se-
 quit necesse esse. nec necesse no esse. nec no necesse. Et o. ad pos-
 sibile esse seq. aliqua p. de necario. ergo seq. no ne-
 cesse no esse. q. no sequat necesse esse. pbat. qz cu. hoc qd e
 possibile ee. stat possibile no esse. sed qd est necesse esse n. est
 possibile no esse. q. no seq. necesse no esse. pbat. qz possibi-
 le esse no est necesse no esse. q. aut no sequat no necesse esse
 pbatu est tribz roibus. Secda ro. ad no possibile esse se-
 qui ipossibile ee z necesse no esse. ergo ad ipossibile esse qd
 est p. rages. antit sequit no ipossibile esse z no necesse
 no esse que silt p. rages. hanc p. njs no pbat. p. rages. p. rages. qz si in
 quertilibz ad ans seq. p. njs. tunc ad oppositu antit seq. oppositu p. njs
 (Dubitabit aut aliq.) In hoc scio capitulo mouet z soluit vnu dubiu
 qd est. v. ad necariu esse sequat possibile esse. Et pmo
 arguit ad pte affirmatiua sic. qz si ad necesse esse non seq.
 possibile esse. tunc p. rages seq. i. p. rages. p. njs
 stabit cu. ante. sz p. rages. p. njs. f. no possibile ee. n
 stat cu. necesse esse. q. Et si aliq. dicat q. p. rages. h.
 possibile esse no silt ista. no possibile ee. tunc erit ista. pos-
 sibile no esse. sz v. silt. illa de necario exite. p. a
 ergo. Sz cu. de. (al. p. refert rursus) arguit ad pte ne-
 gatiua sic. illud qd p. esse p. no esse. qz idem videt possi-
 bile incti. z possibile no incti esse z no ee. si q. ad ne-
 cesse esse seq. possibile ee. tunc necesse ee. possi. no ee. (Et
 manifestu est) In hac pte ponit pbs duas diuisiones. Pro-
 solutio istius dubij p. diuisione. potetia. qd a. st. rages.
 nales. z iste manetes eede silt plurimoz. p. rages. h. e
 potetie rones pnt ad opposita. Alie st. irrionales. z ha-
 ru qd a. silt oppositoz. alie p. no. qz vis calefactibil. ig.
 nis est potetia irrional. z no est oppositoz. qz no p. non
 calefacere. Hic ex hac distinctioe soluit argumtu factu
 qd pte negatiua p. interpretem antit. non em omne qd
 possibile e esse possibile est no ee. (Queda. p.) Hic tag.
 tur scda diuisione q. est q. possibile d. equoce. eo q. aliq.
 d. possibile qd ia actu est. sic est possibile p. actu
 yr possibile est aliquem abulare qn abulat. z. ome illd
 p. esse qd iam actu est. Aliud est possibile qd p. agere
 v. esse. z h. est possibile distas ab actu. z sic ille p. abula-
 re q. abulat. z q. no actu abulat. Et ar. d. a. inf. illa pos-
 sibilita qua tagit ibi. (z bec. qd ez) qz sedm solu repit i re-
 by mobilibz. i. trāsmutabilibz. sz p. mu repit in rebz imo-
 bilibz siue in corruptibilibz. Et ex hac distinctioe soluit
 dubiu cu. de. (in vtrifq.) Na scdz possibile n. seq. ad ne-
 cesse sz alteru. z hoc. pbat. qz a. p. rages. seq. v. sed
 non oino. i. non vtr possibile seq. ad necesse. se solu possi-
 bile p. actu. Sz cu. de. (z est quide) ordinat. p. o.
 nes modales ad inuice sicut p. z in figura q. ponit in tex-
 tu. z de q. p. de necario silt p. rages. z necariu est p. nci
 p. oim. z hoc. pbat. qz illa q. silt sempitna z sp. actu st.
 p. rages. z p. ncia alioz. sz necaria sunt sempitna et semp
 actu silt. q. silt p. rages. z p. ncia alioz. Secda dicit et
 bec. quide. inferret ex p. dicitis q. est triplex gen. entiu. qa
 qd a. sp. silt actu sicut p. sube. i. substantie et ne. z celuz
 et intelligetie. Alia p. silt actu et p. rages in q. by act. na.
 tura p. est. sz rages posterior. Alia p. no n. silt. actu sz so-
 lu p. rages. Circa huc textu. Alredede pmo. ea q. silt dicta
 in sumul de modalibz et eqpollerijz et p. rages. caru pos-
 sibile em et ipossibile equipollent. p. silt se hnt et mo-
 distit. ipossibile vero et necariu verbo distit. et mo silt

Questões libri Perihermeniarū

se hñtib. possibile pō z necariū cōpollent pō z mō dū
 sūt se hñtib. p qz memoria ponit hi p̄sus. Pos. ipof.
 eq. sūt p. dū sūt. mo. Impof. z ne. dū sūt. p. z sūt. mo.
 Toro dū sūt. pos. ne. qz equalibūt Attēde 2. q cū
 dē h Aresto. sicut z in nono meta. potētias rōnales esse
 ad op³ irrōnales pō nō. h itelligit d potētis q sūt rōna
 les p eēntiā sicut sūt intellectūs z volūtas q prinēt ad ani
 mā intellectuā vt distiguūt sēntiūā. Nā potētie sē
 sūt iue in boie nō dicūt rōnales nisi p p̄cipatōez. v̄p̄u
 ta. qz subdūf ipio v̄l iudiciō rōis. Cū appetit³ p̄cupi
 scibit³ z irascibit³. z potētia mortua subdūf ipio aie iel
 lectiue. possum³ em̄ fm̄ iudiciū rōis ābulare v̄l nō ābu
 lare. p̄cupiscere z n̄. p̄cupiscere. videre z nō videre. V̄l
 dicūt rōnales q̄si denotatiue aut n̄cupatiue. sic etiaz
 habet³ intellectūs dicūt rōnales Attēde 3. q duplex ē
 potētia in genere. s. obiectiua z subiectiua. Cū potētia
 subiectiua sumit in re p̄p̄atōem ad materiā in q̄ sit.
 s. z potētia obiectiua sumit in re p̄p̄atōez ad agēs. qd
 s. z p̄t illā rē p̄ducere v̄l nō p̄ducere. z fm̄ h sepe dicim³
 aliqd eē in potētia passiva materie. v̄l in potētia ac
 tiua p̄ducētis illud Si q̄ in textu fiat p̄mo de potētia
 subiectiua. p. z q̄ sēp̄tina z imaterialia nō sūt in tali po
 tētia. eo q̄ nō hñt materiā. Si s̄t. fiat p̄mo de potētia ob
 iectiua. sic oīa citra p̄m̄ fuerūt in potētia. At. aut videt h
 lo q̄ de potētia subiectiua z de p̄essione fm̄ tps z dura
 rōem. sic p. z diligit³ imp̄iecti textū Attēde q̄rto q̄ du
 plex est oppō. s. p̄uatiua z p̄ria z v̄trogz mō potētia rōna
 lis ē oppōsitōz. Ex³ p̄m̄ sicut ābulare z nō ābulare.
 ex³ scō. sic posse ascēdere z descēdere. Sicut posse ama
 re z nō amare p̄uatiue siue p̄dicatorie oppōnūt. s. z amas
 re z odire p̄ria oppōnūt. potētia pō irrōnāl p̄t accipi
 eor mōis p̄ oppōsitū. eo q̄ tot mōis dē v̄nū oppōsitōz z
 hē mōis dē reliquū. Cū h̄z buta possint ābulare z nō
 ābulare. p̄t diuersas app̄hēnsiōes sensus. vel diuersos
 act³ appetitus. q̄ appetitus cū fantasia mouet brutum
 localiter. sicut p. z scō de aīma. tñ appetitus sensitiuus
 magis agit q̄ agar. iō brutū magis ducitur q̄ ducat.
 sic q̄ nō h̄z p̄fectam potēstare z sui actus. s. z trahitur ab
 obiecto. z iō motus causatus a tali appetitu magis di
 citur eē ad v̄nū oppōsitōz q̄ ad alterum indifferen
 ter. Circa hūc textū mouet

Questio ¹ **U**trū ad dādū p̄radictōez in
 p̄p̄tib modalibz regat. z suffi
 ciat ponere negatōem ad mo
 dū Arguit p̄mo q̄ nō. quia iste nō sūt contradictōz
 rie. animal esse hominē est possibile. z animal eē hominēz
 nō est possibile. z tam̄ ponit negatō ad modūz Et iste
 sūt p̄radictōz. sortem currere est possibile. z sortē cur
 rere ē impossibile. z tamen in nulla ip̄ari ponit aliq̄ ne
 gatō. Sicut iste sūt cōtradictōz. sortem curre est veruz
 et sortem nō currere est verum. z tamen ponitur nega
 tio ad verbū z non ad modū. ergo ad dandum p̄ra
 dictōem nō requiritur negatō. zc. Secūdo sic. si
 sufficeret ponere negatōem ad modū iste essent con
 tradictōz. sortem currere est necesse. z sortem currere
 nō est necesse. sed hoc est falsū. quia tūc vna cōtradictō
 ria sequeretur ad aliam. sequit̄ em̄. sortem currere est
 necesse. ergo sortem currere est possibile. v̄t p. z p̄m̄ in
 textu Et sequit̄. sortem currere est possibile. ergo sortē
 currere est cōtingēs. eo q̄ possibile et cōtingēs idē sūt
 quīscant sicut dicit. Boetius. z sequitur. sortem cur

rere est cōtingēs. ergo sortem nō currere est cōtingēs.
 p̄ p̄uersionē in oppositam qualitatem. z sequitur v̄tra
 sortem non cur rere est cōtingēs. ergo sortē currere nō
 est necesse. ergo de primo ad v̄ltimum sequitur. sortem
 currere est necesse. ergo sortem nō currere est necesse
Tercio sic. iste sunt contradictōz. sortem possibile
 est eē. z sortem possibile est non eē. ergo Añcedens parz
 p̄mo. quia sicut est de contradictōne in p̄p̄tibz d̄ ins
 esse. ita videtur eē in modalibus. sed in ill³ de inesse op̄
 tet negatōem addi ad verbum. ergo Secūdo. quia
 sicut se habent iste due. sortes est z sortes non est. ita iste
 sortem possibile est esse. z sortem possibile est non esse. s. z
 p̄me sūt cōtradictōz. ergo z secūdo **Quarto** sic
 iste due. sortem possibile est currere. z sortem possibile
 est nō currere sūt singularis affirmatiua z singularis
 negatiua eiusdem subiecti z eiusdem predicati. ergo h̄z
 contradictōz. **U**t autem hec sit negatiua. sortem possi
 bile est nō esse. p̄batur p̄mo. quia ip̄a p̄t eē vera sub
 iecto p̄ nullo supponente. quia hec est vera. chimeram
 possibile est nō eē. cū sua contradictōria sit falsa. que ē
 ista. chimeram necariū est eē. ergo ip̄a est vera. **T**er
 cū. quia nulla propositio categorica affirmatiua
 de presenti p̄t eē vera. eius subiecto p̄ nullo supponente
 Secūdo p̄batur añcedēs. qz ip̄a equalet alicui propositio
 ni negatiue. s. isti. sortem nō necē est eē. v̄t parz p̄ p̄m̄ q̄
 est simplr negatiua. ergo etiam ip̄a est negatiua. z cō
 sequentiā. quia stat negatiua esse v̄t terminis eius pro
 nullo supponentibus. sed nō affirmatiua. q̄ nunq̄ aff
 firmatiua equalet negatiue. **C**onfirmat quia dicta p̄
 positō p̄radicit v̄ni simpliciter affirmatiue. s. isti. sort
 tem necesse est esse. ergo nō est affirmatiua s. z negatiua.
 P. z p̄na **T**ū p̄mo. qz tunc plures p̄p̄es nō equipollēt
 tes p̄radicerēt eidem. cū iulibz affirmatiue p̄radic
 cat aliqua negatiua **T**ū scō. quia due p̄dicatorie p̄nt
 simul eē false. eo q̄ abē affirmatiue eēt false si subiecta
 earū pro nullo supponent

In op ¹ **Q**uestio ¹ **U**trū arguit̄ auctoritate p̄hi in terra
 pro solutōe ist³ q̄stionis z v̄ltimū d
 claratōem textus solutōe s. z quam
 or. questiones

Questio ¹ **U**trū arguit̄ auctoritate p̄hi in terra
 pro solutōe ist³ q̄stionis z v̄ltimū d
 claratōem textus solutōe s. z quam
 or. questiones

p̄ma v̄t p̄p̄o modal³ z p̄p̄o de in
 eē distinguantur sp̄e. p̄ cuius sol
 lutōe Attēde p̄mo q̄ p̄positō
 modalis capitur dupliciter. vno mō generalr pro qua
 libz p̄positōne in qua ponitur aliquis modus. siue iste
 modus sit predicati siue compōnis. et hoc modo iste
 p̄positōnes. sortes currit bene. sortes currit velociter et
 sic de alijs possunt dici modales. Alio modo accipitur
 specialiter. et sic sola proportō dicitur modalis in qua
 ponitur aliquis istorum quattuor modorum. possibili
 le cōtingēs impossibile necesse. Unde sicut dicit Al
 bertus ad hoc q̄ aliqua p̄positō sit modalis specialit
 accepta tres conditōes requiruntur. Prima est q̄ in ea
 ponatur modus determinans p̄positōnem. et idō ista
 sortes currit bene non est modalis proprie dicta. eo q̄
 bene non determinat p̄positōnem. Secūdo requirit̄
 q̄ ponat specialem differentiaz entis. z idō scitur opt
 natur creditur. et alia huiusmodi non faciunt proposit
 tionem modalem proprie dictam. Tercio requiritur
 q̄ talis modus ampliet cōmpositōnem v̄tra tempus

presens. & ideo verū & falsum nō faciūt pponem modā
 tem ppre dicit sed de his vide ea q̄ dicta sunt in sum/
 mulis Attēde scdo. q̄ duplx est ppo modal qdā est
 modalis pposita in qua mod⁹ determinat totū dictum
 videlicet aggregatū et subiecto & p̄dicato dicti vt forte
 currere ē possibile q̄ ēpollz huic. hec ppo fortes currit ē
 possibilis. Alia ē ppo modal diuisa cui⁹ mod⁹ determi/
 nat nō totā ppoem dicti sed determinat copulā dicti & s̄
 significans p̄ subiectū & p̄dicatū dicti diuisim. vt hos/
 minē sedentes possibile est nō sedere. hec ppo nō signifi/
 cat q̄ hec ppo sit possibilis hō sedēs nō sedet. sed q̄ hō
 sedens possit nō sedere Attēde tērcie. q̄ aliq̄b̄ vide/
 tur ppoem modalē ppositā nō ēē modalē sed esse sim/
 p̄l ppoem de inēē & illi supponūt q̄ in ppoem modalē
 pposita mod⁹ s̄p̄ subiecti aut p̄dicat. & q̄ i talibz ē sim/
 plex inherētia p̄dicati ad subiectū iō tales sunt simplr
 de inēē & solū modalēs fm qd̄ vtrūq̄ ppter silitudinē
 quā habēt de veris ppoibz modalibz Attēde q̄rto. q̄
 licet in scōis intentōibz siue in entibz rōis nō sunt ppre
 spēs neqz ḡna. & p̄ his distinctio specifica v̄l ḡnica eo q̄
 in p̄dicamēto nō ponit nisi entia realia. p̄t tū ibi repe/
 riri genera & spēs eo mō quo ip̄a sunt entia

Dic ad q̄stionē. q̄ ppo modalis & de inesse disti/
 gunt spēs. p̄z sic. q̄ ppoēs de mō & de inesse
 magis dūt q̄ affirmatio & negatio. sed af/
 firmatio & negatio dūt spēs sicut sup̄ patuit. q̄ v̄l
 for. p̄bat. q̄ magis differ. ppo modalis ab vna de in/
 esse q̄ vna de inēē ab alia de inēē. sed affirmatio & nega/
 tio q̄ ambe s̄l sunt de inēē dūt spēs. q̄ affirmatio de inēē
 et negatio de mō p̄ dūt q̄ spēs. Scdo sic. q̄ q̄ dūt in
 forma dūt spēs. Nā dūna fm formā est dūna s̄z spēs. s̄z
 ppo de eē & de mō dūt in forma. q̄ forma in illis de in/
 esse videt inēē simplex inherētia p̄dicati cū subiecto et
 simplex ppo eorundē. forma autē in illis de mō ē deter/
 minatio cōpōnis p̄ quā hec eētātr̄ distinguit ab illa

Dic scdo. q̄ q̄cūqz ppo modal p̄ distingui in sen/
 sum ppositū & sensum diuisum siue mod⁹ pponat siue
 postponat siue in medio ponat. p̄z q̄ ista transpō vocū
 nō variat sp̄m neqz naturā ppois modal diuisē neqz
 ppositē. immo sepe Aristot. & Boet⁹ distinguūt ppoēs
 penes s̄sum ppositū & diuisum. in q̄bus tū mod⁹ in me/
 dio v̄l in fine ponit Et si q̄ras q̄ sit diuisio ppois
 modalis in modalē ppositā & diuisam. Rūdent aliq̄
 q̄ est diuisio analogi equiuocū in sua equiuocata. ita. i
 q̄ modalis diuisa est modalis simplr. cōposita vero so/
 lū est modalis fm quid eo q̄ in modalē cōposita ē sim/
 plex inherētia p̄dicati cū subiecto eo q̄ cōpositio non
 modificat. S̄z op̄ster dicit aliter q̄ modalē cōposita est
 vere modalis nec ibi est simplr inherētia p̄dicati cū
 subiecto. sed p̄dicatū determinat cōpōem vt dicēdo for/
 tem currere ē possibile denotat q̄ est possibil v̄nio siue
 cōpō p̄dicati cū subiecto v̄puta cursus cū hoīe. Et si
 ar. quaf idē nō p̄t esse cōpositū & determinatio cōpōnis
 p̄dicatū aut est alterū cōpositū. q̄ nō est determinatio
 cōpōis. Ddm q̄ in ppoē modalē duplx ē cōpō. vna scz
 dicti qd̄ subiecti. q̄ sicut dicit Aristot. nihil aliū est dice/
 re forte ambulare q̄ ambulatē eē. & sic eē & nō eē. cū cō/
 positōe subiecti in enūciatōe modalē & illi cōpōnis mo/
 dus est determiatio & nō cōpōis q̄ est cōpō enūciatōis
 et iō p̄t eē & determinatio cōpōitionis dicti & p̄dicatum
 enūciationis. Et si iterū dicat q̄ p̄dicatū non est deter/
 minatio cōpōitionis. Rūdet cū alexandro. q̄ licet h̄

habeat veritatē in p̄positione de inēē. non tū oz in ppo/
 sitione modalē q̄ non subiecti in p̄positione modalē s̄b/
 stantia cui insit p̄dicatū. sed cōpositio de qua p̄dicat
 cat mod⁹ non vt eē significat mod⁹ ip̄ius esse qd̄ dicit
 cōpositio. Si q̄ras vltius quō dūt modalis com/
 posita & diuisa. dimissis varijs dūtīs q̄s ponūt noia/
 les inter modalē ppositā & diuisam. v̄puta q̄ in moda/
 li cōposita ponit mod⁹ a p̄e p̄dicati v̄l subiecti. in diui/
 sa vero nō. Et in modalē cōposita mod⁹ tenet matiatr̄
 siue p̄ t̄mio & ip̄ois in modalē s̄o disa tenet p̄sonat̄ &
 p̄ t̄mio p̄me ip̄ois. s̄l in modalē cōposita mod⁹ nō ā/
 p̄tat subiectū dicti v̄l copulā qd̄ t̄m facit in modalē di/
 uisa. Sed tu pone d̄niam sup̄ius assignatā iste enim
 d̄nē sunt aliq̄l̄ cōtra ea q̄ dicta sunt. Et si q̄ras vltius
 v̄z in ppoem modalē mod⁹ possit eē p̄dicatū. Rūdent
 aliq̄ q̄ nō. sed dicit q̄ mod⁹ solū est appō h̄est definitio/
 tio cōpōis sed istis rūdet Albert⁹ sicut dēn ē sup̄ius
 Un̄ dicit sunt tū q̄ p̄t inductas rationes dicunt mo/
 dos non eē p̄dicata sed de eoz dēs non curam. quia
 nec cōmētatoribz concordāt nec inuitū p̄icati. Un̄ bo/
 et⁹ exponēs illū textū dicit q̄ Aristot. vocat appōnes p̄/
 dicatōes. Un̄ Boet⁹ dicit q̄ in his ppoibz q̄ p̄t a/
 liquē modū dicunt p̄dicant qdā s̄p̄ esse & nō esse v̄l s̄a
 q̄ esse cōtinet. subiectū s̄o res de q̄bus illa p̄dicat̄ ve/
 cū dicitur albū ē. in his autē in q̄bus modus aliq̄s p̄dica/
 tur eē qdā subiectū est v̄l ea vera q̄ eē cōtinet. Do/
 dus aut sol⁹ quō dāmō p̄dicat̄ & statim post. Similiter
 modus cōtinet totius ppois vim. qd̄ aut p̄positiois
 vim continet p̄dicat̄ s̄z. hec Boetius

Questio scda. v̄trū necario et impossibi/
 le ampliāt ad o mē tempus. scz
 ad presens. p̄teritū & futurū. &
 possibile & cōtingēs ad p̄ns & futurū. t̄m. Ad hoc dicit
 Albert⁹ q̄ possibile & cōtingēs ampliāt ad p̄ns & ad futu/
 rū. q̄ cōtingēs futurū p̄t eē & nō eē. Necariū āt & impossibi/
 le ampliāt cōpōez ad oē t̄ps q̄ necariū & impossibile p̄t i/
 eē fm oē t̄ps. nā necariū oī t̄pe inest. impossibile āt nul/
 lo t̄pe simplr inē. Et p̄t h̄ v̄l t̄p̄ d̄ q̄ necariū & impossibi/
 le sunt modi v̄les. possibile s̄o & cōtingēs sunt modi p/
 ticularēs Sed hec r̄sio nō valet. patet p̄mo sic. q̄ p/
 positōnes eiūsdē subiecti & p̄dicati & qualitatē. qua/
 rum vna est v̄lis & alia p̄ricularis. aut indiffinita. vna
 autem de impossibili & alia de possibili aut cōtingen/
 ti. contradicunt. ergo termini tenentur eque ample et e/
 que restricte in ambabus. als enim due contradic/
 torie possunt simul esse vere. sicut patet inuenti. S̄z
 cundo probatur. quia si impossibile & necessarium am/
 pliarent ad p̄teritum. non autem possibile & contin/
 gens sequitur. q̄ iste due contradicōrie essent simul
 false. diem hesternum fore est impossibile. & diez hester/
 nū fore est possibile. Et s̄l iste due Adā fuisse ē necari/
 rū & adā nō fuisse ē cōtingēs Propt̄ istas rōes & p̄siles
 respondēt aliq̄ aliter q̄ sicut possibile & cōtingens so/
 lū ampliāt ad presens & futurum. ita etiam necessariū
 et impossibile. Et dicunt q̄ necessarium & impossibile
 dicunt modi v̄niuersales q̄ ampliāt copulatiue. poss/
 sibile vero & cōtingens dicuntur particulares. quia
 ampliāt disiunctiue. sed hoc non est verum. Quāsi/
 festum enim est. q̄ necessarium & impossibile ambiūt oē
 t̄ps. ideo non op̄tet ea solū limitare ad p̄ns & futurum
 Nec valz argumētū. q̄ p̄bat q̄ possibile nō ampliāt ad p̄/
 sens p̄teritū & futurū. Arguit eū communit̄ ex dicte

Aresto. q. ad pteritū nō est potētia h̄ utiq; vey. e. si potētia capiat p potētia actia v̄ passiva. si at capiat p q̄ dā mō p̄pōis fabricate a b aia inter extrema q̄z vno v̄ dīto n̄ iplīcat d̄cōez nō o3 v̄n̄ possibīle illo mō vocat

Dic ad q̄stionē. q. signa v̄lia (possibile logicū) v̄puta oīs z nullū q̄n̄ addūnt p̄dicatis v̄ s̄b iectis denotāt ip̄a accipi p oibz suis scatis sibi pueniētibz p tpe. vey. tū ē dūmō nō alīudē ipediāf et sic distribuūt n̄mōs q̄bz ad dūnt z faciūt eos stare v̄ n̄iuersalit̄ ex q̄oīs nō st v̄tē s̄z q̄m̄ v̄tē sicut patuit in p̄o et scōo hui⁹. ita etiā isti mōi necārio impossibīle se h̄nt circa copulā distribuendo tps̄ importatū p eā faciunt tū copulā cui addūnt accipi v̄līter p q̄libz tpe copulatiue. Et sicut q̄dā z q̄dā nō sunt signa p̄ticularia nō distribuētia terminōs q̄bz addūnt sed faciūt ip̄os accipi p suis scatis dīstīctīe seu dīuisīz sic isti mōi possibīle possibile n̄ se h̄nt ēca copulaz q̄ ad tps̄ importatū p ip̄az ita q. d̄fīniant copulā denotādo ip̄am importare tps̄ dīstīctīe amplīādo ad tot d̄n̄as tps̄ ad q̄bz āplīant isti mōi necārio z impossibīle copulatiue z sicut oīs ē nullū faciūt p̄pōes v̄tes ex p̄te subiecti v̄nā affirmatiuā et alīā negatiuā. q̄n̄ addūnt subiecto sic isti mōi necel sanū z impossibīle faciūt p̄pōes modales v̄tes ex p̄te copule. z dicunt mōi v̄tes. z sicut q̄dā z q̄dam nō addita subiecto faciūt p̄pōes p̄ticularēs ex p̄te subiecti sic possibīle z possibīle nō reddūt p̄pōes p̄ticularēs ex p̄te copule. z sic q̄ p3 q. possibile logicū ampliat ad p̄teritū z q. ad p̄tīū ē poīa logica siue possibīle logicū l3 nō sic possibīle p̄ h̄cū h̄ em solo puat de q. n̄ p̄t̄ gēta facere i

Questio t̄tia. v̄z isti mōi p̄tingē (cōtīngē) t̄tia z possibīl̄ reponūt in diuers̄ or̄dībz. Et v̄z ad q̄libz possibīle siue p̄tingens sequat̄ ad necārio ē. p̄ cui⁹ solutōne

Attēde p̄mo. q. possibile z sicut p̄tingēs p̄nt accipi du p̄t. vno p̄ p̄tingētī alto v̄ p̄ possibīlī alto p̄ illo videlī cet q̄d est cōe ad oīs modos p̄tingētī z sic illō est p̄tingēs q̄d nō est impossibīle. z sicut illō idē est possibile. Et il lud p̄tingēs h̄z duas spēs p̄ncīpales scz p̄tingēs necāriūm z p̄tingēs nō necāriū. Cōtingēs necāriū est idē cū necārio. s̄z p̄tingēs nō necāriū est q̄d nec ē necāriū nec ī possibile. eius sunt tres spēs scz p̄tingēs natū p̄tingēa raro z cōtingēs ad v̄tīlībz z eodē dīcat de possibile

cū nō sit simpl̄ determinatio p̄pōis Attēde q̄rto q. alia siue dīuisio possibīlis apud stoicos z alia ap̄d p̄tī ripareticos q̄ sup̄i fuit declarata. Tū dīat Boet⁹ in p̄mēto alīd nō ignorandū est q. stoicis v̄tus vidē esse possibile a necārio. dīuidūt em enūctatōēs h̄ mō. enūctatōnū alīe sūt possibīles. alīe impossibīles. possibīlī alīe sunt necārie. alīe n̄ necārie. rursus n̄ necārie. alīe possibīles alīe impossibīles stulte z impudē possibile z gen⁹ necāriū z spēm p̄stītuētēs. Nouit aut̄ Aresto. z id possibīle q̄d nō necāriū ē. z id possibile rursus q̄d necāriū ē

Dic p̄mo. q. p̄pōes de p̄tingētī alto reponūt (p̄ in eisdē līnētis in q̄bz p̄pōes de possibīlī p̄pōes aut̄ de possibīlī reponūt in diuers̄ līnētis sicut deducit Aresto p̄pōes t̄o de p̄tingētī necārio reponunt in eisdē līnētis quibus p̄pōes de necārio eo q. ad inuicē p̄uertunt **Dic** scōo. q. p̄pō de p̄tingētī z necārio edpollēt v̄nā copulatiue p̄stī tute ex duabz p̄pōibz de possibīlī in q̄ uariū vna dīctū negat z affirmat in q̄ līa. sicut ista sorte currere ē p̄tingēs ad v̄tīlībz edpollēt istī sorte currere ē possibile. z sorte nō currere est possibile. Et idē d̄cōtia erit vna dīstīctīa copulatiue ex p̄tībz dīcētībz v̄puta ista sorte nō possibile est currere. v̄lī sorte nō possibile ē nō currere **Dic** t̄tīo. q. oīs p̄pō affirmatiualē v̄tīlībz. in q̄ scz mod⁹ nō negatur ponit in duabz līnētis scz in p̄mar scōa. s̄z oīs negatiua s̄ h̄mōi cōtingētī in q̄ scz mod⁹ negat ponit in duabz līnētis scz t̄tīa z q̄rta **Dic** q̄rto. q. ad necārio ē sequitur possibile ē z etiā cōtingens. esse accipiendū possibile z cōtingēs p̄ possibīlī z cōtingenti alto. p3. q. tūc arguit̄ ab inferiori ad sup̄ius aut a toto in q̄tītare ad sūi p̄tē aut a copulatiua ad dīstīctīaz aut p̄ legē subalternarū Nā sicut d̄cōtia est sup̄ius necāriū se h̄z ad possibile s̄ cut̄ signū v̄tē ad signū p̄ticularē. s̄z ad necārio ē non sequit̄ possibile aut cōtingēs nō necārio. z sic s̄tī s̄ accipiant possibile z cōtingēs p̄ possibīlī z cōtingenti alto sequunt̄ ad se inuicē q. cōuertunt. Si v̄o accipiant p̄ necārio s̄tī sequunt̄ ad se inuicē q. cōuertunt. Si aut̄ alīter cōbinent̄ nō sequunt̄ ad se inuicē z ex istis patz q. si cōtingēs ē accipiat p̄ cōtingenti alto aut necārio ad t̄p̄m nō sequit̄ cōtingēs nō ē sed h̄ sequit̄ si accipiat p̄ cōtingenti nō necārio q. q̄libz tale p̄tē ē z nō esse

Questio q̄rta. v̄z modalī cōpositē equat̄ leat̄ alīqua modalis z v̄z ī modalī bz de terminō singularī cōposita z dīuisa ex eisdē t̄rminīs equat̄ cōuertībīlīter. p̄ solutōe q̄stīoia Attēde. q. ad v̄tītatē modalī cōpositē sufficit z requit̄ v̄tītas v̄nī p̄pōis in qua modus modalīter p̄dicat̄ de p̄pōitione cōr̄spōdētē dicto sicut ad v̄tītatē istius albi possibile est esse nīgrū. si accipiat̄ in sensu cōposito requit̄ v̄tītas istī p̄pōis. hoc cōpositio est possibīlis albi est nīgrū siue hoc dīctū est possibile albi est nīgrū. Et illud vocāt antiquī logicī cī modalē de dicto. sed ad v̄tītatē modalis dīuisē requiritur z sufficit v̄tītas v̄nīus p̄pōitionis in q̄ modus p̄dicatur siue verificat̄ de re demonstrata per pronomen demonstratiuum. p̄ qua supponēbat subiectum dīcti. Et ideo ad v̄tītatē istius albi possibile est esse nīgrum in sensu dīuiso sufficit v̄tītas istius hoc esse nīgrum est possibile demonstrat̄o rem. p̄ qua supponēbat h̄ nomen album. Et illam antiquī logicī vocabant modalē de re quod idem est. v̄nde s̄tīter ad v̄tītatē istius. omne astrum esse supra n̄m̄ orizonā

est possibile requirit qd modus possit predicari de omni-
bus rebz p qbus supponit atqz demonstratis p illud p
nomi hoc vt puta hoc alqz esse supra nostrz orizonte e
possibile z illud z sic de alijs. Attende scdo. qd duplex
est modalis de subiecto singulari qda est de subiecto
singulari simplici vt illa in q subijcit vnic^o finit^o sin-
gularis vt vni simplici pnomi demonstrati vt sortez ee
albu e possibile vt hoc ee nigz e ptiqz. Alia e de finio
singulari pplexo. vt ista sortez esse curre e possibili
le. h albu ee nigz est possibile. Attende scdo. qd aliqs p
pones pmetibz equalere pr intelligi duplr. vno^o foza
liter ita q featu vni^o in pna foza sit featu z alteri^o z sic
modalis postea diuisa no espollit nec etia affirmati-
ua z negatiua. Alio^o p h intelligi illa ita q signifi-
canti vni^o pmetibz sit illam significati alteri^o

Dic primo

ad qstione q modalis ppo-
siti equalz modal^o ppo-
siti modalis diuise equa-
les modal^o diuise. Et pformit dds e de oppone. p. 3. qz
si modalis ppositio equalz tuc opponeret modal^o diuisa
aut ecotra tuc possibile eee vni eqpollerit esse sim alio
erite p. 2. et possibile eee duas p dcoitas sil ee has et
fallas. qz stat modal^o pposita ee vera diuisa exite falsa
aut ecotra. Dic scdo. q modal^o pposita z diuisa de
subiecto singulari simplici et al de finis constitute equi-
ualet illa ite licz no formal^o sed illa q est de subiecto co-
plexo no ozequalere nec formal^o nec illa ite p. 3. ex dcis
Et si forte qras vtz ista ppo sortez possibile est no esse
sit affirmatiua vt negatiua. Rndent aliq q omnes ties
ppoes ppones sunt simplr negatiue colq ad pitate isti
us forte possibile est no esse sufficit q subiectu p nullo
supponat q ipa est negatiua. pna tenet. qz hoc sufficit ad
pitate negatiue z repugnat pitate affirmatiue. Ans p. 3.
de ista ista chimera possibile est no esse q est p. 2. a cuius
ptra dcoita sit fa. et n subiectu p nullo supponit. Pas-
ter scdo. qz ptra dcoita isti^o sortez possibile est no esse e
affirmatiua q ipa est negatiua. tenet pna p diffinitoem
ptra dcois. P. 3. scio qz ipa eqpoller negatiue q nega-
tiua. tenet coseqntia. qz nuqz in ppoibz eathegoricis ne-
gatiua eqpoller affirmatiue. P. 3. qto. qz ipa sedq ad nega-
tiua q est negatiua. tenz coseqntia qz ex negatiua no seqt
affirmatiua. Sz hec ratio n valz imo illa est simplr affir-
matiua. Probat qd rupit. pmo p p h in textu q dicit
q eius q est possibile est no ee negato est no possibile est
no esse. qz hec est negatiua no possibile e no esse. z p cose-
ques alia affirmatiua cu sibi contradicat. Probat scdo
qz nulla ppo est negatiua cu copula z p dcoita no ne-
gant sim hoc sortez est possibile est non esse nec copula
nec p dcoita negant. Datoz p. 3. qz in omi ppone nega-
tiua oze copulam negari z etia p dcoita cu ipm seqt col-
pulam. Dnoz p. 3. qz necariu e q in illa ppone possibi-
le sit copula aut p dcoita aut ps cople. Tercio qz p h
dicit in textu q sicut se hz esse in illis de inee ita mod^o
in modalibz. h no p intelligi nisi q sicut ee se hz in
illis de inesse vt se z est copula vt p dcoita vt definitio
altius ita mod^o in modalibz. sz ppo de inee nuqz est ne-
gatiua nisi vtz negat. Et etia in modalibz oze modu nega-
ti. Quarto sic. si hec sit falsa chimera p no esse sua. sz
ptra erit p. 2. scz hec chimera no p no ee sed ad hac
sequit hec chimera necesse est esse. qz hec est necaria chi-
mera est qd est manifeste falsum. qz aut ad hac chimera
ta no p ee seqt hec chimera nec esse ee. p. 3. p h in li

bro pcedit sic arguent in forma q si pof veruse dicere
qm vt est vel erit no p h no ee vel no futur. ee qd aut
no p non fieri ipossibile. e no fieri z qd ipossibile est no
fieri nec est fieri. p. 3. qz euidet ex hac argumetatione qz
bn seqt non p non ee q nec e ee. similit sequit chimera
no p n fieri. Et p conseqns seqtur qz si iste sunt false chi-
mera p non ee chimera p non fieri q chimera necario
est ee necesse est fieri. Nec valz euasio q aliqs diceret qz
seqntia eee bonal i chimera p aliq supponeret qz p h ar-
guit in his q non sunt sicut de futuris contingebz. nec
valer rationes eoz. Na ad pmi nega du e ans sicut se
pe negatur. Et ad scdm ddm q contradictoria istius
formalis e ista soz n possibile e non ee z oes sibi equaler
res non contradicit formalis sed magis illa ite siue eq-
ualent. Sz ad sciu z ad qru nega du e ans. Ad rate
ones an oppo^o p. 3. so p. 3. ex dcis h z in summulis

In h vltio tractatu h libri in q tm e vni capitulu p h
monz z soluit vna qstione q est vtz ppositio affirm-
matiue contrariet ppositio de modo enuciandi contra-
rio aut contrariet alia ppositio affirmatiua de p dcoita
to contrario. Et pmo mouet eam h modo. vtz huc p-
positio omnis homo est iustus contrariet ista. nul-
lus homo est iust us aut ista. omnis homo est iniustus
Et similit ista calleas est iustus contrariet ista calle-
as non est iustus. vel ista calleas est iniustus. hac que est
one breuiter soluit. Aristo. cu dicit (Na si ea) Dicens
qz si ea que sunt in voce sequuntur ea que sunt in aim a
et in opinionibus mentalibus ille sunt contrarie q snt
de p dcoitis contrarijs sic erit in ppositionibus voca-
libz sed si ille opinionibus non sunt contrarie. simi-
liter nec ppositiones de predicatis contrarijs erit con-
trarie sed solu ille q sunt de contrarijs modis enuciandz
di. z ideo consideradu est in opinionibus aie. vtz se z il-
le sint contrarie que sunt de contrario modo opinandi
aut ille que sunt de contrarijs rebus vera est vna opinio
de bono qua opinat q bonu est bonum. et est vera z e
alia qua opinatur illa bonum non est bonum z est fal-
sa. z opinat contrario modo. Est etiam alia opinio fal-
sa qua opinatur q bonum est malum. consideranduz
ergo est. que istarum duarum est contraria opinione
vere se z illi qua opinat q bonum est bonum. Deinde
cum dicit (Nam arbitrari) Probat octo rationibus
qz opinionones de rebus contrarijs non sunt contrarie
Prima ratio opinionones contrarie non possunt simul ee
vere. sed opinio qua opinatur q bonum est bonum. et
ea qua opinatur q malum est malum sunt simul. vero
et tamen bonum et malum sunt contraria. ergo opinio-
nes de contrarijs rebus non sunt contrarie. (Si ppo-
nit scdam ratione q est de bono. est vna ratio qua op-
natur q bonum est bonum z est vera. alia est qua op-
natur q bonum non est bonuz z est falsa. Et sunt mul-
te alie que opinantur bonum esse aliquid q ipsum nec
est nec potest esse z sunt etiam alique qz opinatur bo-
num non esse id quod ipsum est. z sunt infinite tales o-
piniones. sed vni non contrariant infinita. ergo isti bo-
num est bonum contrariat ista. bonum non est bonum
et non alie (Sed in quibus) Ponit terciam ratioem q
est. inter illas enuciationes est prima contrarietas in-
ter quas est prima falsitas sed prima falsitas est inter
contrarios modos enuciandi. ergo z pma ptra rietas
Dnoz p. 3. qz pma falsitas e inf. illa inf q sunt gnationes

et corruptōes sed gñarōes et corruptōes sunt int̄ eē et nō esse q̄ sunt p̄trarij mōi enūciandi. Si p̄pōit q̄ntam rōem q̄ ē. opio q̄ est fm̄ se p̄a p̄riat̄ opioni fm̄ se false. Sed opio q̄ opinat̄ bonū ē bonū ē p̄z se p̄a. et q̄ opia/ tur bonū nō ē bonū ē fm̄ se f̄a. illa at̄ ē q̄ opinat̄ bo nū ē malū ē fm̄ accōis f̄a eo q̄ accidit bono nō ē malum (Quare magis) h̄ pōit q̄ntā rōnem q̄ est opiones p̄rie det̄r plimū distare s̄z opiones de p̄rijs mōis opinat̄ magis distat̄ q̄ ille q̄ sunt de rebz p̄rijs q̄ sc̄q̄ ille s̄z p̄rie et nō iste (His igit̄) pōit sextā rōez q̄ est opioni ve re et simpliciter p̄riat̄ opio f̄a et simplex. s̄z opio boni q̄m bonū est. est p̄a et simpliciter. opio p̄o boni q̄m nō ē bonū est f̄a et simpliciter. nō aut̄ opio boni q̄m est malū q̄ implicat̄ aliā et nō eē q̄ (Ampli/ si) pōit septimā rōem q̄ est p̄rie tas d̄z ymformit̄ sumi in oibz opionibz. s̄z penes p̄rietas rē rez nō p̄t sumi p̄rietas in oibz q̄ m̄ta sunt quoz n̄ lū est p̄riū sicut h̄o. q̄ (Ampli/ si) pōit octavā rōem q̄ est sicut se h̄nt iste. bonū est bonū et nō bonū ē bo/ ita se h̄nt iste bonū nō est bonū. et nō bonū nō est bonū. q̄ p̄ locū a trāsmutata p̄pōe sicut se h̄nt iste nō bonū est bonū. et nō bonū nō ē bonū. ita iste bonū est bonū et bo/ nō est bonū. s̄z due p̄me sunt p̄rie. q̄. D̄noz p̄z. q̄ isti nō bonū est bonū nō p̄riat̄ ista nō bo/ est malū. nec ista nō bonū nō est malū. q̄ ille tres sunt sil/ de. sed nūq̄ ve/ ra vere ē p̄ria. q̄ oz q̄ sibi p̄riat̄ ista nō bonū nō est bonū (Manifestū ē) Aresto. remouz dubiū. nā exemplifica/ ut su q̄ p̄pōes indiffinitas tō aliq̄s possit credere q̄ indiff̄litate eiusdē subiecti et p̄dicati q̄z v̄ ē affirmatiua et alia negatiua eēt p̄rie. Et dicit q̄ nihil refert q̄ntū ad int̄tione suā siue ponam affirmatiuā v̄lter siue non q̄ sp̄ int̄tio sua fuit q̄ v̄lter affirmatiua eēt p̄ria v̄l nega tiua et eōtra et sic p̄ indiffinitas intelligit̄ v̄les (Quare si) h̄ Arz. p̄cludit̄ p̄dicis p̄ q̄ in enūciatōibz sumit̄ p̄rietas penes modos enūciandi p̄rios. et nō penes p̄e dicamēta p̄ria. et arguit̄ sic. sicut se h̄nt opiones aīe sic se h̄nt p̄pōes vocales. sed manifestū ē q̄ opiones de p̄rio mō opinat̄ sunt p̄rie q̄ etiā sic est in enūciatōibz (Ma nifestū ē) finalit̄ p̄cludit̄ q̄ enūciatio p̄a nō p̄riat̄ enūci atōi p̄e. p̄bat q̄ p̄trarie opposita sunt circa idē. eīdem aut̄ nō insunt sil/ p̄traria. q̄. p̄ declaratiōe textus

Qua penes p̄rietatē p̄dicatoz aut penes mōs e nūciandi p̄rios Arguit̄ p̄mo q̄ nō. q̄ nulle enūciatōes vocales sunt p̄rie. q̄ nō ē sumēda p̄rietas in eis nec penes p̄rietatē p̄dicatoz. nec penes mōs enūciandi p̄rios. Añs p̄z. q̄ oīs enūciatō vocal est vox s̄z n̄ l̄i voci est alia vox p̄ria v̄l etiā aliū q̄. D̄noz p̄z. q̄ nul lis vocibz p̄uenit̄ diffinitō p̄rioz. L̄ōfirmat̄ q̄ an oēs enūciatōes vocales eēt libynūicē p̄rie aut aliq̄ et aliq̄ n̄ aut nulle nō p̄. vt notū ē q̄ nō oēs sunt de p̄dicat̄. cō trarijs aut de p̄rijs mōis enūciandi. nec sedm̄ q̄ n̄ ē ma/ tor rō de aliq̄b̄ q̄ de alijs cū nō magis repugnet̄ q̄cūq̄ due p̄pōes ad eē sil/ in eodē subiecto q̄ alie. Nō em̄ ma gis repugnat̄ iste due oīs h̄o est albi nullus h̄o est albi ad esse sil/ in eodē subiecto q̄ iste due sortes currit̄ plas to disputat̄. q̄ relinq̄t̄ q̄ nulle p̄pōes vocales sunt p̄rie

Sedō sic. q̄ fm̄ p̄m̄ in postp̄ntis iste sunt p̄rietas est lā quid/ sortes est san/ q̄ p̄trarietas ē sumēda penes p̄dicata contraria et nō penes cōtrarios modos enūciandi. L̄ōfirmat̄ q̄ ille p̄pōes magis debet̄ dici p̄trari et q̄ p̄trarietas r̄z sunt magis p̄formes sed sic ē de il lis q̄ sunt de p̄dicamētis p̄trarijs. et nō de illis. q̄ sunt d̄

modis enūciandi p̄trarijs. D̄noz p̄z. q̄ p̄pōes nō dis cunt fm̄ se p̄trarie sed solū p̄pter res p̄catas. D̄noz p̄z q̄ enūciatōes de p̄trarijs p̄dicat̄. s̄nt res p̄trarias vt p̄z de istis h̄o est albi. h̄o ē niger. nō at̄ ille q̄ sunt de p̄trarijs mōis enūciandi. nllas em̄ res p̄trarias s̄nt ille oīs h̄o est albi null/ h̄o ē albi. q̄. Tercio sic. Enūciatōes q̄ s̄nt de p̄dicat̄. p̄trarijs h̄nt maiorē distātiā et magis opponunt̄ q̄ ille q̄ sunt de p̄trario mō enūciandi. q̄ r̄ipe magis sunt p̄trarie. Tenz p̄na. q̄ p̄traria maxie debet̄ distare. Añs p̄z. q̄ p̄. requir̄ ad p̄dicandū affirmatiuā de p̄dicato p̄trario q̄ ad p̄ficandū negatiuā L̄ōfirmat̄ q̄ ad nullū boiem eē iustū sufficit oēm boiem nō habe re iusticiā h̄ at̄ nō sufficit ad oēm boiem eē iniustū s̄z cū hoc requir̄t̄ q̄ oīs h̄o sit et habeat iusticiā q̄ iste due ma gis distat̄ oīs h̄o est iust/ et oīs h̄o ē iniust/. et min/ p̄nt sil/ eē p̄e Quarto sic. Opiones p̄trarie p̄nt sil/ eē in eodē subiecto v̄puta in intellectu nō opponit̄ ad se i uicē. p̄na tenz q̄ p̄trarie opposita nō p̄nt sil/ eē in eodē In oppositū arguit̄ auctoritate p̄hi in textu. p̄ solutiōe q̄stiois et declaratiōe text/ solutiōe sunt q̄tuor: q̄stiones minus p̄ncipales

Questio p̄na. v̄z p̄trarietas sil/ sit sumi da in enūciatōibz vocalibz sicut metalibz. p̄ cur/ solutiōe Attēde p̄mo. q̄ triplices s̄t enūciatōes q̄ d̄a sunt vocales q̄ d̄a m̄tales et q̄ d̄a scrip te sicut dicit Boet/ in p̄m̄to p̄mi piamentas. At tēde sedō. q̄ p̄trarietas capis dupl̄r. vno/ p̄ repugnan tia aliq̄z. p̄ponit̄ p̄trariā et sic nō capit̄ hic. Alio/ p̄ res pugnātia aliq̄z. p̄ponit̄ oppositā et in aliq̄ triū sp̄ez op/ postōis. et sic capis h̄. Attēde tercio. q̄ aliq̄ p̄nt̄ dici p̄traria dupl̄r. vno/ inf̄sece et formalt̄. et sic illa sunt p̄ traria q̄ sunt p̄ma fundamēta p̄trarietas. Alio/ et/ sece et ab obiecto. et sic illa dicunt̄ p̄traria q̄ obiecta v̄ f̄cata sunt p̄traria. Et istis p̄z. q̄ n̄le p̄pōes siue mēta les siue vocales siue scripte sunt p̄trarie inf̄sece et for malt̄. h̄z de scriptis. q̄ oīs scriptura ē de q̄tra sp̄e q̄l̄i tis sed q̄l̄itatis q̄tra sp̄e nihil ē p̄trarijs sicut patz p̄ p̄m̄ in p̄ntis. p̄z etiā de metalibz. q̄ nō magis repug nat p̄pōes metalis p̄tradiatōis sil/ eē in ea dē intellectu q̄ q̄cūq̄ alias siue etiā tā subiectū q̄ p̄dicatū eūdes p̄pōis. s̄z aliq̄ p̄pōes p̄nt̄ sumi eē in eodē intellectu aut saltē subiectū et p̄dicatū eiusdē p̄pōis. q̄ etiā due p̄ pōes metalis sunt p̄tradiatōis. et p̄ p̄ns tal̄ nō opponit̄ inf̄sece et formalt̄ sed solū obiectie. et eodē mō. postz p̄ bari de p̄pōe vocali. p̄uenit̄ tñ p̄rietas p̄pus p̄pōibz mē talibz q̄ vocalibz aut scriptis. p̄z q̄ ill/ p̄ p̄trarietas cō uenit̄ q̄b̄ p̄us cōuenit̄. v̄tas aut f̄litas sed sic est de enū ciatōibz metalibz eo q̄ f̄nt naturalit̄. et p̄ cōsequētia h̄nt a natū. q̄ sint p̄e aut f̄le alie p̄o ad placitū. Et si argua tur q̄ p̄pō metal̄ n̄ h̄il aliū ē q̄ opio. q̄ si opioes cōtra rie nō p̄nt̄ sil/ eē in eodē. nec etiā p̄pōes metalis cōtra rie. Rūdet̄ negādo añs. q̄ opio ē assensus quo q̄s cre dit̄ se se habere sicut p̄pō f̄cat̄ p̄pō aut̄ metalis nō est ta lis assensus q̄ sic opteret̄ q̄ q̄cūq̄ haberet̄ p̄pōem mēta lem haberet̄ assensum q̄d̄ ē manifeste f̄m̄. licz em̄ idē nō possit̄ sil/ assentire h̄is duabz oīs h̄o ē albi et null/ h̄o est albi p̄t̄ tñ eas sil/ formare copulatiue saltē aut diuinctiue Nec p̄t̄ assignari aliq̄ rō p̄p̄ quā non possit̄ eas simul formare quin etiā p̄pter eandē cām nō poterit̄ formare h̄ac p̄pōem albi est nigz. vel istā homo nō est h̄o. Et n̄ eodē mō repit̄ cōtrarietas in opinionibus sicut in pro positionibz non tñ totalit̄. p̄z. q̄ p̄pōes siue metalis

siue vocales siue scripte non opponunt intrinsece & for- maliter. nec quo ad esse sil' in eodē. s; opinionēs cōtrari- ant' q' ad esse sil'. sicut patz p' p'm q'rto metaphisice dice- tem q' opinionēs cōtrarie nō pnt sil' stare in eodē intel- lectu. ē nī sil'itudo in h. q' sicut in mēte p'ietas opinio- num attenditur penes eas esse de p'ietis moīs opinandi sic etiā in mētalib; vocalib; & scriptis enūciatōib; atten- dit p'ietas penes eas esse de cōtrarijs modis opinandi

Attende q'rto. q' p'dicata cōtraria s; terminū q' non pnt sil' & semel de eodē verificari. vt albiū & nigru; & illi se tenet ex pte materie p'positōis. s; mo di enūciandi dī- cunt' p'ij q' vñ est affirmatiu' & alter negatiu'. & hīj se tenet ex pte forme. Et q' p'z q' p'pōnes de cōtrarijs p' dicatis mag' p'iant' ex pte materie q' ille q' sunt de cōs- trarijs modis enūciandi. cōtra autē ē de p'pōib; cōs- trarijs ex parte forme

Quo ad q'stionē. q' p'ietas in enūciatōib; voca- libus mag' est sumēda penes modos cō- trarios enūciatōis q' penes p'dicata cōtra- ria p'z q' mod' enūciatōis se tenet ex pte forme. p'dica- ta autē cōtraria se tenet ex pte materie. a forma autē res mag' d; denotari. Et possit h' idē p'bari rōne p'bi. qz sic est in opinōib; ita ē in enūciatōib;. s; p'contrarias in opinōib; sumit' penes mōs opinādi p'ios. s; in enūcia- tōib; sumit' penes modos enūciandi p'ios. **Datorē** p'bat. qz ea q' sunt in voce sequunt' ea q' sunt in aia. **Dī-** nozem p'bat octo rationib; in textu positis

Quo sc'da v'z iste due sunt p'ie bonuz ē bonum & bonum nō est bonū. sic d' p' h' in textu. **Dic** breuit' q' si accipiat' p'ietas cōiter. vt se extē dit ad oīm p'pōem sic bñ sunt p'ie eo q' sunt subcōtra- rie. tñ si accipiat' p'ietas specialit' sic nō sunt p'ie q's- tus p'cipient' legē cōtrariar' eo q' nō pnt sil' ēē p'e & eo q' equalent' v'lib; eū sunt in materia naturali. **D;** ar de p'bs. (q' nō refert si termini sumātur vñ). hoc p't vno' expōit'. q' h' ē v'z q' ad rōem generalē o'positionis. nō aut' q' ad sup'pōem finioz. nec etiā q' ad veritatē & fal- sicitatē. **Posset tñ alio' expōit' q' nō refert q' ad sūū p'osi- tū.** q' ipse q' intelligit' q' v'is affirmatiua & v'is negati- ua sunt cōtraria.

Quo cōtraria v'z aliq' p'pō sit p' se p'mo sil'. sicut v'z det' immere **Aristo.** in textu. p' cui' solutio. **Attende q' p'pō duplx p't dici p' se p'mo fal- sa. Uno.** qz inf' subiectū & p'dicatū nihil mediat' p' q'd possit ondi p'dicatū s'le in eē subiecto. & sic ista ē p'mo fal- sa bonū ē malū. q'd p'z p' p'bm p'mo posterioz dicentes q' illa p'pō in q' p'dicat' oppositū de opposito ē p'mo falsa. **Alio'** aliq' p'pō p't dici p' se p'mo sil'. qz an' ipm non est alia mag' sil' ad quā sit reducibilis. & sic illa in q' nes- gat' idē de seipso ē p'mo & p'se sil' & nō illa in qua p'dicat' vñ p'ioz de alio. **Dicit tñ in textu q' inf' terminos ge- neratōis & corruptōis ē p'ma sil'itas.** qz eē & nō eē sil' ter- mini g'natōis & corruptōis. & s; mōt' enūciatōis p'ij & p'di- cata p'ma q' nō pnt' p'el' sil' p'dicari de aliq' **Dicit autē illa p'pō simplex respectu alicui' alteri' q' nec implicat nec in- fert alia s; implicat & infer' ab alia.** sic est ista bonū non ē bonū in ordine ad istā bonū est malū. **Dic ad q'stio- nē q' p'pōnes simplices s; p'mo p'e vel sil' eo q' ip'e nō in- eluduntur in alijs nec reducuntur ad alias sed potius aliē reducuntur ad ipsas.**

Quo quarta v'z argumentū a trāsmutata p'pōne - quo **Az.** v'it' in sexta rōne v'it' teneat. **Pro- cui' solutio** supponit q' p'positio est bñudo

vñ q'ntitat' ad aliā s'm **Euclides.** sic q'nto; se bñt ad octo hñ p'portione dupla. s; p'portionalitas est bñudo duaz p'portionū q' sil' sumpte bñt q'nto; terminos. vt sicut se bñt q'nto; ad octo sic se bñt q'nto; ad decē. **Do- dus autē arguēdi a p' murata p'portione accipit' ab euclī de libro q'nto q'stioē decima q'nta & decima sexta vbi dē q' si q'nto; quantitates p'portionales fuerint p'mutati p'portiones etiā erūt & trāsfert ad argumēta p'bi. sic p'z sedō p'oz in duab; regulis eius. vt sil'a. & b. p'uertū tur ex vna pte & d. & c. ex alia & a. & c. cōtradicitur b. & d. etiā cōtradicit. vt sicut se bñt p'mū ad terciū ita oppo- sitū p'mū ad q'rū p'na p'bi ibi dē est necōria. qz aliez cō- tradictōioz d; de q'libet & cōuertibile cū vno cōtradictō- ctōioz nō recipit' p'dicatōem alteri' cōtradictōioz nec ecōuerso. ideo subdit q' cōuertitur cū reliq' cōtradictō- rio. vñ argumētū a trāsmutata p'portione tenet vñ q'n- tum ad cōtradictere & cōuertit' s; nō tenet quātū ad con- tradictere & seq' s; cōit' fit sil'a p'ntis. p'bi grā q' sit talia p'mutatio p'pandi lupi' ad inferi'. vt sicut se bñt hō ad nō hōiem s'm p'nam sic aial et nō aial se bñt s'm p'nam s; p' mutati sic se bñt hō ad aial ita nō hō ad nō aial. sed oīs hō est aial q'ois nō hō est non aial q'd est sil'm. quā aliquid ē nō hō v'puta azimus q'd nō est nō aial. **Sil' hīc sic se bñt sup'ficies ad hanc sup'ficiē sic color ad hūc colorem s; sup'ficies nō p't ēē sine colore.** & hęc sup'ficies nō p't ēē sine hoc colore q'd ē sil'm. **Sil' hīc se bñt coz-** pus ad h' corp' sic locus ad hūc locū. s; p' mutati. sicut corpus ad locū sic h' corpus ad hūc locū. sed corp' non p't ēē sine loco. s; nec h' corpus sine hoc loco q'd est sil'm. **Sil' hīc sicut se bñt ē ad nō ēē. sic possibile ad ipossibi-** le. s; p'mutati. sicut se bñt ens ad possibile sic nō ens ad impossibile. s; oīm ens ē possibile. s; oē nō ens est iposs- bile q'd est sil'm. qz anti'p's est nō ens. & tñ nō ē ipossibil' **Et idō v'it' arguendo sicut p'mū ad terciū. sic sedm ad** q'rū sit sil'a p'ntis sed ecōtra d; argui. sicut p'mum ad terciū sic q'rū ad sedm & sic in p'posito oīs hō est aial. q' nō aial est non hō. & oīm ens est possibile. q' nō non possibile est nonens. **Sil' etiā q'ntū ad alia due exēpla** p'na nō tenet. v'puta q' cōe determinat sibi aliū d' cōe inferias aut sub illo cōi nō d'ciat sibi inferias sub alio cōi non tenet p'na. vñ q'uis corpus d'c'minet sibi locus tñ hoc corp' nō d'c'minat sibi hūc locū. ideo in illis non tenet p'na. nisi arguēdo mō p'p'posito.**

Ad rōnes in oppositū **Ad p'mam** & ad cōfirma- tionē eius. p'z solutio **Ad sedaz d; q' p'bs** non intelligit' eas simplr ēē p'contrarias s; intelligit' q' sint enūciatōes de p'dicat' cōtrarijs. **Ad cōs-** firmationē p'z solutio **Ad terciā** & ad p'firmatōem eius d; q' q'uis plus requirat' a d' verificandū p'pōes af- firmatiua q's negatiua. tñ nō seqtur q' affirmatiua mag' distet aut mag' opponat' affirmatiue q's negatiua. sicut plus requir' a d' verificandā copulatiua q's disiunctiua. & tñ disiunctiua de p'ib; p'radicētib; mag' opponatur copulatiue. **Ad quartum** patet solutio **Et in** hoc finit' liber perib'hermentias **De fine** grāz actiones illi. q' sine fine viuūt & regnat' gaudens impendo **Amen**

Cursus optimarum questionum textus porphirij et veteris logice Aristotelis cum textu alibus expositi- onibus traditus a regentibus p'isus s'm mentem sub- tilissimi doctoris Johannes Schori feliciter explicat

LANDES-
UND STAAT-
BIBLIOTHEK
DUSSELDORF

